

**АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ**

(Методик нәгәләр нәчләси)

3

**АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ**
журналына əlavə

Бакы — 1973

Бүтүн өлкөлөрүн пролетарлары, бирлөшини!

1954-чү илдөн нәшр едилир.

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИ
ВƏ
ƏДƏБИЈЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мəгалəлəр мəчмуəси)

№ 3 (79)

„Азəрбајчан мəктəби“

журналына əлавə

Бакы—1973

© «Азəрбајчан дили вə əдəбијјат тəдриси», 1973-чү ил.

МҮНДӘРИЧАТ

Нәсиминин анадан олмасынын 600 иллији мүнәсибәтилә

Заһид Әкбәров. Бәшәри идејалар чарчысы	3
I. Орта мәктәбдә Азәрбајчан дили тәдриси	
А. Абдуллајев. Азәрбајчан дили дәрсләриндә шакирдләрин үслуби вәрдишләрини инкишаф етдирмәјә даир	9
Н. Абдуллајев. IV сифин «Азәрбајчан дили» дәрслијиндә орфоепија мәсәләләри	17
Фәрһад Әләкбәров. Азәрбајчан дили вә әдәбијат дәрсләриндә чәтин сөзләрин мәнасыны изаһ етмәк јоллары һаггында	24
Ә. Кәлбәлијев. Шакирдләрин рабитәли нитгиндәки характерик үслуб сәһвләри вә онларын арадан галдырылмасы јоллары	30
Мәммәд Абдуллајев. Гејри-мәһсулдар шәкилчиләр вә онларын өјрәдилмәси јоллары	38
Н. Аббасова. Ч. Чаббарлы прәсләриндә каламбур, бунларын семантик тәһлили	46
II. Орта мәктәбдә әдәбијат тәдриси	
Дурсун Мәммәдов. Бәди әсәрләрин дилини өјрәнмәк системи вә принципләри	54
Билал Мурадов. IV—VII сифиндә нәср дилини өјрәдилмәси	62
Нәриман Оручәлијев. Әдәбијат дәрсләриндә телевизија веришләриндән истифадә	70
Нәриман Әлијев. Әдәбијат дәрсләриндә тәкрат заманы әдәби әһәһәләрин өјрәдилмәси јоллары	77
Һималәј Гасымов. Орта мәктәбдә сүжетли шеърләрин тәдрисинә даир	84
Бу китаблары охујун	91

БӘШӘРИ ИДЕЈАЛАР ЧАРЧЫСИ

Заһид ӘКБӘРОВ,
филологи елмләр намизәди

Орта әсрләрин гаранлыглары ичәрисиндән габагчыл идејалар чарчысы кими чыхыш едиб, өз јүксәк амалы уғрунда јорулмадан мүбаризә апаран вә бу јолда мәрдликлә өлүмә кедән фәдакар шаир Имадәддин Нәсими илә кәнч нәсил илк дәфә орта мәктәбин VIII сифиндә таныш олур; һәммин сифин «Әдәбијат»* китабында «XIII—XVI әсрләрдә Азәрбајчан әдәбијаты һаггында гыса мәлүмат» башлығы алтында верилмиш ичмалда Нәсиминин дә јарадычылығы нәзәрдән кечирилир. VIII сифидә әдәбијатдан дәрс дејән мүүллимләр шакирдләрә бу бөјүк сөз устадынын һәјаты, тәһсили, доғма шеър дилимизин формалашмасы вә инкишафындакы ролу, зәнкин вә дәрин мәзмунлу јарадычылығы малик олмасы һаггында өтәри дә олса мәлүмат верирләр. Нәсими јарадычылығы әсас маһијәти етибарилә орта әср һәјатына вә дүшүнчә тәрзинә гаршы бир үсјанкарлыг нүмунәси олмушдур. Бу мәгаләдә әдәбијат мүүллимләринә көмәк мәгсәди илә биз, мүүјән зиддијәтләрә малик олан Нәсими поезијасынын әһәмијәтини, онун тәблиғ етдији бәшәри идејалары, пантеист көрүшләри, инсанпәрвәрлији нәзәрә чарпдырмаға чалышачагыг.

Нәсиминин әдәби ирси Азәрбајчан бәди фикринин инкишафы тарихиндә мүһүм јер тутур. Онун јарадычылығы әдә-

* Һ. Араслы, Һ. Ејвазов. Әдәбијат (8-чи сифин үчүн). Бақы, 1973.

бијатымызда јеш бир мәрһәләнин башланғычы олмушдур. Шаир Азәрбајчан әдәби дилини, ана дилиндә ше'р дилини зәнкинләшдирмәк ишиндә бөјүк сә'ј көстәрмиш, онун тарихи хидмәти сәјәсиндә Азәрбајчан дили фарс вә әрәб дилләри илә јанашы. Јахын Шәргин ән кениш јајылмыш әдәби дилинә чеврилмишдир. Јазычы вахтилә мүтәрәгги маһијјәт дашымыш пантеизм (вәһдәти-вүчуд) идејаларына әсәсланараг ислам дининин чансыхычы мөһдуд ганунларына, ичтимаи әдаләт-сизлијә, зүлмә, зоракылыға, истибадада гаршы чыхмыш, мә'нәви-әхлаги тәмизлији, бәшәри фикир вә һиссләри, нәчиб инсанпәрвәрлији тәблиғ етмишдир.

Сарај мәдһијјә әдәбијјатына тамамилә зидд бир јол тута-раг халг күтләләринин һәјаты илә, мүасир һәјатла сых бағлы олан шаир, чошгун бир еһтирасла һәгигәти, инсан сәә-дәтини мүдафиә етмишдир. Нәсими динләр вә мәзһәбләр ара-сындакы сәдләрә. ајры-сечкилијә гаршы чыхыб, дининдән, тәригәтиндән асылы олмајараг, инсанларын һамысыны бир көздә — сөзүн индики мә'насында десәк — бејнәлмиләтчи көзлә көрмәјә чағырыр.

Шаирин әсил ады бизә мә'лум дејилдир. Дөврүнүн көркәмли шәхсијјәтләриндән олдуғу үчүн она Имадәддин дејир-мишләр. Нәсими исә әдәби тәхәллүсүдур. Имадәддин Нәсими 1370-чи илдә Шамакы шәһәриндә анадан олмушдур. Әсәрлә-риндән Шәрг схоластик дини — мәдрәсә елмләрини, һәмчи-нин дүнјәви елмләри, фарс, әрәб вә Азәрбајчан дилләринин инчә хүсусијјәтләрини јахшы билдији ајдын олур. Бүтүн бу-лар Нәсимиин мүкәммәл тәһсил көрдүјүнү көстәрир. Шаир Азәрбајчан сијаси-ичтимаи һәјатынын чох ағыр бир дөврүн-дә јашамышдыр.

XIV әсрин ахырларында Азәрбајчан Орта Асијадан һү-чума башлајан Тејмур ордулары тәрәфиндән истила олу-мушду. Бу заман Нәсими ишғалчыларә вә ислам дининә гар-шы јаранан һүруфилик тәригәтини гәбул етмишдир. һүруфи-лијин нәзәри әсәслары тәригәтин баниси Фәзлуллаһ Нәими (Астрабади)нин мәшһур «Чавиданнамә» әсәриндә ифадә олунашдыр. Мүрәккәб вә зиддијјәтли бир тәлим олан һүру-филикдә инсанын мүгәддәслији, онун јарадычылыг гүдрәти-нә јүксәк гијмәт вермәк, мүсәлман олмајан халгларә һөрмәт вә рәғбәт, феодал зүлмү вә әсарәтинә нифрәт әһәмијјәтли јер тутур. Һәрфләр һаггында мистик — идеалист тәлим исә онун (һүруфилијин) зәиф вә мөһдуд чәһәти олмушдур. Нәсими

Фәзлуллаһын, Тејмурләнкин оғлу Мираншаһ тәрәфиндән өл-дүрүлмәсиндән сонра, Јахын Шәргдә — әввәлчә Түркијәдә, бунун ардынча Суријадә һүруфилији јајмаға башламышдыр. 1417-чи ил Һәләб шәһәриндә Нәсимиин ислам дини еһкамы-на зидд фикирләр ифадә едән мәшһур бир гәзәли әлә кечдик-дә, шәриәт хадимләри ше'рдәки үсјанкар сөзләри динсизлик, кафирлик кими гијмәтләндириб, онун дири-дири дәрисини сојдурмушлар.

Пантеист шаир өләркән дә «Мәнәм һәгг» («Мәнәм ал-лаһ») демишдир. Руһаниләр она истеһза илә: «Сән ки, аллаһ-сан, бәс нә үчүн ганын ахдыгча саралырсан?»—дедикдә, о: «Мән ешг үфүгләриндә доғулмуш бир күнәшәм, күнәш батар-кан саралар»—дејә әзмлә чаваб вермишдир.

Нәсимиин руһаниләрин амансыз фитвасы илә тәшкил едилмиш фачиәли өлүмү Јахын Шәргдә, Загафгазијадә, Ки-чик вә Орта Асија өлкәләриндә әсрләрдән бәри әфсанәви шәкил алараг ағызларда долашмышдыр. О замандан халг арасында, ашыг ше'риндә вә фолклорда Нәсими ады сәда-гәт, чәсарәт, мәрдлик рәмзи кими ишләнишдир. Һәләб шә-һәриндә шаирин мәғбәрәси јерләшән отағын диварына сонра-лар һәкк едилмиш бир сыра јазылар ичәрисиндә онун пәрәс-тишкарларындан Мөһәммәд Сүһһи адлы бирисинин ашагыда-кы ше'р парчасы диггәти чәлб едир:

Үзүлдүк, дөнмәдик мәрданәликдән,
Худаја, бөјләдир һүбби-сәмими.
Кәсафәтдән чыхыб олдуғ бәһәггә
Күлүстани-Илаһинин Нәсими.

XVIII әсрдә јашамыш көркәмли өзбәк шаирн Әсири, Нә-симинин һәјаты, мүсибәтли өлүмү һаггында јаздығы әсәрдә она дәрин мәһәббәтини ифадә етмиш, түркмән шаирн Әндә-либ дә фәдакар шаирә ајрыча бир поэма һәср етмишдир.

Нәсимиин «мүлһид», «мүртәд», «кафир» е'лан едиләрәк өлдүрүлмәси, онун һәјаты вә әсәрләри һаггындакы илк мән-бәләрин кениш јајылмасына мәнфи тә'сир етмиш, сонракы тәдгигат ишинә хејли зәрәр вурмушдур. Буна бахмајараг, тә-рәггипәрвәр алимләр онун јүксәк исте'дада, дәрин фәлсәфи фикрә малик сәнәткар, мүбариз вә нәчиб бир инсан олдуғуну көрәрәк әсәрләрини мүһафизә едиб сахламышлар. Шаирин

бизә Азәрбајчан вә фарс дилләриндә диванлары, әрәб дилиндә ше'рләри кәлиб чатмышдыр.

Нәсими лирик шаирдир. Оуну ярадычылығы мәнсуб олдуғу тәригәт илә сых сурәтдә бағлыдыр. Шаир өз һуруфи—пантеист көрүшләриндән чығыш едәрәк, һәр шејдән әввәл, аллаһын тәбиәтдә, инсанда көрүндүјүнү, һәр јердә (һәтта мусиги әләтләриндә дә) «аллаһ мәнәм», «һәгг мәнәм» («әнәл-һәгг») сәдалары учалдығыны көстәриб, буну төвһидә, јаланчы диндарларын «аллаһдан башга аллаһ јохдур» шүарына гаршы гојурду:

Әнәлһәгг чағырыр чәнкү дәфү неј
Јаланчы ла ила иллајә дүшмүш.

Бу чәһәтдән онун «инсанын илаһи маһијјәти» һаггындакы фикирләринин ифадәси олан «Сығмазам» рәдифли гәзәли хүсусилә марағлыдыр. Һәммин ше'рдә бүтүн дүнјанын инсан варлығында сығдығы, инсанын гүдрәти, мәһз буна көрә дә онун һәр шејдән јүксәкдә дурдуғу иддиә едилир:

Мәндә сығар ики чаһан, мән бу чаһана сығмазам,
Көвһәри ламәкан мәнәм, көвнү мәкана сығмазам.
Чан илә һәм чаһан мәнәм, дәһрилә һәм заман мәнәм,
Көр бу ләтифәји ки, мән дәһрү замана сығмазам.

Инсанын ән гијмәтли варлығ олдуғуну иддиә едән шаир, ону һәјатын ярадычысы сајыб, ондакы көзәл сифәтләри вәсф едир:

Еј дашавү түрабә дејән гијмәтли көвһәр
Инсан бу һүснү лүтф илә көвһәр дејилмидир?

Јазычы чәннәт, чәһәннәм хулјасы илә халгы алдаданларын мәнәсыз вәдинә гаршы реал инсаны гојуб дејир:

Фирдөвсә мәни дә'вәт едән заһидә сөјлә,
Ол тикәнә көз тикмә ки, күлзарымы булдум.
Еј нәгдини тәррарә верән јухулу гафил,
Ол үзү гәмәр түрреји-тәррарымы булдум.

Нәсими ше'риндә дүнја севкиси, һәјатын көзәллијиндән кам алмаға чағырыш мејли гүввәтлә сәсләнир:

Вә'дәји гој еј көнүл, кәл бу дәми хош көрәјим,
Дүн ки кечди, данла гаиб, бәс бу дәм хош дәмдүрүр.

Бүтүн бу вә бу кими дәрин мә'на дашыјан мисралар, ајығлыға чағыран өјүд вә нәсифәтләр Нәсими ярадычылығынын ән мүтәрәгги, ән ишығлы вә чанлы һиссәсини тәшкил едир.

Дөврүнүн елми-фәлсәфи вә әдәби әсаclarыны дәриндән мәнимсәмиш Нәсими бәдии ярадычылығында дини вә суфи әдәбијјатындан, классик Шәрг вә Азәрбајчан әдәбијјатынын көзәл ән'әнәләриндән ярадычы шәкилдә истифадә етдији кими, халғ әдәбијјатынын вә халғ чанлы данышығ дилинин ифадәләрини дә бачарыгла ишләтмишдир.

Нәсиминин өзүндән сонра кәлән Сүрури, Бәсири, Хәлили, Түфејли, Хәтан, Фүзули, Вагиф кими Азәрбајчан шаирләри үзәриндә сәнәткарлығ чәһәтдән күчлү тә'сири олмушдур.

Јазычынын әдәби ирси тәкчә Азәрбајчан ше'ринин дејил, өзбәк, түркмән, түрк, үмүмән түрк дилли халғларын поезијасынын инкишафына да тә'сир көстәрмишдир. Өзбәк ше'ринин классикләриндән Лүтфи вә Нәван Нәсими ярадычылығыны јүксәк гијмәтләндирмишләр.

Ермәни мәнбәләриндә, хүсусән XVI әсрдә Нәсими ше'рләринин Азәрбајчан дилиндә охунмасы, онларын ермәни халгы ичәрсиндә кениш јајыларағ бөјүк рәғбәт вә шөһрәт газанмасы һаггында бир сыра јазылы материаллар мөвчуддур. Оуну зәнкин ярадычылығы истәр фикир вә истәрсә дә поезија зәнкинлији е'тибарилә Јахын Шәрг әдәбијјаты тарихиндә фәхри јерләрдән бирини тутур. Нәсиминин ше'рләри ислам дини вә Тејмуриләр әлејһинә мүбаризәдә вахтилә күчлү бир мә'нәви силаһ ролуну ојнамышдыр.

Јазычынын әсәрләри Азәрбајчанда илк дәфә јалныз Совет һакимијјәти гурулдугдан сонра—1926-чы илдә нәшр едилмишдир. Инди онун ше'рләри чоһмилләтли Совет Иттифагы халғлары арасында дәрин һөрмәт вә сәмимијјәтлә мүталиә едилир, әдәби ирси јалныз ССРИ-дә дејил, мүсәлман Шәрг өлкәләриндә вә Авропа шәргшүнаслары тәрәфиндән дә марагла өјрәнилир. Нәсиминин гејри-ади һәјаты вә е'чазкар ярадычылығы бир сыра әсәрләрдә ин'икасыны тапмышдыр. Оуну ярадычылығы һаггында санбаллы елми әсәрләр, монографијалар јазылмыш, әсәрләри бәстәләнмиш, миниатүрләрдә тәсвир едилмиш, өлмәз сурәти ше'р, поэма вә драмларда,

рәссам və һејкәлтәрәшларын јаратдығы нәфис ләвһәләрдә, бәстәкарларын көзәл мусиги әсәрләриндә чаңландырылмышдыр. Истедадлы шаир Г. Имамвердијев тәрәфиндән јарадылмыш «Нәсими» поемасы, Ф. Ашуровун «Нәсими» пјеси, А. Рзајевин «Нәсими» киносенариси və башгаларыны буна нүмунә көстәрмәк олар. Јубилеј әрәфәсиндә алимләримиз, әдәбијјатшүнәсларымыз тәрәфиндән шаирин бәди ирси бир даһа нәзәрдән кечириләрәк јенидән нәшр едилмиш, Шәрг və Европа халгларынын дилләринә тәрчүмә олуңмушдур. Өлмәз сәнәткарын адыны дашыјан бир сыра јер və мүәссисәләр онун өз вәтәнинин, халгынын тәлеји илә тырылмаз сурәтдә бағлы олдуғуну көстәрир. Шаир, һәјатыны, бүтүн варлығыны јүксәк инсанлыг идеаллары угрунда сәрф едән фәдакар бир мүчаһид иди. «Нәсиминин һејкәли һәјатыны, јарадычылығыны, фәалијјәтини һәгигәтин və инсанијјәтин хидмәтинә вермиш, ишығлы мәрәмы јолунда өзүнү фәда етмиш Чордано Бруно, Јан Гус, Радишшев кими тәфәккүр гәһрәманларынын јакында учалыр» (М. Ибраһимов). Јазычынын гијмәтли әл-јазмаларынын сәси Түркијә, Иран və башга Шәрг өлкәләриндән, бир сыра Гәрб торпагларындан, Европада зәнкин музеј олан мәшһур Ватикан килсәсиндән кәлир.

Нәсими јарадычылығынын мәзмуң дәринлији, онун естетик көзәллији һәмишә олдуғу кими, инди дә әһәмијјәтини сахлајыр. Тәсадүфи дејил ки, анадан олмасы тарихи ЈУНЕСКО-нун тәғвимиңә дүшмүш шаирин јубилеји бөјүк һөрмәт, ифтихар və миннәтдарлыг һисси илә гејд едилир. Азәрбајчан мәдәнијјәтинин бу әләмәтдар бајрамы күңләриндә гардаш Совет республикаларынын, социалист дәвләтләринин алим və јазычылары, Нәсими әсәрләринин јайылдығы Шәрг өлкәләринини və бир сыра башга өлкәләрин нүмәјәндәләри дә јакындан иштирак едиләр. Нәсими јубилеји бәшәр мәдәнијјәтинини шаңлы бир бајрамына чеврилмишдир.

1. Орта мәктәбдә Азәрбајчан дили тәдриси

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ДӘРСЛӘРИНДӘ ШАКИРДЛӘРИН УСЛУБИ ВӘРДИШЛӘРИНИ ИНКИШАФ ЕТДИРМӘЈӘ ДАИР

Профессор А. АБДУЛЛАЈЕВ

1. Услубијјат мәшғәләләринин әһәмијјәти.

Азәрбајчан дилинә анд јени програмын тәләбинә кәрә орта мәктәбин VII və VIII сифләриндә тәдрис олунмағ үчүн хүсуси бир бәлмә—«Нитг мәдәнијјәти və услубијјат» бәлмәси ајрылмышдыр. Шүбһәсиздир ки, практик бахымдан, шакирдләрин әдәби дилдән истифадә етмәләри үчүн һәмин бәлмәнин бөјүк әһәмијјәти вардыр. Чүнки «Нитг мәдәнијјәти və услубијјат» бәлмәси өјрәниләркән, бүтүн тәдрис или боју. Азәрбајчан дилинин услубијјаты үзрә верилмиш мәдүмәт системә салыныр, үмүмләшдирилиб дәринләшдирилир. Бунунла јанашы, шакирдләрин һәмин саһә илә әлағәдар бачарыг və вәрдишләри дә тәкмилләшмәјә башлајыр.

Услубијјат—дилчиликдә фикир və һиссләримизи ифадә етмәк үчүн дилин иштијарында олан васитәләри өјрәнән бир бәлмәдир. Бизим јазылы və шифаһи нитгимиз, һәр шејдән әввәл, ашағыдакы үч шәрти: 1) нитгин дүзкүнлүјүнү, 2) ајдынлығыны və 3) дәғиглијини тәмин етмәлидир. Нитгин дүзкүнлүјү, јазыда və данышығда грамматика гәјдаларыны көзләмәкдән ибарәтдир. Нитгин ајдынлығы, фикри едә ифадә етмәји тәләб едир ки, дилдәјичи və ја охучу асанлыгла, һеч бир чәтинлик чәкмәдән ону анлаја билсин. Нәһәјәт, нитгдә дәғиглик о демәкдир ки, нитг данышавын фикирләринә, јәһи онун нә демәк истадијинә тамамлағ үјгүн олсун.

Әкәр грамматика, сөзлери вә ја чүмлә гурмағы дилин гә бул олунмуш нормаларына уҗун кәлиб-кәлмәдији чәһәтдән гиҗмәтләндирирсә, үслубиҗат онлары (сөзлери вә ја чүмлә гурмағы) нитгдә аҗдын вә дәгиг ишләтмәк чәһәтдән гиҗмәтләндирир.

Грамматика мәшғәләләринин мәгсәди дилин үмуми нормаларыны өҗрәнмәк јолу илә дүзкүн нитги мәнимсәтмәкдирсә, үслубиҗат мәшғәләләринин мәгсәди, фикир вә һиссләримизин мүхтәлиф вә рәнкарәнк чәһәтләрини ифадә етмәк үчүн дилин ихтиҗарында олан бүтүн васитәлери өҗрәнмәклә, нитгин аҗдын вә дәгиглијини мәнимсәтмәкдир.

Көзәл нитгә јиҗәләнмәк үчүн јалныз грамматик гајдалары көзләмәк кифәјәт дејилдир, нитги үслуби чәһәтдән дә дүзкүн гурмаг лазымдыр; јә’ни елә сөзләр сечилмәли вә елә чүмләләр гурулмалыдыр ки, орада фикир аҗдын вә дәгиг ифадә едилә билсин.

Азәрбајчан дили өз сөз зәнкинлији вә чүмләләринин сәлис гурулушу илә инсанын һиссләрини вә гәлб чырпынтыларынын ән рәнкарәнк чәһәтләрини ифадә етмәјә имкан верән дилләрдән биридир.

Буна көрә Азәрбајчан дили мүәллими шакирдләрә зәнкин сөз еһтиҗатына малик олмағын вә һәмин сөзләрдән истифадә етмәји бачармағын әһәмијјәтини аңлатмалыдыр. Мүәллим изаһ етмәлидир ки, классик јазычылар, бөјүк сөз усталары өз фикирләрини, һисс вә дүҗғуларыны ифадә етмәк үчүн зәнкин сөз еһтиҗатындан истифадә етмишләр. Онлар дилин тәмизлији, дәгиглији вә көзәллији уҗрунда јорулмадан мүбаризә апармышлар.

Шакирдләр билмәлидирләр ки, данышан өз нитгиндә һәр бир сөзү ишләдәркән, о сөзүн ифадә едиләчәк фикри мә’начә нә дәрәчәдә дәгиг верә биләчәјини табагчадан аҗдын етмәлидир.

Демәк, сөз сечмәк һәлә ишин бир тәрәфидир; сөзләр әсасында чүмлә гурмағы да бачармаг лазымдыр.

Буна көрә мүәллим үслубиҗат мәшғәләләриндә шакирдләрә чүмлә гурмағы да өҗрәтмәлидир. О, шакирдләрә аҗдын, дәгиг чүмләләр гурмағын нүмунәләрини вермәлидир. Онлар изаһ етмәлидир ки, нитгин аҗдын вә дәгиглији јалныз мүнәсиб сөзләр тапмагла битмир, ејни заманда һәмин сөзләри чүмләдә јерли-јериндә ишләтмәји бачармаг да шәртдир

ки, охучу вә динләјичи чүмләдә ифадә едилән фикри аҗдын баша дүшсүн.

Беләликлә, јалныз зәнкин сөз еһтиҗатына малик олмаг кифәјәт дејил, һәмин сөзләри чүмләләрдә ишләдә билмәк вә мәзмунлу чүмләләр гурмағы да бачармаг лазымдыр. Јыҗам вә мә’налы данышмаг истәјән адам, данышмаға башламаздан әввәл вә данышыт заманы дүшүнмәли, дүзүмсуз чүмлә вә сөзләрә, тақрарлара јол вермәмәлидир.

Бу мәгсәдлә мүәллим орта мәктәб шакирдләри илә үслубиҗата даир мәшғәләләр апармалыдыр. һәмин мәшғәләләрдә шакирдләр өз нитгләрини зәнкинләшдирмәк, һисс вә дүҗғуларыны тә’сирли, образлы бир диллә ифадә едә билмәк үчүн мүәјјән сөзләр сечмәји бачармалыдырлар.

Инсанын фикри чоҳ зәнкин, һиссләри исә мүхтәлиф вә рәнкарәнкдир. Белә мүрәккәб фикир вә һиссләри ифадә етмәк үчүн јыҗам, сәлис вә образлы бир дилә малик олмаг лазымдыр. Инсан өз фикир вә һиссләрини башгаларына верә билмәк үчүн онун зәнкин сөз еһтиҗаты олмалы, данышыб-јазаркән лазыми сөзләри сечмәји бачармалыдыр. Нитгдә ишләдиләчәк һәр бир сөзүн әһәмијјәтини, ифадә олуначаг фикир үчүн онун нә дәрәчәдә дәгиг олмасыны аҗдын тәсәввүр етмәк лазымдыр. Чүнки фикрин дүзкүн вә там ифадә едилмәсиндә сөзләрин дәгиглији чоҳ мүһүмдүр.

Биз фикримизи дүзкүн, аҗдын вә мәгсәдәмувафиг сурәтдә ифадә етмәјә чалышдығымыз кими, ону чәзибәли, тә’сирли вә бә’зән емоционал бир һала салмаг да истәјирик. Бу мәгсәдлә биз, нитгимизи бәдини вә тәсвири бојаларла бәзәмәјә сә’ј едирик ки, бу сәһәдә әлимиздә олан әсас васитәләрдән бири дә, шүбһәсиз, сөздүр.

Инсан һәр бир мәфһума гаршы мүәјјән сөзләрә маликдир; мәсәлән, **китаб, дәфтәр, гәләм** вә с. бу кими сөзләрин чәмијјәт ичәрисиндә шәртләндирилмиш мүәјјән мә’насы вардыр. Лакин һәјәтдә әшја вә тәсәввүрләр о гәдәр чоҳдур ки, бунлары тамамилә вә ајры-ајры сөзләрлә ифадә етмәк чәтиндир, бә’зән дә мүмкүн дејилдир. Буна көрә биз, бир сөздән мүхтәлиф шәкилдә истифадә етмәјә вә она мүхтәлиф мә’налар вермәјә мәчбурут. Мәсәлән, дил сөзүнү алаг. Бу сөз (јә’ни дил) әсасән инсан вә һејванларын ағзында олан бир үзвү (әт парчасыны) билдирир. Амма «дилимиз зәнкинләшир» чүмләсиндә дил сөзүнүн мә’насы тамамилә башгадыр. **Зәнкинләшмәк** исә дөвләтә, сәрвәтә малик олмаг демәкдир. Көрүндүјү кими,

јухарыдакы чүмлөдө һәр ики сөз, әсас мә'насындан ажрылмыш вә башга мә'нада ишләнмишдир. Јә'ни «дилимиз зәнкинләшир» демәк, «сөзләримиз чоһалыр» демәкдир. Мә'лумдур ки, «сөзләримиз чоһалыр» чүмләсинә нисбәтән «дилимиз зәнкинләшир» чүмләсинин доғурдуғу тә'сир, әлбәттә, даһа гүввәтлӣ вә даһа чанлыдыр.

Беләликлә, јухарыдакы чүмләләрдә ишләдилән сөз, дилин әсил мә'насыны ифадә етмәдији кими, «чоһалма» да «зәнкинләшир» сөзүнүн әсил мә'насыны ифадә етмир. Бурада, јәгин ки, сөзләр мүүјән сәбәбә, әлагә вә мүнәсибәтә көрә бир мә'надан икинчи бир мә'наја көчүрүлмүшдүр.

Демәк, сөзләр мүүјән бир мә'на үзәриндә донуб галмыр, онлар мүхтәлиф фикир вә һиссләри ифадә едәркән, еластики шәклә дүшүрләр. Инсанлар өз ифадәләринә бәди и вә тәсвири бојалар верә билмәк үчүн сөзләрин бу хүсусијјәтиндән кениш шәкилдә истифадә едә биләрләр.

2. Шакирдләрдә сөз сечмәк бачарығынын јарадылмасы.

Фикри дәгиг вә дүзкүн ифадә етмәк үчүн шакирдләрдә сөз сечмәк бачарығы јарадылмалыдыр. Мүәллим шакирдләрдә сөзләри сечиб јерли-јериндә ишләтмәји өјрәдәркән, һәр шејдән әввәл, синонимләрдән башламалы вә бу хүсусда онларә мә'лумат вермәлидир.

Синонимләр. Услубијјатда синонимләрин мүнһүм вәзифәләри вардыр. Синонимләр: 1) фикрин дәгиг ифадә олунмасына көмәк едир. Мәсәлән, **үрәјим дөјүнүр** әвәзинә **көнлүм дөјүнүр** демәк олмаз; 2) чүмлөдә ејни сөзләрин тәкрат едилмәсинә јол вермир. Мәсәлән, **о адамда һеч инсанлығын әламәтләри јохдур**; 3) сөзләри башгасы илә әвәз етмәјә имкан јарадыр. Мәсәлән: **јер јашдыр, јер нәмдир, јер рүтубәтлидир** вә с.

Бәди ифадәдә синонимләрин чоһ бөјүк әһәмијјәти вардыр; чүнки синонимләр бизи, ејни кәлмәнин тәкраты илә үслубда әмәл кәлән нөгсәндән хилас едир. Синонимләрдән бачарыгла истифадә етдикдә нитг һәм дәгиг, һәм дә рәнкарәнк олур.

Антонимләр. Мә'нача бир-биринә әкс олан (мәсәлән: **гоһа-чаван, исти-сојуг, узаг-јаһын** вә с.) сөзләрә антонимләр дејилдир. Биз антонимләрә әдәби дилимиздә вә үмумијјәтлә, нитгимиздә тез-тез раст кәлирик. Антонимләрин өјрәдилмәси илә әлагәдар оларәг, шакирдләрлә услубијјата даир марағлы мәшғәләләр апармағ мүмкүндүр. Мүәллим шакирдләрдә антонимләр һағгында тәсәввүр јаратдыгдан сонра, онларә тап-

шырығлар вериб, чалышдыра биләр. Мәсәлән: ашағыдакы сөзләрә әкс мә'налы сөзләр тапын (јә'ни онларын антонимләринч көстәрин).

Јүксәк, күчлү, галын, тез, әввәл, чалышған вә с.

Омонимләр (чинаслар). Дилимиздә бир чоһ сөзләр вардыр ки, онлар шәкилчә ејни олдугларына баһмајарағ, мүхтәлиф мә'налар ифадә едирләр; мәсәлән: **јаз, чај** сөзләринин ашағыдакы чүмләләрдә мә'насына диггәт едәк.

а) **Јаз** фәсли јаһынлашыр.

Сән гардашына мәктүб **јаз**.

б) Мәнә бир стәкан **чај** кәтир.

Дағын әтәјиндән кичик бир **чај** аһыр.

Көрүндүјү кими, јухарыдакы чүмләләрдә ишләнән **јаз** вә **чај** сөзләринин бир-бири илә әлагәси олмајан мүхтәлиф мә'налары вардыр. Шакирдләр белә бир нәтичә чыхарырлар: шәкилчә ејни, мә'нача мүхтәлиф олан сөзләрә омоним (чинас) дејилдир. Бәди әдәбијјатда, халг әдәбијјатында, хүсусән ше'рләрдә омонимләрдән чоһ истифадә едилдир; мәсәлән:

Ачылды јазым,

Сөһбәтим, сазым.

Сән һүнәр көстәр,

Мән ше'р јазым (С. ВУРҒУН).

Бу мисалда **јазым** сөзләри фонетик гурулушуна көрә ејни олдуглары вә ики мә'на ифадә етдикләри үчүн омонимдир.

Омонимләрин мә'насыны јалһыз чүмлә ичәрисиндә мүүјән етмәк мүмкүндүр.

Чоһмә'налы сөзләр. Мүәллим шакирдләрә изаһ етмәлидир ки, дилин зәнкинләшмәси јалһыз ишләнилән сөзләрин сајыны артырмагла дејил, ејни заманда сөзләрин мә'насыны кенишләндирмәк јолу илә дә олур. Ајры-ајры чүмләләрдә ишләнилән ејни сөз, мәтндән асылы оларәг мүхтәлиф мә'на верә биләр. Нүмунә үчүн **баш** сөзүнү алаг. Бу сөз бирликдә ишләндији башга сөзләрлә әлагәдар оларәг, бир чоһ мә'на ифадә едә биләр. Мәсәлән: **баш һәким, баш чыхармағ, баш әјмәк, баша дүшмәк, баша чыхмағ** вә с.

Нитгимиздә ишләтдијимиз сөзләр ичәрисиндә чоһ мә'на дашыјан сөзләр јалһыз исимләрдән дејил, ејни заманда башга нитг һиссәләриндән дә олур.

Мәсалән: сифәтә мисал олан көзәл сөзүнү алаг: көзәл мәнзәрә, көзәл хасијјәт, көзәл һава вә с.; фәлә мисал оларат сүрмәк сөзүнү алаг: машин сүрмәк, јер сүрмәк, өмүр сүрмәк вә с.

Шакирдләр чохмәналы сөзүн нә олдуғуну баша дүшдүкдән сонра, мүәллим онлара ичәрсиндә ејни сөз олан бир нечә чүмлә вериб тәһлил етдирмәли вә шакирдләр һәмин сөзләрин мәтндә дашыдығы мәналары изаһ етмәлидирләр.

Сөзләр нитгимиздә јалныз мүстәгим (һәгиги) мәнада дејил, ејни заманда гејри-һәгиги мәнада да ишләдилер; мәсалән, кәскин сөзү дилимиздә һәм мүстәгим (һәгиги), һәм дә мәчәзи (гејри-һәгиги) мәнада ишләдилер. Кәскин гылынч дедикдә, бурада кәскин сөзү мүстәгим, һәгиги мәнада; кәскин сөз дедикдә исә, бурада кәскин сөзү мәчәзи, гејри-һәгиги мәнада ишләдилмишдир.

Нитгдә мәчәзи мәнада ишләдилән сөз, өз әсил (һәгиги) мәнасыны дәјишир; чохмәналы сөзләр дә елә бурадан әмәлә кәлир вә сөзүн ејни мәнасы башлыча оларат, нитгин бәдний тәсвир вәситәси кими истифада олунур.

Шакирдләрә сөзләрдән мәчәзи мәнада истифада едилмәсини бәдний әдәбијјәт нүмунәләри әсасында көстәрмәк даһа мүнасибдир. Охучу вә динләјичиләрә тәсир көстәрмәкдә дилин бу мүһүм лексик—үслуби вәситәсиндән јазычыларын нечә истифада етдикләрини шакирдләрә конкрет мисалларла изаһ етмәк лазымдыр.

Сөзләрин һәјәти. Шакирдләр билмәлидирләр ки, дилдә олан бүтүн сөзләр бирликдә дилин лүғәт тәркибини тәшкил едир. Дилин лүғәт тәркибиндә башлыча шеј әсас лүғәт фондудур ки, онун өзәји олмағ етибарилә бүтүн көк сөзләр дә бураја дахилдир. Әсас лүғәт фонду дилин лүғәт тәркибиндән хејли кичикдир, лакин о, олдуғча чох, әсрләр боју јашајыр вә дилә јени сөзләр јаранмасы үчүн база верир.

Әсас лүғәт фондуна, инсанларын күндәлик һәјәтиндә әһәмијјәтли олуб, әшја адлары билдирән вә әсрләрлә чәмијјәтин бүтүн үзвләринә хидмәт едән: су, һава, мешә, јер, дағ, адам вә с. бу кими үмумхалғ сөзләр дахилдир.

Дилин лүғәт тәркибинә кәлинчә, бу тәркиб дилин вәзијјәтини, мәнзәрәсини әкс етдирир; лүғәт тәркиби нә гәдәр зәнкин вә чохчәһәтли олса, дил дә бир о гәдәр зәнкин вә инкишаф етмиш олур.

Дилин характер чәһәти вә хүсусијјәти ондан ибарәтдир ки, о, инсан фәалијјәтинин бүтүн сәһәсинә хидмәт едир. Ичгә

ман-сијаси әләгәләрин дәјишмәси, истеһсалын, елм, техника вә мәдәнијјәтин инкишафы өз әксини биләвәситә дилин лүғәт тәркибиндә тапыр; дилин лүғәт тәркибиндә даими бир тамланма, артма, арасы кәсилмәз бир дәјишиклик әмәлә кәлмәкләдир. Бу дәјишиклик: 1) дилдән бәзи көһнәлмиш сөзләрин дүшмәсиндә (архаизмдә), 2) јени сөзләрин әмәлә кәлмәсиндә (неолокизмдә), 3) дилимиздә лүзүмсүз оларат башга дилләрдән алынма сөзләрин ишләдилмәсиндә (варваризмдә) вә 4) әдәби дилимизә јерли ләһчәләрдән дахил олан сөзләрдә (диалектизмдә) өз ифадәсини тапыр.

Сөзүн дә өзүнәмәхсус әмәлә кәлмә вә инкишаф тарихи вардыр. Сөзләр мејдана кәлир, сөзләр јашајыр; сөзләр вар ки, кет-кәдә ишләнмир, көһнәлир вә сырадан чыхыр.

Мүәллим белә бир кириш мүсаһибәсиндән сонра, архаизм, неолокизм, варваризм вә диалектизм мәсәләләринә һәср едилмиш мәшғәләләрә башлаја биләр.

Архаизм сөзүнүн мәнасы јуанча гәдим, көһнә демәкдир. Архаизмләр көһнәлмиш вә артығ мүәсир дилимиздә истифада едилмәјән сөзләрә дејилер.

Неолокизм јуанча јенилик демәкдир. Неолокизмләр, техниканын инкишафы, јени мәишәт шәраити вә ичтимаи-сијаси дәјишиклијин нәтичәсиндә мејдана кәлир.

Азәрбајҗанда Совет һакимијјәти гурулдугдан сонра, дилимизин лүғәт тәркибиндә бөјүк дәјишикликләр әмәлә кәлмишдир. Дилимиздә елм, техника, мәдәнијјәт вә с. сәһәләр үзрә: колхозчу, әләчы, габагчыл, ленинчи, коллективләшмә кими сөзләр мејдана чыхмышдыр.

Сөз јарадычылығы јолу илә әмәлә кәтириләчәк јени сөзләр Азәрбајҗан дилинин зәнкинләшмәсинә көмәк едир вә бизә јени мәфһүм, фикир вә дүшүнчәләримизни асанлыгла ифада етмәјә имкан верир.

Башга дилләрдән алынма сөзләр. Бејнәлхалғ әләгә вә мәдәни үнсијјәт нәтичәсиндә һәр халғын дилинә башга халғларын дилиндән бир сыра сөзләр кечмишдир. Белә алынма сөзләри бәзән варваризм дә адландырырлар.

Милли дилин инкишафы онун системиндә олан бејнәлмиш ифада вәситәләринин мөһкәмләнмәси вә кенишләнмәсиндән асылдыр. Неч бир дил өз дар милли чәрчивәсиндә јашајыб арта билмәз. Дүнјада јалныз өз милли гынында јаранмыш вә артыб инкишаф етмиш дил олмамышдыр. Нәр дилин тәркибиндә о дилә башга дилләрдән кечмиш, узун илләр истифада

едилиб вәтәндашлыг һүгугу газанмыш елм, техника вә с. сәһәләрә анд минләрлә сөз вардыр. Азәрбајчан дилиндә дә ејши вәзијјәти көрмәк мүмкүндүр. Буна мисал оларат эрәбчәдән **һеча, чәдвәл, зәиф....**; фарсчәдан: **абад, атәш, бостан...**; русчәдан: **колхоз, совхоз, болшевик** вә с. алынмыш сөзләри көстәрмәк олар.

Бүтүн буилара бахмајараг, биз, дилимизи ағырлашдырыб, анлашылмаз вәзијјәтә салан алынма сөзләрлә (варваризмлә) мүбаризә апармалыјыг. Әкәр дилимиздә варваризмләрин мәнасыны ифадә едән мүвафиг сөзләр варса, ифадәмизи асанлашдырмаг үчүн мүтләг онлардан истифадә етмәлијик.

Диалектизмләр. Диалектизм сөзү јуанча мүәјјән бир дилин јерли ләһчә вә шивәси демәкдир. Диалектизмләр, үмуми әдәби дилимизә хас олмајан сөзләр олуб, ја бир рајон, ја да мүәјјән бир мүһит вә пешә илә әлағәдар оларат, ишләнән сөзләрдир.

Бәди и әдәбијјатда, јазычылар мүәјјән образын дилиндәки јерли хүсусијјәти көстәрмәк, она мәһәлли колорит вермәк, ајры-ајры персонажларын бу вә ја дикәр мүһитә мәнәсуб олдуғуну әкс етдирмәк мәғсәдилә диалектизмләрдән истифадә едиләр. Лакин мүәјјән бир мәһәллин вә ја рајонун диалектинә анд олан сөзләри әдәби дилә долдурмаг тәшәббүсү, әлбәттә, әдәби әсәрләрин бәди и гијмәтини хејли ашағы салмаға вә охучуларынын сајыны мәһдудлашдырмаға сәбәб оларды.

Мүәллим, диалектизмләр һаггында вердији изаһатын сонунда шакирдләрә сөјләмәлидир ки, һазырда Азәрбајчан халгынын мәдәни јүксәлиши нәтичәсиндә, дилимиздә олан диалект фәргләри әһалинин мәктәбләрә чәлб олунмасы, әдәби бәди и әсәрләрин, мәтбуат, радио, кино вә театрлар васитәсилә кениш күтлә арасында јайылмасы сајәсиндә тәдричән арадан чыхмагдадыр.

Азәрбајчан дили дәрсләриндә шакирдләрин үслуб вәрдишләрини ишкишаф етдирмәк үчүн, мүәллим јухарыда гејд олунан мәсәләләрә даир мүнтәзәм чалышмалар апармалы вә шакирдләрә үслубијјат мәшғәләләрини әһәмијјәтини әмәли сурәтдә дәрк етдирмәлидир.

IV СИНФИН «АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ» ДӘРСЛИЈИИИДӘ ОРФОЕПИЈА МӘСӘЛӘЛӘРИ

Досент Н. АБДУЛЛАЈЕВ

Јени програм әсасында јазылмыш IV сифин «Азәрбајчан дили»* дәрслијиндән ики илдир ки, мәктәбләримиздә истифадә олунур. Апардыгымыз мүшаһидәләр, гојдугумуз тәчрүбәләр вә ајры-ајры мүәллимләрлә етдијимиз фәрди сөһбәтләр нәтичәсиндә белә бир гәнаәтә кәлмишик ки, јени програмын вә мүәсир дәрси тәләбләринә ујғун шәкилдә тәртиб олунмуш бу китаб шакирдләрини јазылы вә шифаһи нитг вәрдишләрини ишкишаф етдирмәк, тәлим процесиндә онларын фәаллыг вә мүстәғиллијинә һанл олмаг вә с. бахымындан јарарлы бир дәрсликдир. Биз бурада дәрслијин јалныз фонетика бәһсиндә орфоепик мәсәләләрини гојулушу барәдә бир нечә сөз демәји гаршыја мәғсәд гојмушуг.

Азәрбајчан дилиндән систематик куроун өјрәнилмәсинә, V сифидә фонетиканын тәдрисиндән башланылыр. Фонетика бу курсун башга бөлмәләринә нисбәтән, орфоепија илә сых бағлыдыр вә әдәби тәләффүз вәрдишләрини формалашмасында хүсуси әһәмијјәти вардыр.

Дәрслијин јени програм әсасында јазылмыш фонетика бөлмәси дилимизин сәс системи һаггында верилән биликләр зәмининдә шакирдләрини орфоепик вә орфографик вәрдишләрини ишкишаф етдирмәји өз гаршысына мәғсәд гојмушдур. Фонетик мөвзулары вә онлара анд тапшырыглары диггәтлә нәзәрдән кечирдикдә, бу бәһсин тәдрисиндә һәм орфоепик, һәм дә орфографик вәрдишләрини јарадылмасы үчүн практик әһә

* Ә. Әфәндизадә вә Р. Әсәдов. «Азәрбајчан дили», IV сифин, «Маариф» нәшријјаты, 1971-чи ил.

мијјәти олан бир мәсәләниң—сәслә һәрфин, сөзләрини јазылышы илә тәләффүзү арасындакы фәргли чәһәтләрини көстәрилмәсинә, изаһына дәрсликдә хүсуси әһәмијјәт верилмәси ајдын олуp.

Һәмин дәрслијини бир сыра үстүилүкләри вардыр ки, булар даһа чох фонетика бөлмәси илә әлағәдардыр. Данышыг сәсләри вә онларын әмәлә кәлмәси, сәс чифазы, бә'зи узанан саитләрини тәләффүзү, сөзләрини тәләффүз чаларлыгларының транскрипсия васитәсилә верилмәси, г вә ј самитләриниң кар гаршылыгы, бир сыра орфоепик гәјдалар, гоша саитли вә самитли сөзләрини тәләффүзү, анострофун тәләффүзлә бағлы олан вәзифәсиниң дүзкүн мүәјјәнләшдирилмәси вә мүвафиг мөвзуда верилмәси, шифаһи орфоепик тапшырыглар, фонетик тәһлилин шифаһи вә јазылы формасы, онлара аид тәһлил нүмунәләри вә саирәјә орта мәктәб дәрслијиндә, демәк олар ки, илк дәфә раст кәлирик. Бу садаладыгларымыз тәләффүзлә биләваситә бағлы олан мәсәләләрдир. Фонетика бөлмәсиниң орфография вә графика тәлими илә әлағәдар үстүилүкләри, јеңилликләри дә, шүбһәсиз ки, аз дејилдир.

Фонетика бәһсиниң илк мөвзусунда данышыг сәсләри вә онларын әмәлә кәлмәси һаггында мә'лумат верилдиp. Хүсуси шәкил үзәриндә данышыг үзвләри, онларын јерләшмәси, сәс јарадычылыгында иштиракы вә с. мәсәләләр шакирдләрини гавраја биләчәји садә бир шәкилдә изаһ олунар. Бу, сәсләрини тәләффүз мәхрәчиниң ајдын дәрк едилмәси, фонемләрини саит вә самитләр, онларын да нөвләринә көрә бөлүмәси сәбәби һаггында сонракы дәрсләрдә вериләчәк билликләрини шүүрлу мәнимсәнилмәси үчүн бир нөв бүнөврә јарадыр. Сәс чифазы илә әтрафлы танышылыг, күј, сәда, манеә, тәнәффүс, тәләффүз вә с. кими фонетик терминләрини алашылмасына сәбәб олуp. Сәсләрини әмәлә кәлмәси вә сәс чифазы һаггындакы мә'лумат, һабелә ифадәли гираәт вәрдишләриниң јарадылмасында фасилә, вурғу, мелодија, ритм вә с. интонасија элементләриниң асан мәнимсәдилмәси мә'насында да хүсуси әһәмијјәт кәсб едир. Сәсиниң әмәлә кәлмәси барәдә дәрин билија саһиб олмаг һәр шејдән әввәл, мүәллимини өзүнә лазымдыр. Бунсуз сәс тәлими, о чүмләдән әдәби тәләффүз вә диксија вәрдишләриниң јарадылмасы иши истәнилән сәвијјәдә апарыла билмәз. Мүәллимин сәс јарадычылыгыны ајдын тәсәввүр етмәси, тәк-тәк шакирдиниң нитгиндә тәсадүф олуан функционал характерли тәләффүз гүсурларының (данышыг заманы дүзкүн нәфәс алмамаг, јүш-

күл пәлтәклик, ајры-ајры сәсләрини јанлыш тәләффүз едилмәси, нитгдә лазыми сүр'әти көзләмәмәк вә с.) әмәлә кәлмә сәбәбини дүзкүн мүәјјәнләшдирмәк вә онлара гаршы мүвәфғәгијјәтлә мүбаризә апармаг бахымындан да әһәмијјәтлидир.

Дедикләримиздән бу нәтичәјә кәлирик ки, данышыг сәсләриниң јаранмасы, шакирдләрини танышылыгыны вә бу һагда мә'луматың хүсуси мөвзу шәклиндә дәрслијә салынмасы орфоепика тәлими нөгтеји-нәзәриндән олдугча фәјдалидыр. Мүәллимләримиз дәрслијини бу имканындан сәмәрәли истифадә едәрәк, ајры-ајры данышыг үзвләриниң сәс јарадычылыгындакы иштиракы вә бир сыра сәсләрини тәләффүз мәхрәчи һаггында шакирдләрдә ајдын тәсәввүр јаратмалыдырлар. Бу иш мүәллимин шәхси тәләффүз нүмунәси вә сәс чифазының бөјүдүлмүш шәкли үзәриндә апарылса даһа фәјдалы олар. Сәс чифазының бөјүдүлмүш схеминдән фонетика дәрсләриниң, демәк олар ки, һамысында бу вә ја дикәр шәкилдә истифадә олунамалыдыр.

Сон илләрә гәдәр истифадә едилән Азәрбајҗан дили дәрсликләриндә (хүсусән фонетика бөлмәсиндә) орфоепиканың тәлими мәсәләсинә аз јер верилмишдир. Бунун зәрәрли нәтичәси она кәтириб чыхарылмышдыр ки, мүәллимләрини бир гисми дил мәшгәләләриндә әдәби тәләффүз үзрә апарылачаг ишини мөзуну, мәгамы вә мәгсәдини дүзкүн мүәјјәнләшдирә билмәмиш вә бу сәбәбдән дә орфоепик вәрдишләрини иккишафы иккинчи дәрәчәли бир мәсәлә кими кәнарда галмышдыр.

Һаггында данышыдыгымыз дәрсликдә бу чатышмамазлыг, демәк олар ки, арадан галдырылмыш, програмын тәләби даирәсиндә китаба бир сыра орфоепик гәјда вә һәмин гәјдаларын һәм ајрылыгда, һәм дә орфографик гәјдаларла мүгајисәдә мәнимсәнилмәси нәзәрдә тутулан рәикәрәик чатышмалар даһил едилмишдир.

Бунлара мисал олмаг үчүн дәрслијин: 25, 26, 27, 28, 29 вә башга параграфларыны көстәрмәк олар.

Дәрслијини «Сөзләрини фонетик тәһлили» мөвзусу да мүвәфғәгијјәтлә ишләнмишдир. Фонетик тәһлилин схеми вә бу схемә ујгун нүмунәләрдә јазылышы дүзкүн тәләффүздән фәргли олан сөзләрини сәс вә һәрфи тәркибинини мүәјјәнләшдирилмәсинә хүсуси әһәмијјәт верилдиp. Бу тәһлилин јазылы вә шифаһи формаларына аид нүмунәләр («тогга» вә «довшан» сөзләриниң тәһлили) шакирдләрини мәнтиги тәфәккүрүнү, мүстә-

гил ишлэмэк бачарыгыны инкишаф етдирмэк, онларын орфоепик вэ орфографик һәссаслыгыны, ешитмә габилијјәтини артырмаг, сөзләрин тәләффүз вэ јазылыш гајдаларыны шүүрлу мәнимсәтмәк, фонетик биликләри тәкрарламаг вэ тәчрүбәдә тәтбиг етмәк вэ с. бахымындан олдугча мәгсәдәујғундур.

Дәрслијин мәзијјәтләриндән бири дә орадакы мөвзуларын зәнкин вэ рәнкарәнк тапшырыгларла мүшајјәт едилмәсидир. Хүсусән, фонетика бөлмәсинә анд тапшырыглар шакирдләрин орфоепик вэ орфографик вәрдишләрини инкишаф етдирмәк нөгтеји-нәзәриндән әлверишли вэ мәгсәдәмүвафигдир.

Дәрслијин фонетика бөлмәсиндәки тапшырыглары ашағыдакы группара ајырмаг олар:

1) Нитгдәки диалект вэ ади данышыг дилинә хас олан тәләффүз гүсурларыны арадан галдырмаг мәгсәдини дашыјан тапшырыглар. Дәрсликдәки 161, 205, 214 нөмрәли тапшырыглар бу гәбилдәндир. Мәсәлән, 161 нөмрәли тапшырыгда «Нә чүр демәк дүзкүндүр?» суалы алтында сөзләрин ики тәләффүз тәрзи верилди: **пенчәрә—пәнчәрә, пәндир—пендир, чекич—чәкич, чикәр—чијәр, нөксән—нөгсән** вэ с. Тапшырыгы ичра едән шакирд тәкчә дүзкүн тәләффүзү көстәрмир, һабелә икинчи тәләффүз формасынын нә үчүн гүсурлу сајылдыгыны вэ һәмин гүсурун һансы сәсин дејилиши илә бағлы олдуғуну да мүәјјәнләшидрир. Шакирдләр баша дүшүрләр ки, дејилиш заманы бәзән бир сәсин дејишилмәси сөзүн гүсурлу тәләффүзүнә сәбәб олур. Мүәллим тапшырыгдакы сөзләрин сајыны јерли диалектдән кәтирилмиш нүмунәләр һесабына (мәсәлән: баба-боба, өкүз-үкүз, Мәсмә-Месмә, ев-әв, әјләш-ејләш, бошгаб-бушгаб, шәкил-шикил, гәбул-габул, гәзет-газет, кағыз-кағаз, һәјат-һәјат вэ с.) артыра биләр.

Шакирдләрин нитгиндә орфоепик чәһәтдән гүсурлу дејилән сөзләрин бөјүк бир гисминин әдәби дејилиши илә јазылышы арасында һеч бир фәрг јохдур. Белә сөзләрин дүзкүн дејилиш тәрзи өјрәдиләркән јазылыш әсас көтүрүлмәлидир. Дәрсликдә бу мәсәлә илә әлағәдар бир сыра тапшырыглар верилмишдир. Мәсәлән, 205 нөмрәли тапшырыгда јазылышы илә дејилиши арасында фәрг олмајан, ләкин тәләффүзү бир гәдәр чәтинлик төрәдән сөзләри (стәкан, станд, бригадир, шкаф, плитә, кран, плаш вэ с.) учадан охумаг вэ һәмин сөзләрин һансы һиссәсинин тәләффүзүндә чәтинлик оланлары мүәјјәнләшидрмәк шакирдләрдән тәләб олунур. Белә тапшырыглар ша-

кирдләрин нитгиндәки орфоепик позғунлуғларга гаршы мүбаризә ишиндә олдугча әһәмијјәтлидир.

2) Данышыг сәсләринин нитгдәки мәна әһәмијјәтинин көстәрмәјә хидмәт едән тапшырыглар. Дәрсликдәки 169, 172, 179, 223 нөмрәли тапшырыглар бу мәгсәдлә верилмишдир.

3) Сөзләрин јазылышы илә сәсләнмәси арасындакы фәрги изаһ етмәк мәгсәдилә верилән тапшырыглар. Мүәллиф дилимизин сәс системи илә һәрф системи арасындакы фәргин, орфографик гајдаларла дүзкүн тәләффүз гајдалары арасындакы мүнәсибәтин шүүрлу дәрк олунмасыны, фонетика тәдрисинин әсас идејасы һесап етмиш, мөвзуларын һәм изаһат, һәм дә тапшырыгларында бу мәсәләјә көниш јер вермишдир. Мәсәлән, 177, 178, 180, 185, 186, 187, 188, 192, 199, 205, 206, 209, 223, 224, 226 нөмрәли тапшырыглары јазылышла дүзкүн дејилиш арасындакы фәргин верилмәсинә, изаһ едилмәсинә, јохланылмасына хидмәт едир.

Јери кәлмишкән ону да гејд етмәлијик ки, јазылышла дејилиш арасындакы фәргин көстәрилмәсини шакирдләрдән тәләб едән тапшырыгларын бәзәси бир гәдәр мәгсәдәмүвафиг дејилдир. Мәсәлән, «Гоша самитли сөзләрин јазылыш вэ тәләффүзү» мөвзусунун биринчи тапшырыгында (тапшырыг 188) сағ вә сол сутунларда гара һәрфләрлә верилмиш сөзләрин јазылыш вэ тәләффүз фәргини көстәрмәк тәләб олунур. Ајры-ајры чүмләләр ичәрисиндә верилмиш аддым-адым, әлли-әли, једди-једи сөзләрини охујан шакирд бу сөзләрин јазылышы илә дејилиши арасындакы һансы фәрги көстәрә биләр? Әкәр бу сөзләрин јазылыш вэ дејилиши арасында фәрг јохдурса, һәмин тапшырығын ичрасы һансы нөгтеји-нәзәриндән әһәмијјәтлидир?

Мәлүмдур ки, о һәрфи ишләнмә мәгамындан асылы олараг о вә а сәсләрини ифадә едир. Бу һәрф алынма сөзләрин бир чохунда (мәсәлән: колхоз, коллектив, орфографија, командир вэ с.) а кими охунур. Белә сөзләрин дејилишиндә шакирдләр бәзән һәрфи тәләффүзә јол верирләр. Бәзән исә, әксинә, белә сөзләр әдәби тәләффүзә ујғун јазылыр ки, бу да имла хәтәсына сәбәб олур. Бу чәһәти нәзәрә алыб, о саитинин јазылыш вэ тәләффүзү һаггында дәрсликдә гыса мәлүмат вермәк, һәм дә бу барәдә «Саит сәсләрин нөвләри» мөвзусуна мүәјјән тапшырыг салмаг, бизчә, фајдалы оларды.

4) 183, 189, 196, 202, 204 вэ с. нөмрәли тапшырыглар сәслә һәрфин фәргини көстәрмәк мәгсәдилә верилән тапшырыглардыр.

Бу тапшырыгларын ичрасында јекнәсәклијә јол вермәмәк үчүн мүхтәлиф шәртләр ирәли сүрүлүр: «К һәрфинин һансы сәсләри ифадә етдијини дејин» (182), «Һансы гоша самип һәрфләрин јазылышы илә тәләффүзү фәргләнир» (189), «Сөздәки һәрфләрин адларыны дејин вә һансы сәси ифадә етдијини сөјләјин» (96), «Ејни бир һәрф ики сәси ифадә едә биләрми? Ашағыдакы сөзләрин тәләффүзүнә дигтәт вермәклә бу суала чаваб тапмаға чалышын» (202) вә с. Көрүндүјү кими, тапшырыгларын шәрти елә гурулмушдур ки, о истәр-истәмәз шакирдләри дүшүнмәјә, мүәјјән фикри әмәлијјат апармаға тәһрик едир. Бу просесдә фикри фәаллыг артыр, шүүрлу мәнимсәмә тәмин едилир.

5) Вурғунун өјрәдилмәси илә бағлы олан тапшырыглар.

Дәрсликдә чәкмә-чәкмә, алма-алма, вурма-вурма вә с. кими сөзләрдә вурғунун ролуну нәзәрә чарпдырмағ, бәзи алынма вә мүрәккәб сөзләрдә вурғунун дүзкүн дејилишини өјрәтмәк мәгсәдилә зәнкин чалышмалар да верилмишдир. Мүәллим шакирдләрин вурғу илә әлағәдар олан әдәби тәләффүз вәрдишләрини инкишаф етдирмәк үчүн бу тапшырыглардан бир мәнбә кими истифадә етмәлидир. Лакин бунунла јанашы, мүәллим вурғусу шакирдләр тәрәфиндән гүсурлу дејилән (мәсәлән: јумор, абзас, фолклор, дефис, синтаксис, мода, модел, режим, орден, опера, диспут, орфоепија, Инкилтәрә, електрик, силос, витамин, фоје, теннис, митинг вә с.) сөзләрдән чалышма дүзәлдиб, шакирдләри һәмин чалышмалар үзәриндә ишләдә биләр.

Ону да гејд едәк ки, тәләффүзүн тәлими илә бағлы олан тапшырыглар дәрслијин тәкчә фонетика бөлмәси илә мәндулашыб галмыр. Дәрслијин диқәр бөлмәләриндә дә («Лексика», «Сөзүн тәркиби вә сөз јарадычылығы» бөлмәләриндә) фонетиканын тәдриси просесиндә верилмиш орфоепи вәрдишләрин мөһкәмләндирилмәси мәгсәдини дашыјан тапшырыглар чохдур. Мәсәлән, «Синонимләр» мөвзусунә аид верилмиш 224 нөмрәли тапшырығда «ушағлар» вә «зәиф» сөзләринин јазылышы илә тәләффүзү арасындакы фәргин изаһ едилмәси, «Лексика һатғында анлајыш»дакы 229 нөмрәли тапшырығда «велосипед», «иншаатчы», «үфүг» сөзләринин фонетик тәһлили, «Сөздәјишдиричи шәкилтчиләр» мөвзусуна даир верилмиш 271 нөмрәли тапшырығда «искамија», «нүгтә», «асанд», «һачар», «нүмајиш», «истәкан» вә саир сөзләрин дүзкүн јазылышыны мүәјјәнләшдирмәк, «Сөздүзәлдичи шәкилчи-

ләр» мөвзусунда «чәкмә», «сүзмә», «гырма», «алма», «газма» сөзләриндә вурғунун һансы һечә үзәринә дүшдүјүнү мүәјјәнләшдирмәк шакирдләрдән тәләб олунур ки, бунун да әһәмијјәти чохдур.

Дәрслијин лексика вә сөз јарадычылығы бөлмәләриндә әдәби тәләффүз үзрә иш апармағ үчүн һәр чүр имкан вардыр. Сөзүн әсас вә мәчазы мәһнасы, омоним, синоним, антоним, көк вә шәкилтчиләр вә с. аид верилмиш нүмунәләрин әксәријјәти әдәби тәләффүз бахымындан характерикдир. Бу тапшырыгларын ичрасы заманы характер сөзләрин (мәсәлән: троллејбус, стадион, велосипед, шахта, сәадәт, космонавт, хасијјәт, мүдир, хошбәхт, битки, буруғ вә с.) фонетик тәһлилин апармағ, онларын јазылышы илә дејилиши арасындакы фәрги көстәрмәк, лазым кәләрсә һәмин фәргин сәбәбини изаһ етмәк, јахуд буну шакирдләрдән сорушмағ олар.

АЗЭРБАЈЧАН ДИЛИ ВЭ ЭДЭБИЈАТ ДЭРСЛЭРИНДЭ ЧЭТИН СӨЗЛЭРИН МЭ'НАСЫНЫ ИЗАҢ ЕТМЭК ЖОЛЛАРЫ ҢАГГЫНДА

Фәрһад ЭЛЭҚБЭРОВ,
М. Ф. Ахундов адына АПИ-нини мүәллими.

Кәһч һәслин елми дүһжәкөрүшүнүн формалашмасында, дикәр тәлим фәнләри илә һанашы, гәдим дөвр әдәбијјатымызын өјрәдилмәсинин дә бөјүк әһәмијјәти вардыр. Елм вә техниканын, халгымызын мәдәһи сәвијјәсинин инкишафы илә әлагәдар олараг Азәрбајчан дили дә хејли зәнкинләшмиш вә тәрәгги етмишдир. Мәһз буна кәрә дә, мүасир кәнчләр Нәсиминин, Фүзулинин, Хәтәинин, Вагифин вә башга классикләримизин әсәрләрини охујаркән мүхтәлиф лүгәтләрдән истифадә етмәли олурлар. Һәтта бә'зән сөзләр лүгәтдә дә өзүнүн дүзкүн әксини тапмыр. Одур ки, орта мәктәбдә дил вә әдәбијјат дәрсләриндә лүгәт иши мүнтәзәм апарылмалы, дәрс заманы вә синифдәһкәнар вахтларда шакирдләрин һазылы вә шифаһи нитгини инкишаф етдирмәк үчүн бүтүн имканлардан истифадә едилмәлидир. Мүәллим Фүзули, Вагиф, Сабир, Сәмәд поезијјасынын әһ көзәл инчиләрини тәдрис етдикчә Азәрбајчан дилинин зәнкинлији, көзәллији, сәлислији вә әһәһкәларлығыны да шакирдләрә өјрәтмәлидир.

Орта мәктәбдә дил вә әдәбијјат дәрсләрини ејни мүәллим тәдрис едир. Дил вә әдәбијјат дәрсләриндә лүгәт еһтијјатынын зәнкинләшдирилмәсин мәгсәдилә апарылан лүгәт иши бир-бирини тамамламалыдыр. Дил дәрсләриндә, сөзүн морфоложи гурулушунун тәһлили илә бәрәбәр, онун етимолокијјасы, мәншәји дә мүәјјән едилмәлидир. Әдәбијјат дәрсләриндә мүәллим лүгәти мәнәһасы чәтин аһлашылан сөзләри өјрәтмәкдә кениш имканлара маликдир.

Азәрбајчан дилинин әјрылмаз бир һиссәһи олан әрәб вә фарс мәншәһи сөзләрин өјрәдилмәһи биләһаситә Азәрбајчан дили вә әдәбијјат мүәллимләринин үзәринә дүшүр. Тәчрүбә кәстәрир ки, фарс вә әрәб дилләрини билән вә һа бу дилләр һаггында мүәјјән мә'луматы олан мүәллимләрин дәрсләри чанлы вә мараглы кечир.

Азәрбајчан дилинин лүгәт фондуна вахтилә күлли мигдарда әрәб вә фарс сөзләри даһил олмушдур. Бу күнкү Азәрбајчан әдәби дилиндә ишләнән әрәб вә фарс мәншәһи сөзләрин әксәријјәти Азәрбајчан дилинин фонетик танунларына табе олмуш, өз сөзләримизә елә гајнајыб-һарышмышдыр ки, онларын кәлмә сөз олдуғуну јалһыз мүтәхәһссисләр баша дүшүрләр.

Флектив дилләрә мәнсуб олан әрәб дилиндә, һәр бир илк грамматик форма чох вахт үч самитдән, бә'зән дә дөрд самитдән ибарәт олан кәкә истиһнад едир. Кәкдән даһили флексија јолу илә мүхтәлиф сөз формалары әмәлә кәтирилир, јә'һни бир кәкдән мүхтәлиф мәнәһалы сөзләр јараныр; мәсәләһ: **мәктуб, мәктәб, китаб, катиб; рәһид, рәһад, рәһадәт; һөкм, һаким, мәһкум, еһкам, мөһкәм, мәһкәмә** вә с.

Әрәб дили сөз кәкләринин дәјишмәһи (даһили флексија) јолу илә мүасир Азәрбајчан әдәби дилинә бир чох сөзләр кечмишдир. Һәһмин сөзләр бир-бири илә мәнәһача зәнчир кими бағландығы үчүн бир сөзүн изаһы о бириләринин өјрәдилмәһинә зәһһин јарадыр.

Үч самитдән ибарәт һкм кәкүндән дүзәлән **һөкм, һаким, мәһкәмә, мүһакимә, мәһкум** сөзләринә нәзәр салаг. Елә илк баһышда бу сөзләрин бир-биринә формача нә гәдәр јаһын, охшар олдуғу нәзәрә чарпыр. Белә сөзләр мүгајисәһи шәкилдә өјрәдилмәдикдә јадда галмыр. Тутаг ки, јухарыда кәстәрилмиш сөзләрин бә'зиләринин мәнәһасы шакирдләр үчүн әјдылдыр, бә'зиләринин исә мәнәһасы әјдын дејилдир. Әкәр **һөкм, һаким** вә ја **мәһкәмә** сөзләринин мәнәһасы шакирдләрә бәллидирсә, Һәһмин мә'лум сөзләрә әһасланараг дикәр охшар сөзләрин мәнәһача өјрәдилмәһи јаһшы нәтичә верир.

Мүәллим **мәһкум** вә **мүһакимә** сөзләринин мәнәһасыны өјрәдәркән, мә'лумдур ки, **һөкм, һаким, мәһкәмә** сөзләриндән истифадә едәчәкдир. Мәсәләһ: **мәһкум, һаггында һөкм чыхарылан, һакимин һөкмү илә һәбсә алынан** вә ја чәза верилән адамдыр.

Мүәллим белә бир изаһатдан сонра мәһкум сөзүнү аша-ғыдакы чүмлөләрдә ишләдә биләр:

1) Бөјүк Октјабр ингилабы сәјәсиндә **мәһкумлуғ** вә кәләлик зәнчирини ғыран Азәрбајчан халгы инди мисилсиз наһлијјәтләр газанмышдыр.

2) Халг мәһкәмәси мүттәһини дөрд ил мүддәтинә һәбс чазасына **мәһкум** етмишдыр.

Көрүндүјү кими, **мәһкум** сөзү дилимиздә анчаг бир мәнада ишләнир. **Мүһакимә** сөзүнүн исә Азәрбајчан дилиндә мүхтәлиф мәналары вардыр. Бу, мүәллимин диггәтиндән јајынмалыдыр, һәмин сөз һәм мәһкәмәдә ишә бахма процесси, јәни, мүһакимә үсулу мәнасында, һәм дә мүәјјән бир иш, мәсәлә барәсиндә фикир јүрүтмә, һөкм вермә мәнасында ишләнир.

Мүәллим бу сөзүн мәнасыны да конкрет чүмлә дахилиндә изаһ етмәлидир. Мәсәлә: «Ону халг өзү **мүһакимә** едәчәдир»—чүмләсиндә **мүһакимә** анлајышыны мәһкәмә процесси мәнасында баша дүшмәк лазымдыр. «Һәр һансы әшја вә һадисә һаггында дүзкүн **мүһакимә** јүрүтмәк лазымдыр»—чүмләсиндә исә **мүһакимә** сөзү фикир сөјләмәк мәнасында ишләдилмишдыр.

Шакирдләрә анлатмаг лазымдыр ки, онлара таныш олан **һөкм** вә **һаким** сөзләринин лүғәти мәнасынын дәјишмәси —көмәкчи сөз (фе'л) вә шәкилчи гәбул етмәси ејни заманда грамматик мәнанын да дәјишмәсинә сәбәб ола биләр; мәсәлә: **һөкм** сөзү көмәкчи фе'л гәбул едәрәк мүрәккәб сөз, мүрәккәб фе'л кими ишләнә биләр: Капитализм аләминдә ачлыг вә сәфаләт **һөкм** сүрүр.

һөкм сөзү фарс дилиндән кәлмә лексик-грамматик дар, **ран** шәкилчиләрини гәбул едәрәк, мәнсубијјәт вә вәзифә билдирән исим кими ишләнә билир: **һөкмдарлыг** варкәң, бәхтипјар олар, чапан сәнә мунис вәфадар олар. (Н и з а м и, «Хосров вә Ширин».)

Мәналар мүлкүнүн бир солтанысан, сөзләр өлкәсинин **һөкмраны**сан. (Н и з а м и, «Хосров вә Ширин».)

Гејд едәк ки, Азәрбајчан дилиндә мүәјјән мәна билдирмәјән, гејри-мәһсулдар сөздүзәлдичи шәкилчи кими ишләнәчәк **дар**, **ран** һиссәчикләри фарс дилиндә **дар**, **даштән** «малик олмаг», **ран**, **рандән** «сүрмәк» фе'лләринин көкләридир. **һөкм** (әрәб сөзү) + **дар** (фарс дилиндә **даштән** фе'линин көкү) бирләшмәсинин лүғәти мәнасы **һөкм** вермәјә малик олан адам: **һөкм** (әрәб сөзү) + **ран** (фарс дилиндә **рандән** фе'линин көкү)

бирләшмәсинин лүғәти мәнасы исә **һөкм** сүрән мәнасында ишләнир.

һөкм сөзү әрәб дилиндән кәлмә лексик-грамматик ән шәкилчиси гәбул едәрәк ара сөз ола билир вә «һөкмән» формасында «мүтләг», «шүбһәсиз» мәналарында ишләнир; мәсәлә:

Од бир кичик дәлик тапмаса, **һөкмән**,
Јарыб чыхар чөлә јерин тәркиндән.

(Н и з а м и, «Хосров вә Ширин».)

Белә сөзләр дилимизин лүғәт фондуна әрәб дилинин шәкилчиләри илә бирликдә дахил олмушдыр.

һаким сөзүнүн дә мүхтәлиф мәналары вә ишләнмә јери вардыр.

һаким—Һәм мәһкәмә сәдри, ганунлара әсасән мүһакимә едән адам, һәм идман јарышларында һакимлик едән шәхс кими, һәм дә мәчази мәналарда ишләнир. Мәсәлә: Халг **һакими** ичәри кирән кими һамы ајаға галхды. Тофиг Бәһрәмовун ады онунчу дәфә ән јахшы футбол **һакимләри** сырасында чәкилмишдыр. Сән мәним үрәјимә **һаким** кәсилмисән.

һаким сөзүнүн шәкилчи гәбул етдикдән сонра грамматик мәнасынын дәјишмәсинә диггәт јетирәк.

1. **һаким** сөзү фарс дилиндән кәлмә лексик-грамматик **әнә** шәкилчисини гәбул едәрәк һәм сифәт, һәм дә тәрзи-һәрәкәт зәрфи кими ишләнир, һакиманә (һакимчәсинә мәнасыны верир).

Онун һакиманә бахышлары мәни валех етмишди.

Азәр һакиманә чыхыш едирди.

Бурада биринчи чүмләдәки бахышлара аид олан **һакиманә** сөзү сифәт, икинчи чүмләдә исә һәрәкәтә аид олдуғу үчүн зәрфдир.

2. **һаким** сөзү әрәб дилиндән кәлмә **ијјәт** шәкилчиси гәбул едәрәк субстантив исим кими ишләнир: һакимијјәт. Мәсәлә: Совет **һакимијјәти** илләриндә Азәрбајчан халгы бөјүк наилијјәтләр газанмышдыр.

Габагчыл мүәллимләрин иш тәчрүбәсинә әсасән дејә биләрик ки, **һкм** көкүндән олан мәнача бир-бириндән узаг, формача јахын **мөһкәм**—**еһкам**, **еһкам**—**истеһкам** вә с. бу кими сөзләр мугајисәли шәкилдә өјрәдилдикдә мүсбәт нәтичәләр алыныр.

Мүәллим, мәсәлә, **мөһкәм** сөзүнү кениш изаһ етмәјә дә биләр. Чүнки бу сөз артыг ибтидан синифләрдән шакирдләрә

танышдыр. Бу сөзүн синонимини, антонимини онлара демәклә кифәјәтләнмәк олар. Мәсәләң, **мөһкәм** сөзүнүн синонимини — **бәрк**, **мәтн**, **сөзүндән дөнмәјән** вә с., антоними исә **бош** вә с. **Еһкам** сөзүнүн лүгәти мә'насы исә јәгин ки, бир чох шакирдләрә ајдын олмајачагдыр. Она көрә ки, һәмнин сөз данышыгда аз ишләнир. Мүәллим **еһкам** сөзүнү изаһ едәрәк демәлидир ки, бу сөз һөкм, гәрар, сәрәнчәм, һакимијјәт, рејим, мүләһи-зә, рә'ј вә с. мә'наларда ишләдилир.

Чүмләләрә мүрачнәт едәк. «Әввәлләрдә олдуғу кими, иди дә динни әхлаг **еһкамлары** јалана, фитнәкарлыға әсәслә-ныр». Бу чүмләдә «динни әхлаг **еһкамлары**» бирләшмәси динни әхлаг һөкмләри, мүддәалары кими изаһ едилмәлидир. «Дини еһкамлары кәнчләримиз елми әсәсларла ифша едир» — чүмләсиндәки **еһкамлар** сөзү мүддәалар, идејалар кими ај-дынлашдырылмалыдыр.

Мүәллим **истеһкам** сөзүнү изаһ етмәздән әввәл шакирдләри дүшүнмәјә, билдикләрини јада салмаға сөвг едән суаллар верир. (Һансы һәрби һиссәләрин адларыны билирсиниз? Ата вә бөјүк гардашларыныз һансы һәрби һиссәләрдә гуллуғ едиб? вә с.). Мүәллим јәгин ки, шакирдләрин белә чавабларына раст кәләчәкдир. Мәним атам танкчы иди, әмим рабитәчи иди, һү-сәјини атасы топчу иди, Елчинни атасы **истеһкамчы** иди вә с.

Сонра мүәллим Бөјүк Вәтән мүһарибәси илләриндә танк-чыларымызын, топчуларымызын, рабитәчиләримизин, **истеһкамчыларымызын** гәһрәмәнлыг кәстәрдикләрини дејиб, **истеһкамчы** сөзүнү шакирдләрин нечә баша дүшдүкләрини онлардан сорушур.

Нүмунә үчүн шакирдләрин вердикләри чаваблара нәзәр салаг:

- Ев тикән.
- Көрпү тикән.
- Көрпү партладан вә с.

Шакирдләрин чавабларыны үмумиләшдириб **истеһкам** сөзүнү белә изаһ етмәк олар: **истеһкам** сөзү дилимиздә гала, сәдд, сәнкәр, дивар вә с. мә'наларда ишләнир. Бақыдакы Ичә-ришәһәр гала диварлары да вахтилә дүшмәндән мүдафиә олунмағ үчүн **истеһкам** мәгсәдилә тикилмишдир.

Һәрби-мүһәндислик һиссәләриндә гуллуғ едән забит вә әскәрләр **истеһкамчы** адланырлар. Мүәсир **истеһкамчылары**н иши ев, көрпү тикмәк, партлатмагла мәндулашмыр. Онлар

мүлки вә һәрби объектләр тикмәклә бәрәбәр, саһәләрини миная-ланмасы, минаян тәмизләнмәси вә с. ишләрлә мәшгул олур-лар.

Мүәллим **истеһкам** сөзүнү — кечилмәз гала, мөһкәм сәдд, **мөһкәм** сөзүнү — бәрк, **тәһким** сөзүнү исә — мөһкәм етмә, мөһ-кәмләтмә, бәнд етмә кими мүгајисәли шәкилдә изаһ едәрсә, шакирдләрин јадындан узун мүддәт чыхмаз вә нитгләриндә онлардан дүзкүн истифадә едә биләрләр.

Дилимиздә өзүнә вәтәндашлыг һүғуғу газанан јухарыда адларыны чәкдијимиз әрәб мәншәли сөзләр, әрәб дилиндә неч дә ифадә етдијимиз кими тәләффүз олунмур. Белә вә буна бәң-зәр диқәр сөзләр узун илләрдән бәри саф-чүрүк едилә-едилә бир нөв азәрбајчанлашдырылмышдыр. Мадам ки, әрәб вә фарс мәншәли сөзләр Азәрбајчан дилинин лүгәт фондуна да-хил олмушдур, онларын лүгәти мә'насыны өјрәтмәклә јана-шы, грамматик мә'насыны, тәләффүз вә јазылыш гәјдалары-на да фикир вермәк мүәллимләримизин гаршысында дуран мүһүм мәсәләләрдәндир.

ШАКИРДЛӘРИН РАБИТӘЛИ НИТГИНДӘКИ ХАРАКТЕРИҚ ҮСЛУБ СӘҢВЛӘРИ ВӘ ОНЛАРЫН АРАДАН ГАЛДЫРЫЛМАСЫ ЈОЛЛАРЫ

Ә. ҚӘЛБӘЛИЈЕВ

педагожи елмләр намизәди

Орта мәктәбдә Азәрбајчан дили тә'лиминин мүһүм мәсәләләриндән бири дә шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитг вәрдишләрини инкишаф етдирмәк вә онларын нитг мәдәнијјәтини јүксәлтмәкдир. Бу мүһүм вәзифәнин һәјата кечирилмәсиндә шакирдләрин рабитәли нитгиндәки характерик үслуб сәһвләрини ашкар етмәк вә арадан галдырмаг лазымдыр. Чүнки нитгин инкишаф дәрәчәси, мәдәнилији бир чох чәһәтдән онун үслуби камиллији илә өлчүлүр. Буна бахмајараг, мүәллимләримизин мүәјјән гисми бу мүһүм мәсәләјә аз дигтәт јетирир, рабитәли нитг вәрдишләринин инкишафы үзрә апарылан јазыларда (сәрбәст имла, јарадычы имла, ифадә вә инша јазыларында) шакирдләрин јол вермиш олдуғлары үслуб сәһвләрини мүәјјәнләшдирмәјә вә һәмин сәһвләрин арадан галдырылмасы үзәриндә ардычыл иш апармаға лазыми сәј кәстәрмирләр. Биз бу мәгаләдә шакирдләрин рабитәли нитгиндәки характерик үслуб сәһвләри, онларын башвермә сәбәбләри вә арадан галдырылмасы јоллары һаггында јығчам сәһбәт ачмағы мәгсәдәмүвафиг һесаб едирик.

Шакирдләрин рабитәли нитгиндәки характерик үслуб сәһвләрини мүәјјәнләшдирмәк үчүн республикамызын бир сыра шәһәр вә кәнд мәктәбләриндә, о чүмләдән Бақы шәһәриндәки 19, 45, 49 нөмрәли, Шәки, Минкәчөвир вә Јевлах рајонларынын бә'зи мәктәбләриндә ардычыл мүшаһидә апармыш

вә һәмин мәктәбләрин 35 синфиндә охујан 1225 шакирдин рабитәли нитг нүмунәләрини үслуби бахымдан әтрафлы тәһлил етмишик.

Тәдгигатын нәтичәләри кәстәрир ки, IV—VIII синиф шакирдләринин јазылы вә шифаһи рабитәли нитгиндә башлыча олараг, ики характердән олан үслуб сәһвләринә јол верилир: 1) лексик-үслуби сәһвләр; 2) грамматик-үслуби сәһвләр. (Грамматик-үслуби сәһвләр дә өз нөвбәсиндә морфоложи вә синтактик үслуби сәһвләр олмагла ики јерә бөлүнүр).

Шакирдләрин конкрет нитг нүмунәләри әсасында һәмин сәһвләрин мәзмуну, формасы, башвермә сәбәбләри вә арадан галдырылмасы јолларыны ајры-ајрылығда нәзәрдән кечирәк. (Лакин бурада шакирдләрин рабитәли нитгиндә тәсадүф едилән үслуб сәһвләринин һамысы һаггында данышмаг мүмкүн олмадығы үчүн онларын ән характерик формалары һаггында сәһбәт ачмагла мәһдудлашмалы олачағыг).

1. Лексик-үслуби сәһвләр.

1. Сөзүн гејри-дәгиг вә мәгамсыз ишләдилмәси. Мәсәлән: «Нүсрәт үрәјиндә нәһәнк бир арзу јашадырды» (IV синифдә «Нүсрәтин арзусу» мөвзусундакы ифадә јазыдан). «Биз доғма мүәллимимизи һеч заман унутмајачағыг». (Шакирдин шифаһи чавабындан).

Көрүндүју кими, бу нүмунәләрдәки нәһәнк, доғма сөзләри јериндә ишләнмәмишдир. Үслуби чәһәтдән дәгиг олмаг үчүн шакирдләр бурадакы нәһәнк сөзүнүн әвәзинә бөјүк, доғма сөзүнүн әвәзинә исә әзиз, мейрибан сөзләриндән бирини ишләтмәли идиләр.

Тәдгигат кәстәрир ки, бу гәбилдән олан үслуб сәһвләри шакирдләрин сөз сечмәк бачарығынын зәифлијиндән ирәли кәлир. Шакирдләр мәнәча јахын олан сөзләрдән һәр бирини һансы мәгамда ишләтмәјин мәгсәдәмүвафиг олдуғуну јахшы билмәдикләринә кәрә рабитәли нитгдә бу чүр үслуб сәһвләринә јол верилләр. һәмин үслуб сәһвләрини арадан галдырмаг үчүн шакирдләри мәтндәки синонимләри тапмаг, ејни синоним группунда бирләшән ајры-ајры лексемләри (мәсәлән, бөјүк, јекә, ири, нәһәнк, әзәмәтли вә с.) мүхтәлиф чүмләләрдә өз мәгамына кәрә ишләтмәк, мәтндә јерсиз ишләдилән сөзү тапмаг вә онун нитг кәтирдiji үслуби гүсуру изаһ етмәк вә с. кими үслуби чалышмалар үзәриндә ардычыл ишләтмәк ләзым вә фајдалыдыр.

2. Ештијач олмадыгы һалда нитгдә рус кәлмәләрини ишләдилмәси. Мәсәлән, «Нүсрәт атасынын отагына кровата узанды» (IV синифдә «Нүсрәтин арзусу» мөвзусундагы ифадә жазыдан). «Онлар «Москва» гостинсасынын јаныдан кечиб Горки күчәсинә чыхдылар» (VII синифдә «Кәчиристләр» мөвзусундагы ифадә жазыдан).

Шакирдләрлә апарылан сөһбәтләрден ајдын олур ки, оларын бир группу дилимиздә **кровать** сөзүнү әвәз едән **чарпајы** гостинса сөзүнү әвәз едән **мехманхана** сөзләринин олдуғун билмирләр. Дикәр группу ушағлар исә ишләтдикләри һәмнин сөзләрин азәрбајчанча таршылығыны билир, ләкин онлары нитгдә ишләтмәјин үслуби чәһәтдән дүзкүн олмадығыны билмирләр. Бу вәзијјәт тәләб едир ки, мүәллим шакирдләрин дүғә ештијатыны зәнкинләшдирмәк үзрә апарылан ишләри үслубијјәт мәсәләләри илә јахындан әлағәләндирсин вә нитгдә аң дилинин мөвчуд сөзләри әвәзинә рус мәншәли сөзләри ишләтмәјин лазым олмадығыны конкрет нүмунәләр әсасында онлар баша салсын. Бу мәғсәдлә ашағыдакы нөв үслуби чалышмалардан истифадә етмәк фәјдалы олар:

1. Верилмиш мәтндәки рус кәлмәләрини азәрбајчанча таршылығы илә әвәз едиб јазын.

1) Кечән ил Шыхов плјажынын әтрафында хејли ағач әкилмишдир. 2) Шәһәрдә һәрәкәт фәјдаларыны низама салмағда сфетафорун бөјүк ролу вардыр. 3) Сатычы, гыз полканын габағында дајаныб алычыларын тәклифинә нәзәкәтлә әмәл едирди. 4) Тәнзилә ручкасыны евдә гојуб кәлмишди. 5) Балыгчылар лотканы саһилә чыхардылар вә с.

2. Гаршы-гаршыја верилмиш сөзләрдән һансы Азәрбајчан сөзүдүр? Бунлары чүмләдә ишләдин.

Крыша — дам, крават — чарпајы, столоваја — јемәкхана, библиотека—китабхана, качели—јелләнчәк, шотка—сајгач.

3. Чүмләдә артыг сөз вә ифадәләрин ишләдилмәси. Мәсәлән: «Демәк олар ки, һејванчығаз бирдән-бирә бөјүк бир ачкөзлүклә сүдү ичмәјә башлады» (V синифдә «Муму» мөвзусундагы ифадә жазыдан). «Чаһанкир Мустафајев Чыртдана белә чаваб верди:

«Оғлум, метал туллантысы паслы олур. Әкәр ону әридәндә онун пасыны тәмизләмәсәк, онда һәмнин поладдан гәјрыдан шејләр чох тез сыныб төкүләр» (VI синифдә «Одлу чај» мөвзусундагы ифадә жазыдан).

Нүмунәләрден ајдын көрүнүр ки, биринчи чүмләдәки **демәк олар ки**, ифадәси, 2-чи чүмләдәки **онун сөзү артыгдыр**. Һәмнин сөз вә ифадәләрин чүмләдән чыхарылмасы фикрин баша дүшүлмәсинә һеч бир хәләл кәтирмир, әксинә, онун јығчамлығыны артырыр.

Бу гәбилдән олан үслуб түсурларыны арадан галдырмаг үчүн мүвафиг чалышмалар үзәриндә иш апармағда һәмнин сөзләрин чүмләдә артыглыг етдијини шакирдләрә баша салмағ, инандырмағ лазымдыр.

4. Нитгдә мүхтәлиф диалект сөзләринин ишләдилмәси. Мәсәлән: «Бағчамызда хејли јелпәнәк әкмишик» (IV синифдә «Ев ишләриндә ата вә анама нечә көмәк едирәм» мөвзусундагы ишә жазыдан). «Бир вахтлар чар мүтләғијјәти бу ики гардаш халғын арасында бөјүк мәхләтә салмышды» (VII синифдә «Достлуг әлағәләримиз» мөвзусунда ишә жазыдан).

Ајдындыр ки, **јелпәнәк** вә **мәхләтә** сөзләри јалныз ајры-ајры диалект шәраитиндә ишләдилир. Шакирдләр бурада **хијар** сөзү әвәзинә **јелпәнәк**; **нифаг**, **гарышыглыг** сөзләриндән бири әвәзинә **мәхләтә** сөзүнү ишләтмәклә өз нитгләриндә мүәјјән лексик-үслуби сәһвә јол вермишләр. Бунун сәбәби одур ки, онларла лексик диалектизмләр үзәриндә аз иш апарылыр, һәмнин сөзләрин һамы тәрәфиндән аңлашылмадығы, үмумишләк сөз олмадығы онлара ајдынлашдырылмыр. Шакирдләрин јазылы вә шифаһи нитгиндә тәсадүф олунан бу тип диалект сәһвләрини ислаһ етмәк үзәриндә иш апарыларкән: мәтндә гәсдән верилмиш диалект сөзләрини тапмағ; верилмиш диалект сөзләринин әдәби дил гаршылығыны јазмағ вә онлары мүвафиг чүмләләрдә ишләтмәк вә с. кими тәмринләрдән истифадә етмәк фәјдалыдыр. Бунунла белә, диалект сөзләри һесабына дилимизин зәнкинләшмәси мәсәләсини дә шакирдләрә практик шәкилдә баша салмағ вәчибдир.

2. Грамматик-үслуби сәһвләр.

а) Морфоложи-үслуби сәһвләр

1. Исимләрдә јијәлик һал шәкилчиләринин бир нечә дәфә јерсиз тәкрарланмасы. Мәсәлән: «Будур, Низаминин гәбри Фүзулинин голтуғунда «Хәмсә» бөјүк мүәллиминин гәбринин гаршысында баш ендириб, салам верир» (VII синифдә «Бир дәстә чичәк» мөвзусундагы ифадә жазыдан). «Мән Бақы шә-

һәрийин Нәсим районунун 19 нөмрәли мәктәбинин V «а» синефиндә охујурам». (V синефиндә «Мәним арзум» мөвзусунда апарылмыш өјрәдичи ишадан).

Бу нүмунәләрдән ајдын көрүнүр ки, 1-чи чүмлөдәки **Фүзулинин** вә гәбринин сөзләриндә, 2-чи чүмлөдәки **шәһәрийин**, **районунун** вә **мәктәбинин** сөзләриндә јијәлик һал шәкилчиләринин тәкярланмасына һеч бир еһтијач јохдур.

Шакирдләрин нитгиндә бу нөв үслүб сәһвләринә тәсадүф олунмасы ондан ирәли кәлир ки, шакирдләр ејни чүмлөдә бир нечә јијәлик һал шәкилчисини тәкяр етдикдә чүмлөдә аһәнк-дарлығын позулдуғуну ајдын һисс етмирләр. Бунун үчүн дә рабитәли нитгин үслүб гүсурлары үзәриндә иш апарыларкән шакирдләрин диггәтини бу мәсәләјә чәлб етмәк вә олары мұвафиг әмәли чалышмалар үзәриндә ишләтмәк лазым кәлир. Һәмин чалышмалар, тәхминән, ашағыдакы мәзмунда ола биләр:

1. Верилмиш чүмләләрдә јерсиз тәкярланан јијәлик һал шәкилчиләрини ихтисар едиб, чүмләни үслүби чәһәздән сәлисләшдири.

1) В. И. Ленин адына Азәрбајчан Дөвләт Педагожи Институтунун дил-әдәбијат факултәсинин IV курс тәләбәләринин јәј имтаһан сессиясынын башланмасына аз галырды. 2) Сәлимәнин атасынын һәјатынын мәналы күнләринин чоху бизим кәндлә бағлы олмушдур. 3) Н. Нәриманов районунун 45 нөмрәли мәктәбинин VIII синефин шакирдләринин Азәрбајчан дилиндән јохлама иши. 4) Мұсабигәдә сәнәт мәктәбинин шакирдләринин өзфәалијјәт дәрнәјинин концерти бөјүк мараг доғурду. 5) Бајрамгабағы күнләрдә Бақы баш тикинти идарәсинин 3 нөмрәли тикинти-гурашдырма конторунун фәһләләринин әмәк чошгунлуғу даһа да артмышды.

2. Һеч бир грамматик вә ја експрессив мәгсәдәүјгунлуғ олмадан чүмлөдә сифәтин сифәтләнән әшјадан сонра ишләдилмәси. Мәсәлә: «Сәмәд деди ки, сән нечә адамсан, ај јолдаш! Ев дә сусуз олармы?» (сусуз да ев олармы әвәзинә). (VIII синефиндә «Шәкил» мөвзусундакы ифадәдән), «Ағачларын јарпаглары јамјашыл, тәзәтәр Рөвшәнин көзләрини охшајырды» (V синефиндә «Ана гојну» мөвзусунда апарылмыш сәрбәст имладан).

Доғрудур, дилимизин бәди үслүбијјаты өјрәдир ки, сифәт чүмлөдә әләвә кими вә мөјјән експрессив мәгсәдлә иш

ләдилдикдә сифәтләнән әшјадан сонра кәлә биләр. Мәсәлә, «Амма Командиров чанлара дәјән оғландыр, рәһмдил, үрәји тәмиз» (Ә. Әбүлһәсән). Лакин бу, һеч дә експрессив мәгсәдәүјгунлуғ олмадан сифәти сифәтләнән әшјадан сонра ишләтмәк олар, демәк дејилдир.

б) Синтактик-үслүби сәһвләр.

1. Чүмлөдә тафталожи бирләшмәләрин ишләдилмәси. Мәсәлә: **һөркү һөрмәјә**, ев тикмәјә мәним лап ушаглыгдан һәвәсим вар» (IV синефиндә «Мәним арзум» мөвзусундакы ишә јазыдан), «О, бүтүн күнү барда јер шумлајыр, чалаг чалајыр вә ағачлара су верирди» (V синефиндә «Мичурин нечә ишләјирди» мөвзусундакы ифадә јазыдан), «Анасы Күлшәни бишмиш биширмәјә гојмазды» (VII синефиндә «Күлшән» мөвзусундакы ифадә јазыдан).

Көрүндүјү кими, бу нүмунәләрдәки: **һөркү һөрмәк**, **чалаг чаламаг**, **бишмиш биширмәк** кими пејри-дәгиг бирләшмәләр тәкчә морфоложи-үслүби сәһв олмајыб, һәм дә семантик-үслүби сәһв һесаб едилмәлидир. Чүнки һәмин бирләшмәләрин мәзмунунда мөјјән мәна зиддијјәти өзүнү көстәрир. Буну тәјин етмәк үчүн адлары чәкилән ифадәләрин (бирләшмәләрин) бир-икисинин мәзмунундакы семантик гүсура диггәт јетирмәк кифәјәтдир.

Мәсәлә: «Анасы Күлшәни бишмиш биширмәјә гојмазды»—чүмләсиндән белә мәна чыхармаг мүмкүндүр ки, Күлшәнин анасы ону јемәк үчүн һазыр олан хөрәји јенидән биширмәјә гојмурмуш. Ахы бишмиш дедикдә, бизим тәсәввүрүмүздә һазырланмыш хөрәк анлајышы чанланыр. Бу, артыг јејилмәк үчүн һазырдыр вә ону јенидән биширмәјә, әлбәттә ки, еһтијач јохдур.

Һөркү һөрмәк, **чәпәр чәпәрләмәк**, **чалаг чаламаг** вә с. кими пејри-дәгиг бирләшмәләрин нитгдә ишләдилмәсиндә дә ејни мәна зиддијјәти нәзәрә чарпыр. Шакирдләрин нитгиндә бу чүр үслүб сәһвләринә јол верилмәси, сөзсүз ки, онларын синоним сөз еһтијатларынын азлығындан ирәли кәлир. Һәмин сәһвләри арадан галдырмаг үчүн шакирдләри: верилмиш сөзләрин синоним вариантларыны тапыб јазмаг, мәтндәки бу вә ја дикәр сөзү мәнача она јахын олан башга синонимләрлә әвәз етмәк вә с. кими үслүби чалышмалар үзәриндә ишләтмәк лазымдыр.

2. **Фикрин ифадәсиндә икимә'налылыға јол верилмәси.** Мәсәлә: «Атасы ону дајысынын јанына апарды». (IV синифдә «Нүсрәтин арзусу» мөвзусундакы ифадә јазыдан), «Атана дејәрсән ки, әмин дејир, бир буралара кәлсин» (IV синифдә «Охудуғум бир әсәр һаггында» мөвзусундакы ишә јазыдан).

«Атасы ону дајысынын јанына апарды»—чүмләсиндәкы долашыглыг, икимә'налылыг ондан ибарәтдир ки, һәмин чүмләдән ата оғлуну өз дајысынын, јохса ушағын дајысынын (јә'ни гајнынын) јанына апардығы ајдын олмур.

«—Атана дејәрсән ки, әмин дејир, бир буралара кәлсин» —чүмләсиндән исә белә мә'на чыхыр ки, Зәргәләмин бабасы (јә'ни атасынын әмиси) гардашы оғлуну (Зәргәләмин атасыны) јанына чағырыр. Һалбуки шакирдләрин ифадә етмәк истадији фикир беләдир ки, Зәргәләмин гајнатасы, өзүнү онә әми адландыран Садај киши онун атасыны евинә дә'вәт едир. онунла нә барәдәсә сөһбәт етмәк истајир. Буна көрә дә һәмин чүмләни: «Садај киши Зәргәләмә деди ки, гызым, атана дејәрсән ки, бир бизә тәрәф кәлсин», јахуд: «Зәргәләм, гызым, атана де ки, Садај әмин сәни көрмәк истајир»—шәклиндә ифадә етмәк даһа дәгиг оларды.

3. **Ардычыл кәлән бир нечә чүмләни ејни сөзлә башламаг вә ја ејни сөзлә битирмәк.** Мәсәлә: «Нүсрәт илк дәфә иди ки, ачыг дәннизә чыхырды. Нүсрәт кәминин көјәртәсиндә дүрүб, дәннизә тамаша едирди. Нүсрәт дәннизин көзәл мәнзәрәсинә бахмагдан дојмурду» (IV синифдә «Нүсрәтин арзусу» мөвзусундакы ифадә јазыдан), «Адил ала-гаранлыгдан Бақыја гајытды», «Адил әл үзүнү јујуб сүфрәјә әјләшди» (V синифдә «Һәдијә» мөвзусунда апарылан ифадә јазы заманы шакирдин шифаһи чавабындан).

Тәдгигат көстәрир ки, рабитәли нитгдә бу чүр үслуб сөһләринә јол верилмәси әвәзлијин синтактик функцијасындан нитг практикасында шакирдләрин истифадә бачарыгынын әтифлији вә синоним сөз еһтијатларынын мөһдудлуғундан ирәли кәлир. Әкәр белә олмасајды, шакирдләр јухарыда верилмиш нүмунәләрдәки Нүсрәт, Адил кими сөзләри бир нечә чүмләдә тәкрарламаз вә онун јеринә мувафиг әвәзликләр ишләдәрдиләр.

4. **Тәхминән ејни мә'наны ифадә едән бир нечә синонимни чүмләдә һәмчинс үзв кими ишләдилмәси.** Мәсәлә: «Керасим

һүндүр, узунбојлу, пәһләванкөвдәли, анаданкәлмә лал бир адам иди» (IV синифдә «Керасим» мөвзусундакы сәрбәст имладан). «Ири, бөјүк тахта дарваза бағлы иди» (V синифдә «Балача Нәчәф» мөвзусунда апарылмыш сәрбәст имладан).

Шакирдләрин бу гәбилдән олан үслуб сөһвләринин сәбәбини онларынын синонимләр һаггындакы биликләринин мөһдудлуғу илә әләгәләндирмәк лазымдыр. Онлар ејни чүмләдә бир-биринин ардынча **һүндүр, узунбојлу вә ири, бөјүк** сөзләрини ишләдәркән јәгин ки, һәмин сөзләрин тәхминән ејни мә'наны ифадә етдикләрини билмәмишләр. Мә'лум олдуғу кими, нитгдә тәхминән ејни мә'наны ифадә едән синоним сөз группларындан ики һалда истифадә етмәк тәбии олур: 1) тәсвир едилән әшја, һадисә, кејфијјәт вә с. һаггында охучу вә ја динләјинчидә даһа ајдын вә һәртәрәфли тәсәввүр јаратмаг мөгсәди күдүлсүн. Мәсәлә, «Мәнәмлик, тәкәббүр, һеч кәси бәјәнмәмәк, һамыја алчаг нәзәрлә бахмаг—будур сәнин ән бөјүк гүсурун» (Ә. Вәлијев).

2) Охучу тәсвир едилән әшја, һадисә вә кејфијјәт һаггында експрессив-емосионал һисс јаратмаг үчүн. Мәсәлә: Мән көзәллик ашигијәм јарандығым күндән бәри Бизим гызлар нә мәләкдир, нә һүридир, нә дә пәри.

Јухарыда дејилән мөгсәдләр күдүлмәдикдә ејни чүмлә дахилдә сөзүн бир нечә синоним вариантыны ишләтмәк үслуби чәһәтдән нөгсан сајылыр.

Чүмләдә сөз сырасынын позулмасы. Мәсәлә: «Красноводск шәһәринә аз галырды чатмаға» (IV синифдә «Нүсрәтин арзусу» мөвзусундакы ифадә јазыдан).

Көрүндүјү кими, бу чүмләни: «Красноводск шәһәринә чатмаға аз галырды» шәклиндә ишләтмәк лазымды.

Шакирдләрин бу чүр үслуб сөһвләрини арадан галдырмаг үчүн онлары «чүмләдә сөзләрин сырасы вә мәнтиги вурғу» мөвзусу илә әләгәдар мувафиг чалышмалар үзәриндә ишләтмәлидир.

ГЕЈРИ-МӘҤСУЛДАР ШӘКИЛЧИЛӘР ВӘ ОНЛАРЫН ӨЈРӘДИЛМӘСИ ЈОЛЛАРЫ

Мәммәд АБДУЛЛАЈЕВ

Гах рајону, Гум кәнд орта мәктәбинин мүәллим.

Сәжкизиллик вә орта мәктәбләрин IV—VIII синифләрн үчүн тәртиб едилмиш јени Азәрбајҗан дили програмы дилимизин сөз јарадычылығы һатгында шакирдләрә јығчам, лакин долгун мәлумат вермәји тәләб едир. Дәрсләрдә сөз јарадычылығынын инкишаф јоллары, јени сөз јаратманын гајда вә танунларынын өјрәдилмәси, сөздүзәлдичи шәкилчиләрин мәһсулдарлығы вә гејри-мәһсулдарлығынын ајдынлашдырылмасы, програмын әсас тәләбләриндән биридир. Тәчрүбә көстәрмишдир ки, шәкилчиләрин мәһсулдарлығы вә гејри-мәһсулдарлығы өјрәдилмәдикдә, бу вә ја дикәр сөздүзәлдичи шәкилчинин сөз јарадычылығындакы мөвгејини вә үмумијјәтлә шәкилчиләр системинин хүсусијјәтләрини әтрафлы шәкилдә шакирдләрә өјрәтмәк мүмкүн дејил.

Гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин өјрәдилмәсинин тәлимдә бөјүк әһәмијјәти вардыр. Онларын өјрәдилмәсинә фикир верилмәсә и сә бир сыра сәһвләрин әмәлә кәлмәсинә сәбәб олур. А. Ахундов вә Б. Әһмәдовун V—VI синифләр үчүн јаздыглары јени дәрсликдә гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин өјрәдилмәсинә јер верилмәмишдир. Бу һал тәлим просесиндә мүәллимни ишини чәтинләшдирир.

Дәрсләрдә истәр сөздүзәлдичи, истәрсә дә сөздәјишдиричи шәкилчиләрин аһәнк ганунуна көрә ики вә дөрд чүр јазылмасы изаһ едилир, гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин һәмнин гануна табе олмамасы и сә чох заман ајдынлашдырылмыр. Буна көрә дә шакирдләр орфографиг чалышмаларда вә морфоложи тәһлил заманы чәтинлик чәкирләр. Чүнки сөздүзәлдичи шә-

килчиләрин бир һиссәси аһәнк ганунуна табе олмур. Аһәнк ганунуна табе олмајан белә шәкилчиләрә **-дан** (күлдан, гәнддан), **-даш** (вәтәндаш, јолдаш, сирдаш), **-дар** (даландар, евдар, малдар), **-кеш** (гајҗыкеш, дәмкеш, зәһмәткеш) вә с. шәкилчиләри мисал көстәрмәк олар ки, онлар гејри-мәһсулдар шәкилчиләрдир.

Бир сыра гејри-мәһсулдар шәкилчиләр (-ыр, -ир: -ар, -әр: -ачаг, -әчәк: -ма, -мә; -маг, -мәк вә с.) сөздүзәлдичи шәкилчиләрлә амонимлик тәшкил етдији үчүн шакирдләр һәмнин шәкилчиләрлә дүзәлән дүзәлтмә сөзләри сәдә сөз һесаб едирләр. Буна ашағыдакылары мисал кәтирмәк олар:

1. Бу ил саһәдән чохлу **кәлир** көтүрүлдү.
2. Инспектор мәктәбә **кәлир**.
3. О мәнә **ачар** верди.
4. Көзлә, ев саһиби инди кәлиб гапыны **ачар**.
5. Сүрүмү машына **јаначаг** төкдү.
6. Оду көтүрмә, элин **јаначаг**.
7. Магазиндән **чәкмә** алдым.
8. Ипи **чәкмә**, ғырылар.
9. Анам **јемәк** биширди.
10. Мејвәни јумадан **јемәк** олмаз.

Дикәр тәрәфдән шакирдләр **-дар, -саз, -даш** кими гејри-мәһсулдар шәкилчиләри мүстәгил лексик мәна дашыјан сәдә сөзләрлә ғырышдырыр, буна көрә дә һәмнин шәкилчиләрлә әмәлә кәлмиш дүзәлтмә сөзләри мүрәккәб сөз һесаб едирләр. Буна ашағыдакы чүмләләри мисал кәтирмәк олар:

1. Гоншумуз **даландар** ишләјир.
2. **Саатсаз** Елмири јанына чағырды.
3. **Вәтәндаш** Алмаз.
4. **Гираәтхана** ачыгдыр вә с.

Бәзән башга дилләрдән алынмыш вә дилимиздә мүәјјән дәрәчәдә сөз јарадычылығына хидмәт едән бир сыра гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин морфоложи вә лексик хүсусијјәтләринин ајдынлашдырылмасына да дәрә заманы әһәмијјәт верилмир. Буна көрә дә шакирдләр һәмнин шәкилчиләрин сөздүзәлдичи шәкилчи олдуғуну тәјин едә билмирләр. Белә шәкилчиләрә фарс дилиндән дахил олан **-хана** (чајхана, кархана, гираәтхана), **-кеш** (дәмкеш, зәһмәткеш), **-кар** (сәнәткар, тамаһкар), эрәб дилиндән дахил олан **-ән** (гәсдән, гәфләтән), **-ијјат, -ијјәт** (әдәбијјат, ше'ријјәт), **-и, -ви** (тарихи, кимјәви) вә

рус дилиндән дахил олан -изм (марксизм, ленинизм), -ист (материалист, империалист) кими бир чох гејри-мәһсулдар шәкилчиләри мисал кәстәрмәк олар. Гејри-мәһсулдар шәкилчиләр өјрәдилмәдикдә шакирдләр шәкилчиләрин сөз јарадычылыгындакы ролуну там шәкилдә мәнимсәмир, сөздүзәлдичи шәкилчиләрин лексик вә лексик-грамматик хүсусијјәтләрини дүзкүн өјрәнә билмирләр.

Шәкилчиләрин мәһсулдарлығы вә гејри-мәһсулдарлығыны өјрәтмәздән әввәл онларын үмуми хүсусијјәтләри изаһ едилмәлидир.

Мә'лум олдуғу кими, шәкилчиләрин бир һиссәси дилимиздә ишләнән шәкилчиләр арасында әлагә јаратмаға, башга бир һиссәси исә дүзәлтмә јолла јени сөзләрин әмәлә кәлмәсинә хидмәт едир. Шәкилчиләрин бу ики хүсусијјәти мүгајисәли шәкилдә өјрәдилмәдән тә'лимдә истәнилән нәтичәни әлдә етмәк мүмкүн дејилдир.

Әввәл шакирдләрин диггәти үзүм сөзүнә артырылмыш сөздәјишдиричи шәкилчиләрә (-үи: -ә: -ү: -дә: -дән, -үм: -ләр: -дүр) чәлб едилир вә һәмин шәкилчиләрин јалныз сөзүн шәкили дәјишмәјә вә чүмләдә сөзләр арасында әлагә јаратмаға хидмәт етдији ајдышлашдырылыр. Сонра үзүм сөзүнә артырылмыш сөздүзәлдичи шәкилчиләрин (-лү: -сүз: -лүк: -чү) үзүм сөзүндән јени лүгәти мә'на билдирән дүзәлтмә сөзләр (үзүмлү, үзүмсүз, үзүмлүк, үзүмчү) әмәлә кәтирмәјә хидмәт етдији изаһ едилир.

Дәрсдә сөздүзәлдичи шәкилчиләрлә сөздәјишдиричи шәкилчиләрин фәргли хүсусијјәтләри ајдышлашдырылмагла бәрабәр, сөздүзәлдичи шәкилчиләрин јени лексик мә'на јаратмасы изаһ едилир. Бунун үчүн ашағыдакы шәкилли мисаллардан истифадә етмәк олар. Мәсәлән, **дәмир** сөзү чансыз әшјанын адыны билдирир вә нитг һиссәләринә кәрә садә исимдир. Биз она **-чи** сөздүзәлдичи шәкилчисини артырсаг **дәмирчи** сөзү алынар. Бурада **-чи** шәкилчиси **дәмир** сөзүндән јени мә'налы сөз (дәмирчи) јаратмаға хидмәт етмишдир. Чүнки онун иштиракы илә дүзәлән **дәмирчи** сөзү лексик мә'насына кәрә дәмирдән мүхтәлиф шејләр һазырлајан адам демәждир вә һәмин сөз нитг һиссәләринә кәрә дүзәлтмә исимдир. Демәли, сөздүзәлдичи шәкилчиләр сөзүн һәм лексик, һәм дә грамматик хүсусијјәтини дәјишир, онда јени лексик вә грамматик мә'на јарадыр.

Сөздәјишдиричи шәкилчиләр исә јени сөз јаратмаға дејил, чүмләдә сөзләр арасында јалныз әлагә јаратмаға хидмәт

едир. Мәсәлән, **дәмир** сөзүнә артырылан **-дә, -дән, -ләр** шәкилчиләри јени сөз дүзәлтмир. Бура чәм шәкилчиләри, һал шәкилчиләри, мәһсубијјәт шәкилчиләри, фе'лләрә мәһсус заман шәкилчиләри вә с. шәкилчиләр дахилдир.

Сөздүзәлдичи шәкилчиләр јени сөз јаратмаға хидмәт етдији кими, сөзләр арасында әлагә дә јарада билир. Лакин сөздүзәлдичи шәкилчиләрдә сөзләр арасында әлагә јаратмаг хүсусијјәти сөздәјишдиричи шәкилчиләрә нисбәтән өзүнү зәиф шәкилдә кәстәрир. Мәсәлән: **дәмирчи һәсән, мәктәбли Шамил, сәлигәли отаг, сусуз чајлар, зарафатчыл киши** вә с. Сөздүзәлдичи шәкилчиләрин әсас вәзифәси сөзләр арасында әлагә јаратмаг дејилдир, чүнки онлар әи чох дүзәлтмә јолла сөзләр әмәлә кәтирмәјә хидмәт едир. Сөздүзәлдичи шәкилчиләр ејни нитг һиссәсиндән һәмин нитг һиссәсинә аид јени сөзләр дүзәлтмәјә хидмәт етдији кими, бир нитг һиссәсиндән башга бир нитг һиссәсинә мәһсус дүзәлтмә сөзләр дә әмәлә кәтирә билир. Мәсәлән: исимдән исим: **ат-атлы, мәктәб-мәктәбли, трактор-тракторчу** вә с. Фе'лдән фе'л: **ач-ачылмаг, јаз-јаздырмаг** вә с. Исимдән сифәт: **әтир-әтирли чај, дуз-дузлу хөрәк** вә с. Исимдән фе'л: **даш-дашламаг, дил-дилләнмәк** вә с. Исимдән зәрф: **сүр'әт-сүр'әтлә, чәсарәт-чәсарәтлә** вә с. Сифәтдән фе'л: **ағ-ағармаг, көј-көјәрмәк** вә с. Фе'лдән исим: **ач-ачар, кәс-кәсәр, чап-чапар** вә с.

Шәкилчиләрин үмуми хүсусијјәтләри, сөздүзәлдичи вә сөздәјишдиричи шәкилчиләрин фәргли мәнәтләрини өјрәтдикдән сонра сөздүзәлдичи шәкилчиләрин мәһсулдарлығы вә гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин лексик вә лексик-грамматик хүсусијјәтләри изаһ едилмәлидир. Гејри-мәһсулдар шәкилчиләри мәһсулдар шәкилчиләрлә мүгајисәли шәкилдә өјрәтмәдикдә шакирдләр онлары мәһсулдар шәкилчиләрдән фәргләндирмәкдә чәтинлик чәкирләр.

Мәһсулдар шәкилчиләрин дилдә ишләнмә даирәси вә јени сөз јаратмаг табиллијјәти гејри-мәһсулдар шәкилчиләрдән фәргләнир. Мәсәлән, **-чы, -чи, -чу, -чү; -лы, -ли, -лу, -лү; -лыг, -лик, -луг, -лүк; -сыз, -сиз, -суз, -сүз** кими бир сыра мәһсулдар шәкилчиләр **-дар; -ар, әр; -даш; -иш, -уш, -үш; -маг, -мәк; -ачаг, -әчәк** кими гејри-мәһсулдар шәкилчиләрә нисбәтән даһа чох ишләнир вә онлары истәнилән гәдәр сөзә артырмагла јени сөз дүзәлтмәк мүмкүндүр. Дикәр тәрәфдән ејни сөзә мүхтәлиф мәһсулдар шәкилчини ајры-ајрылыгыда артырмагла да чохлу јени сөз дүзәлдә биләрик, бунлар гоһум сөзләр адланыр. Мә-

сәлән, даш—дашлы, дашсыз, дашла, дашлыг, көз—көзлү, көз-сүз, көзлә, көзлүк вә с. Бунунла бәрабәр, ејни сөзә бир чох мәһсулдар сөздүзәлдичи шәкилчи артырмагла да јени сөзләр дүзәлтмәк олур. Мәсәлән, **јаз—јазы, јазычы, јазычылыг, хал—халы, халча, халчачы, халчачылыг** вә с. Гејри-мәһсулдар сөз дүзәлдичи шәкилчиләрдә исә бу хүсусијјәт, демәк олар, өзүнү көстәрмир. Чүнки онлар чох заман јалныз мүәјјән сөзләр артырыла билир, башга сөзләрә артырылдыгда јени сөз дүзәлтмир. Мәсәлән, **-даш** шәкилчисини јалныз **вәтән, сирр, эмәк** кими бир нечә сөзә артырмагла **вәтәндаш, сирдаш, эмәкдаш** кими бир нечә јени мә'налы сөз дүзәлдә биләрик, башга сөзләрә артырдыгда исә јени мә'налы сөз јаранмыр. Мәһсулдар шәкилчиләр јени сөз дүзәлтмәјә хидмәт етдији кими, сөзләр арасында әлагә дә јарадыр. Мәсәлән, **даш—дашлы јол, от—отсуз саһә, сүр—сүрүчү Муса** вә с. Гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин әксәријјәти јалныз јени сөз дүзәлтмәјә хидмәт едир, онлар мәһсулдар шәкилчиләр кими сөзләр арасында әлагә јарада билмир. Мәсәлән, **-даш, -дан, -әр, -лаг** кими бир сыра гејри-мәһсулдар шәкилчиләрлә дүзәлән сөзләр исимләрлә әлагәјә кирмәк еһтијачыны һисс етдирмир. Буна **вәтәндаш, күлдан, гәнддан, ачар, кәсәр, чапар, отлаг, дузлаг, арајыш, көстәриш** кими бир сыра дүзәлтмә сөзләри мисал кәтирмәк олар.

Һәмин дүзәлтмә сөзләрин исимләрлә әлагәјә кирмәсинә гејри-мәһсулдар шәкилчиләр имкан вермир. Биз бу сөзләрдә олан гејри-мәһсулдар шәкилчиләри атыб, онлары мәһсулдар шәкилчиләрлә әвәз етсәк, алынмыш јени дүзәлтмә сөзләр башга сөзләрлә әлагәјә кирмәк еһтијачыны өз-өзлүјүндә һисс етдирәчәкләр. Мәсәлән, **күллү дәсмал, ачарсыз гыфыл, кәсичи аләт, биличи адам, чапан ат, отлу саһә, дузлу хәрәк** вә с.

Гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин тәркибини нәзәрдән кечирдикдә ајдын олур ки, онлар тәркибчә мәһсулдар шәкилчиләрдән сечилир. Чүнки мәһсулдар шәкилчиләрин тәркибиндә башга дилләрдән алынма шәкилчиләрә тәсадүф олунмур. Лакин гејри-мәһсулдар шәкилчиләр белә дејилдир, онларын әсас һиссәсини дилимизин өз шәкилчиләри тәшкил етсә дә бураја әрәб, фарс вә рус дилиндән алынған вә дилимиздә сөз јаратычылыгына хидмәт едән бир сыра шәкилчиләр дә дахилдир.

Проф. С. Чәфәров јазыр: «Гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин бә'зиси дилимизә башга дилләрдән кечмиш вә һәлә мүәсир әдәби дилимиздә мөһкәм јер газанмамыш шәкилчиләр олдугу

һалда, бә'зиси дилин өзүнәмәхсус шәкилчиләридир»*. Башга дилләрдән алынмыш гејри-мәһсулдар шәкилчиләрә рус дилиндән кечән **-ист, -изм, -ов, -јев, -ер,** фарс дилиндән кечән **-задә, -стан, -хана, -кеш, -кәр,** әрәб дилиндән кечән **-ијјәт, -ијјәт, -и (ви), -на** (өн шәкилчиси) кими бир чох шәкилчиләри мисал көстәрмәк олар ки, онларын чохусу јалныз һәмин дилләрдән кечән сөзләрә артырылмагла јени сөзләр әмәлә кәлир.

Мәһсулдар шәкилчиләрлә гејри-мәһсулдар шәкилчиләр орфографијасына көрә дә бир-бириндән сечилир. Чүнки мәһсулдар шәкилчиләр аһәнк ганунуна табе олараг ики вә дөрд чүр јазылдыгы һалда, гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин бир гисми (**-ыш, -иш, -уш, -үш—арајыш, көстәриш, көрүш;** **-ар, -әр, —ачар, кәсәр** вә с.) аһәнк ганунуна табе олса да, әксәријјәти табе олмур. Белә гејри-мәһсулдар шәкилчиләрә **-даш, -лаг, -дар, -кәр, -кеш, -баз, -хана, -изм, -ист, -ер** кими бир сыра шәкилчиләри мисал көстәрмәк олар.

Гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин бир гисми сөз дәјишдиричи шәкилчиләрлә форма ејнилији тәшкил едир. Мәсәлән, **-ачаг, -әчәк, -маг, -мәк, -ма, -мә, -ыр, -ир, -ар, -әр, -дан** вә с. шәкилчиләр **јаначаг, кәләчәк, газмаг, јемәк, долма, сүзмә, кәсәр, ачар, чапар, күлдан** кими исимләри дүзәлтмәјә хидмәт етдикдә гејри-мәһсулдар шәкилчиләрдир, лакин һәмин шәкилчиләрә охшајан шәкилчиләрлә дүзәлән фе'лин кәләчәк заманыны (охујачаг, кәләчәк, охујар, биләр), индики заманыны (билир, алыр), мәсдәр формасыны (кәлмәк, охумаг), инкар мә'налы фе'ли (күлмә, данышма) вә исмин чыхышылыг һалыны әмәлә кәтирән шәкилчи (тарладан, мәктәбдән) исә сөздәјишдиричи шәкилчи адланыр.

Гејри-мәһсулдар шәкилчиләрдән бә'зиләри мәһсулдар сөздүзәлдичи шәкилчиләрлә дә омоник тәшкил едир. Белә шәкилчиләрә **-ыш, -иш, -уш, -үш, -ар, -әр, -ла, -лә** кими бир сыра шәкилчиләри мисал көстәрмәк олар. **Арајыш, көстәриш, бахыш, ачар, кәсәр, сүр'әтлә** кими дүзәлтмә сөзләрдә һәмин шәкилчиләр гејри-мәһсулдар, **бахышмаг, дејишмәк, көрүшмәк, ағармаг, бозармаг, көзәрмәк, јашла, ишлә, јагла** кими дүзәлтмә сөзләрдә исә мәһсулдар шәкилчи сајылыр.

Мәһсулдар шәкилчиләр нитг һиссәләринә көрә группашдыгы кими, гејри-мәһсулдар шәкилчиләри дә нитг һиссәләринә көрә группашдырмаг мүмкүндүр.

* Бах: С. Чәфәров. «Азәрбајчан дилиндә сөз јаратычылыгы». Бақы, 1960, сәһ. 33.

Гејри-мәһсулдар шәкилчиләрини өјрәдилмәсиндә онларын бу чәһәти дә нәзәрә алынмалыдыр.

Гејри-мәһсулдар шәкилчиләрдән бир чоху исим дүзәлтмәјә, бә'зиләри сифәт дүзәлтмәјә, бә'зиләри фе'л, бә'зиләри дә зәрф әмәлә кәтирмәјә хидмәт едир. Мәсәлән, исим дүзәлдәнләрә: **-даш, -маг, -мәк, -ар, -әр, -ыр, -ир, -ыш, -иш, -уш, -үш, -ачаг, -әчәк, -лаг, -ләк, -аг, -әк;** сифәт дүзәлдәнләрә: **-ы, -и, -у, -ү, -и (ви), -ар, -әр, -на, -би;** зәрф дүзәлдәнләрә: **-әк, -а, -ә** вә бу кими бир сыра гејри-мәһсулдар шәкилчиләри мисал кәс-тәрмәк олар. Дилимиздә исим дүзәлдән мәһсулдар шәкилчиләр чох олдуғу кими, башга нитг һиссәләринә нисбәтән исимләрә анд гејри-мәһсулдар шәкилчиләр дә сајча чохлуғ тәшкил едир.

Мәһсулдар шәкилчиләр бир нитг һиссәсиндән ејни нитг һиссәсинә мәхсус, дикәр тисми бир нитг һиссәсиндән башга нитг һиссәсинә анд дүзәлтмә сөзләр әмәлә кәтирә билдији кими, бу хүсусијјәт гејри-мәһсулдар шәкилчиләрдә дә вардыр.

Мәһсулдар шәкилчиләр чох сөзә артырыла биләр вә мүх-тәлиф мә'налы сөз әмәлә кәтирә биләр. Гејри-мәһсулдар шәкилчиләр исә аз сөзә артырыла билән, әсасән бир мә'налы сөзләр әмәлә кәтирән шәкилчиләрдир.

Гејри-мәһсулдар шәкилчиләри өјрәтмәк үчүн дәрсләрдә ашағыдакы шәкилдә һазырланмыш чалышмалардан истифадә етмәк олар.

Ч а л ы ш м а 1. Әмәкдар, зәһмәткеш, зәркәр, китабхана сөзләрини әмәлә кәтирән шәкилчиләри башга сөзләрә артырыб јени сөз дүзәлдин вә бу сөзләрин һансы лексик мә'на билдирдијини тапын.

Ч а л ы ш м а 2. -Шүнас, -кәр, -дар, -хана, -кар шәкилчиләрини ашағыдакы сөзләрә артырыб јени сөзләр дүзәлдин вә һәммин шәкилчиләрин нечә чүр јазылдығыны мүәјјәнләшди-рин.

Дәфтәр, далан, гираәт, мал, кимја, сәнәт, пешә.

Ч а л ы ш м а 3. Ашағыдакы ошар шәкилчили сөзләрдә һансылар дүзәлтмә сөзләрдир?

Ачар, кәсәр, бахар, биләр, тутачаг, јаначаг, охујачаг, көрәчәк, долма, бахма, бөлмә, сүзмә, чыхмаг, јемәк, бахмаг, газмаг, чајдан, китабдан, гәнддан.

Ч а л ы ш м а 4. -Лыг, -лик, -луг, -лүк, -ар, -әр, -дан, -ла шәкилчиләрини верилмиш сөзләрә артырыб јени сөзләр дүзәлдин. Ејни шәкилчиләрлә дүзәлән сөзләрдән әшја билдирәнлә-

ри, пешә-сәнәт билдирәнләри вә мөкан билдирәнләри сечиб ајры-ајрылығда јазын.

Көз, даш, јахшы, баш, көзәл, мүәллим, һәким, дәрзи, дағ, от, ач, кәч, чап, күл, гәнд, чај, от, дуз вә с.

Дүзәлтдијиниз сөзләрдә һансы шәкилчиләрин гејри-мәһсулдар олдуғуну мүәјјәнләшди-рин.

Ч а л ы ш м а 5. Верилмиш дүзәлтмә сөзләрдә мәһсулдар шәкилчиләрин алтындан бир, гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин алтындан ики хәтт чәкин.

Сүрүчү, сатычы, гушбаз, чадукәр, мејвәли, милјонер, әдә-бијјат, кәшфијјат, көзлүк, бешлик, отлаг, чајлаг, наразы, на-тәмиз, бисавад, биликсиз, дәмкеш, даирәви, сечки, битки, тут-гун, әзкин вә с.

Гејри-мәһсулдар шәкилчиләрин һамысыны мәктәб грам-матикасына дахил етмәк гејри-мүмкүндүр, онларын өјрәдил-мәсиндә шакирдләрин билик вә јаш хүсусијјәти нәзәрә алын-малыдыр.

Ч. ЧАББАРЛЫ ПЈЕСЛЭРИНДӘ КАЛАМБУР, БУНЛАРЫН СЕМАНТИК ТӘЪЛИЛИ

Н. АББАСОВА
филологи елмләр намизәди, досент

Орта мәктәбдә Азәрбајчан дилинин тәдриси инди даһ кениш мәсәләләри әһатә едир. Хүсусилә, лексика бәһсиндә нә зәрдә тутулан јени мөвзуларын, о чүмләдән фразеоложи бир ләшмәләрини тәдриси бәдин әсәрләрини дили үчүн сәчијјәв олан пријом вә үсулларын өјрәдилмәсинә, бунларын үзәриндә шакирдләри ишләтмәјә кениш имкан јарадыр. Дикәр тәрәфдән, сәнәткарлыгга бағлы олан парлаг дил фактлары грамматик вә лексик биликләрин јадда галмасына көмәк едир, бунларын лингвистик тәбиәтини даһа ајдын көстәрир.

Бәдин әсәрләрдә тәтбиғ едилән каламбур (сөз ојуну) үчүн дилин сәс, сөз, ифадә вә чүмләләри материал ола билир. Мү вәффәғијјәтли гурулмуш сөз ојуну бәдин дилин тәсирини јүк сәлдир. Мүәллиф идејасынын парлаг, рәнкарәнк ифадәсинә имкан јарадыр. Ч. Чаббарлы услубу каламбурдан истифадә синә көрә дикәр драматурглардан сечилир. М. Ф. Ахундов, Н. Б. Вәзирова вә Ә. һагвердијевин пјесләриндә тәк-тәк раст олуған каламбур Ч. Чаббарлы пјесләриндә систем тәшки едир вә онун услубунун сәчијјәви чәһәтләриндән бири кими нәзәрә чарпыр. Ч. Чаббарлынын илк пјесләриндән олан «Вә фалы Сәријјә» јахуд «Көз јашлары ичиндә күлүш» әсәриндә һадисәләрин кәркин кедишини јери кәлдикдә јумор характерли репликалар јумшалдыр, сәмими күлүш васитәләринә јет верилир. Драматург сөзләрин ајдын сөјләнмәјән тәләффүзүнү сөз ојунунун башлангычы кими сечир. Сөзләрдән бир гисминин гаршылашдырылмасы илә кинајәни, һазырчаваблыгы орижинал бир гајдада ифадә едир.

«Ајдын» пјесиндә инди сөзүнүн заман зәрфи вә әдат кими ишләнмәси белә бир эффект догурмушдур, буну диалогда нә зәрдән кечирәк:

Мирзә Чавад — Инди кетмәјәчәксән?!
Ајдын — Инди дејил, сабаһа гәдәр кетмәјәчәјәм.

Биринчи сурәтин данышыгында инди сөзү етиразы-наразылығы түввәтләндирән әдат кими ишләндији һалда, икинчи сурәт һәммин сөзүн мәнасыны дәјишиб заман мәнасында ишләтмишдир. Сөз ојуну илә бурада данышыгын кәскинлији, сурәтин гаршыдакына мүнасибәти, ејни заманда чәсарәти дә көстәрилмишдир.

Ч. Чаббарлы бу типли сөз ојунуну сонракы пјесләрдә дә сынагдан кечирмишдир. Драматург «Ајдын» әсәриндә сөзләрин мүхтәлиф мәнасыны ајры-ајры сурәтләрин данышыгында гаршылашдырмышдыр. «Алмаз», «Јашар» пјесләриндә исә бир сурәтин данышыгында мүхтәлиф мәнада ишләдиб, сурәтин шашғынлығыны вә мәһәкәли данышыг тәрзини түввәтләндирмишдир. Илк пјесләрдә кәскин, ифшаәдичи данышыгга, сәһнә дилинин әсәрәнкизлијинә хүсуси диғгәт јетирән драматург сөзләрин, ифадә васитәләринин бу мәғсәдлә ујушмасына чалышмышдыр. «Сөз ојуну» да буну тамамламышдыр. Ч. Чаббарлынын совет дөврү пјесләриндә исә сурәт данышыгларынын чанлығы, тәбиилији өн плана гојулмуш, һәмчинин сөзләрин бир-биринә кечән мәналары өз нөвбәсиндә тәби данышыг әдасына табе едилмишдир. Репликалар нәзәр салаг.

«Алмаз»да:

Алмаз (өзүнү итирмиш кими, бир һәјәчанла) — Јахшы кетдин. Јахшы, јахшы, кет, кет. Сиз шәһәрә кедирсиниз. (Бирдән Јахшынын далынча гачараг) — Ај гыз, Јахшы... Јахшы... Кетди. Һә. Сиз дединиз шәһәрә кедирсиниз.

«Дөнүш»дә:

Тоғрул — Тфу сәнин затына... көпәк оглунун гурбағасы. Ејби јохдур, бири диридир. Өлсә дә, гојмајачағам, ону өлсүн.

Алмаз һәјәчанлыдыр. Јахшынын кедиши ону чашдырыб, белә чашғынлығын дәрәчәсини ачмаг үчүн драматург ону сөзләрин мәналары арасында «долашдырыр». Јахшы каһ хүсуси ад, каһ да әдат кими сөјләнир. Тоғрул орижиналдыгы илә сечилән бир кәнчдир, мәдәни, савадлы бу кәнч ифадәләрдә да-

нышмагы, зарафаты сөвир. Драматург онун данышыгында бу чәһәти сөз ојуну васитәси илә дә гүввәтләндирир.

Сәһнә дилинин кәскинлијини, ифадәлилијини жүксәлтмәкдә сөзләрин хүсуси вә үмуми мәналарынын гаршылашдырылмасы драматургун әлиндә көзәл бир васитә олмушдур. Бунун даһа угурлу нүмунәсини «Севил» пјесиндә вермишдир. **Күлүш** сөзүнүн хүсуси ад вә үмуми исим мәнасы гаршылашдырылмыш, хүсусилә сонунчунун мәчәзи мәна вә ејһамла бағланмасы тутарлы бир һазырчаваблыг јаратмышдыр.

Дилбәр—Сизи исә, **Күлүш**, инди мән чох көзәл таһыјырам, мән дә горхаг дејиләм. Јаман да дөјүшкәнәм, кәлләм бәрк, бујнузларым итидир, анчаг сизә, **Күлүш** чох тездир. Күлүшсүз галмаг да јахшы дејилдир, сөз исә сон күләниндир.

Күлүш—Сағлыгыныза ичирәм, Едилја ханым, мән индилик Күлүшәм, бөјүјәндә исә гәһгәһә олачағам.

Едилја **Күлүш** сөзүнү анчаг ад мәнасында дејил, һәм дә мәчәзи мәнада ишләдиб, ону күлмәк үчүн тәләсмәмәјә чәғырыр. Аталар сөзү илә фикрини ајдынлашдырыр, сөз «сон күләниндир»—дејир. **Күлүш** бу өртүлү дуетин мәнасыны чох көзәл тутур, чавабыны да буна ујғунлашдырыр: «Мән индилик Күлүшәм, бөјүјәндә исә гәһгәһә олачағам».

Сәнәткар јарадычылығынын сонуна доғру бу үсулу даһа да тәкмилләшдирир.

«Дөнүш» пјесиндә хүсуси ад, сурәтин идејасы вә әсәрин лејтмотиви бир-бирилә говушдурулур. Һәмин әсәрдә јени инсанын бәдни үмумиләшдирилмәси олан сурәтин адыны **Заман** гојур. **Заман** ады јени дөврүн мәзијјәтини, тәләбини тәрәннүм едән данышыға башламагда, мәналар үзрә аддымламагда бир чыхыш нөгтәси олмушдур.

Диалоглара нәзәр јетирәк:

Күлсабаһ—Мәним биләјим күтләнин биләјидир, сәнин чүрүк дишләрин ону ғыра билмәз. Бирини дишләрсән, јериндә милјонлар вар.

Әлимухтар—Јахшы да, кет дә, **Заман** вурсун дишләрим гирысын.

Күлсабаһ—**Заман** сәнин дишләрини чохдан гирымышдыр. Сән инди дамағынла дишләјирсән.

Драматург јени инсаны јарадан заманла әсәрин гәһрәманы олан **Заманы** вәһдәтдә көтүрүр вә јери кәлдикчә сөз ојуну илә бу фикри даһа да габарыглашдырыр. Белә үсулда

сурәтләрин характер вә мүнәсибәтләри дә өз ифадәсини таһырыр. **Заманла** **Күлсабаһ**нын һәмкарлығына бајағы рәик вермәјә чалышан мәнфи сурәтләр тез-тез актјор **Заманын** адыны хатырладырлар. **Күлсабаһ** исә сөзүн үмуми мәнасындан, хүсусилә, дөврә көрә конкретләшмиш јени заман мәнасындан чыхыш едиб, чаваб верир. Сөз ојунлары бир тәрәфдән сәһнә дилинин тәсирлилијини артырыр, дикор тәрәфдән дәрин мүнәкимәли кәнчләрин әмәл, мәгсәд ајдынлығыны көстәрир. **Күлсабаһ**нын амалы, мүбаризәси заманла бағланыр. Јени заман һәр шејин мәһәк дашыдыр, јохлајыр, сынағдан кечирир.

Бу фикир јери кәлдикдә каламбур васитәси илә дә сөјләшир.

Күлсабаһ—Гызчыгаз кимдир? Нә јахшы да сәһнәлик боју вардыр, бантикинә бах. Тәзә парчадан көһнә бантик.

Гәмәр—Она ещә не комсомолка и не актриса. Она в старой форме.

Күлсабаһ—А содержание мозга какое, новое или старое.

Гәмәр—Билмирәм. Мән ки, доктор дејиләм.

Күлсабаһ—Ејби јохдур, **заман** өзү јохлар, дүзәлдәр...

Күлсабаһ заман сөзүнү үмуми мәнада ишләтдији һалда, **Күләр** буну хүсуси ад кими баша дүшүб, она «санчаг атдығыны»—**Заманла** мүнәсибәтинә ишарә вурдуғуну күман едир. Бу васитә илә сәһнә дилинин экспрессивлији жүксәлдилмишдир.

Ч. Чаббарлынын мәнфи гадын сурәтләри өртүлү јолла данышмагы чох сөвирләр. **Дилбәр** **Күлүшү**, **Гәмәр** («Дөнүш») **Күлсабаһы** белә данышыгла санчыр. Онларын белә ријакар сифәтләрини бүрузә вермәкдә каламбур тутарлы бир васитә олур. Драматург сөзләрин хүсуси вә үмуми мәналарыны гаршылашдырмагла гәрәзли данышыгларына имкан јарадыр. «Дөнүш» әсәриндән ашағыдакы парчаја бахаг.

Гәмәр—Мән, Турач, сәндән јашлыјам. Предупреждају, өзүнү көзлә. Сән башына бәла ачарсан.

Турач—Билмирәм, **Гәмәр** ханым. Мән ону әввәл күндән башламыш, сөвмишәм вә кетдикчә даһа артыг сөвирәм.

Бу аралыг **Күлсабаһ** сәһнәјә чыхыр.

Күлсабаһ—(Гәмәр ханыма). Сиз дејәсэн, учуб гачмаг истәјирсиниз, Гәмәр. Нә сән овчусан, нә мән гурач...

Ч. Чаббарлы бу үсулла сурәтин көзләнилмәз истәһзасында даһа да гүввәтләндирмишдир.

Ч. Чаббарлы сөзләрин мәтнләр дахилдә дегигләшән чох мә'аналылығындан сурәтин һалыны аңлатмаг үчүн бир васитә кими истифадә етмишдир. Мә'лум олдуғу кими, һаггында данышыланы билдирән о әвәзлији мүхтәлиф шәхс вә әшјаны әвәз едир. Сөзүн һансы мә'нада ишләnmәси, кими, јахуд нәји аңлатмасы мәтндә, диалогда мүәјјәнләшир. Драматург бунун мә'налары әтрафында сөз ојуну гурмагла сурәтин кәркин аңларда дүшдүјү вәзијјәтини баша салмышдыр. Буна «Алмаз» пјесиндә дә јер вермишдир. Алмаз «о» сөзү архасында Јахшыны, Афтил исә шәһәрдән кәлән гонағы баша дүшүр. «О» сөзүнүн архасында дуран шәхсләрин дәјишдирилмәси үсулу, капитал дөврүнүн зүлмүнү көстәрмәклә даһа уғурлу олмушдур.

«Ајдын» пјесиндә Балахан «о» сөзү илә лакеји јада салмыш, ону көстәрмишдир. Ајдын исә «о» сөзүнү нефт гујусунда өлдүрүлән вә кизләдилән фәһләләр мә'насында ишләтмиш, данышыға чидди сатирик рәнк вермишдир.

Балахан—Чаным, һаны о... (зәнки чалыр).

Ајдын—О сизин нөјүт гујусунда боғулду. Өлүсүнү дә гујудақы тахталарын алтында кизләтдиләр.

Ч. Чаббарлынын гурдуғу каламбурларын семантик әсаслары чох зәнкинди. Бу зәнкинлији совет дөврүндә сөзләрин ифадә имканларына дәриндән нүфуз етмәклә әлдә етмишдир. Бу дөврдә сөзүн һәгиги вә мәчази, лүгәти вә фразеоложи, үмуми вә истилаһи мә'налары каламбурун әсасында дурур. Чаббарлы сәнәткарлығы, јарадычылығы зәнкинләшдикчә мүхтәлиф мә'наларын гаршылашдырылмасы илә әлдә едилмиш эффект дә күчләнир. Сәһнә күлүшүнүн васитәси илә күлүнч мүһакимә вә јерсиз е'тираз көстәрилер, сурәтин сәчијјәси тамамланыр.

Ч. Чаббарлынын совет дөврү јарадычылығында каламбур аңчаг сөзләрин, ифадәләрин мүхтәлиф мә'наларыны гаршылашдырмагла мәһдудлашмыр, һәм дә чох мәһарәтлә сурәтин сәчијјәсини, характерини тамамлајан вә тамашачыда күлүш доғуран ибарә илә бағланыр. «Алмаз» пјесиндә **сындырмаг** сөзүнүн ојнамаг вә гырмаг мә'насы гаршылашдырылмыш, ејни заманда әввәлки сәһнәләрдә тәкрарланан «гатыр» сәһбә-

ти илә бағланмышдыр. «Дөнүш» пјесиндә **силкәләnmәк** вә **чалмаг** сөзләринин мүхтәлиф мә'налары үзә чыхарылмыш вә көзләнилмәдән «гафијәсиз шә'р» мөвзусу тәнгидлә бирләшдирилмишдир.

«Алмаз»да:

Фатманса—...Уј, залым гызы көр нә **сындырыр**. **Сындыр-а...**

Очаггулу—Кәрбалајы Фатманса, мәним көзләрим јахшы сечмир, **ким сындырыр, нә сындырыр?**

Фатманса—Аләм ашкардыр ки, корсан. **Нә сындырыр? Нә сындырыр?** Сәнин готур гатырынын ахсаг ајағыны.

«Дөнүш»дә:

Күлсабаһ—Мән, јолдашлар, Гүдрәтлә чохдан танышам, мүсаидә етсәниз, мән онунла данышарам. Сизә сөз верирәм ки, о јазар.

Әмрулла—Даныш, атам да. Кор нә истәр, ики көз, бири әјри, бири дүз.

Мирзә Чамал—Һә... ону еләјә билсәниз, демәли **чалдыг**.

Хосмәммәд—Нәји **чалдыг?**

Сапан—Сәнин гафијәсиз шә'рини раст һавасында. Јахуд:

Күлсабаһ—Јолдашлар... гој кимсә өзүнү горхутмасын, башга театрларда адам јејән јохдур. Бизим бунун үчүн гүввәтимиз вардыр. Аңчаг кедишимиз өлкүндүр. Бәрк **силкәләnmәк** лазымдыр.

Хосмәммәд—**Силкәләnmәк** көрәк дә.

Сапан—Башына дөнүм, Хосмәммәд, сән **силкәләnmә**, јохса шә'рләринин гафијәләри дағылар.

Драматург репликаларда сөзләрин һәгиги вә мәчази мә'насыны бир-бирилә гаршылашдырыр. «Алмаз» пјесиндә **сындырмаг** сөзү мәчази мә'нада ишләнмиш, ојнамаг ифадә едир. Очаггулу сөзүн һәгиги мә'насына ујғун сорғуја башлајыр, буна чаваб олан реплика өз нөвбәсиндә һәгиги мә'наја әсасланмагла, буну конкрет ишин тәовири илә бир даһа дегигләшдирир. Драматург бу сәһнәләрдә каламбурун әсасында гојдуғу сөзләрин елә бил ки, тәһлилинни верир, хүсусилә, бунларын мәчази мә'насындан кәскин шәкилдә сечилән һәгиги мә'наларыны изаһ едир. Бунун үчүн дәфәләрлә сәмими күлүшә сәбәб олмуш ибарә вә сәһбәтләрдән истифадә едир. Белә мәгам-

лар күлүшү күлүшлө, тәнгиди тәнгидлө баглайыб, сәһнә данышыгынын экспрессивлијини гүввәтләндирмишдир.

Ч. Чаббарлынын сәһнә дилинин тә'сири, хүсусилә, күлүш вә һазырчаваблыг чәһәтдән долгунлашмасы фразеоложи вә лексик мә'наларын гаршылашдырылмасы илә дә бағлыдыр.

Ч. Чаббарлы фразеоложи бирләшмәләр васитәсилә сәһнә дилинин кәскинлијини, тә'сирини артырмаға совет дөврүндән әввәл мејл етмишдир. Совет дөврү јарадычылыгында исе фразеоложи бирләшмәләрлә рәфтарында даһа тәбии имканлара әсасланмышдыр.

«Ајдын» пјесиндә фразеоложи бирләшмәләрдән истифадә кениш јер тутмаса да, бунлар кәскин, парлаг афоризмләрин сөјләnmәси үчүн бир башлангыч олмушдур. Шикајәт вә тәәчүбү билдирән «ишә дүшмәдик» (ишә дүшмәк) бирләшмәси афористик кәламла, мүнәжимә илә бирләшдирилмишдир. Сөзләрин фразеоложи мә'насы лүгәви мә'на үзәриндә гурулан афоризм үчүн әсас олмушдур. Ашағыдакы диалогу нәзәрдән кечирәк.

Ајдын—Кетмәјәчәјәм! Кедин полисләри, губернаторлары, һәтта султанлары топлајын, кәтириң, кетмәјәчәјәм. Неч бириндән дә горхум јохдур!

Мирзә Чавад—Ахшам вахты ишә дүшмәдик...

Ајдын—Ишә дүшмәјәнләр һәјаты баша дүшмәзләр.

Совет дөврүндә бу үсулун ифадә имканларынын һамысы халг дили зәнкинлијиндән алыныб, бәдии идејанын тутарли ифадә васитәси сәвијјәсинә јүксәлдилр. Фразеоложи бирләшмәләрин үслуби зәнкинлији сурәтләрин өзүнәмәхсус данышыгыларыны тамамламыш, сәһнә дилинин парлаглыгыны да артырмышдыр. «1905-чи илдә» вә «Дөнүш» пјесләриндә фразеоложи бирләшмәләрин «сөкүлмәси» диалогларын чанлылығыны да гүввәтләндирмишдир.

«1905-чи илдә» пјесиндә «дәвә ојнајанда, гар јағар» ифадәсиндән сөзләрин чыхарылыб, мүстәгил мә'нада ишләnmәси һазырчаваблыг доғурмуш, данышыгын шухлуғуну, чанлылығыны јүксәлтмишдир.

Имамверди—Јахшы, һәлә сиз ешитмәмишсиниз ки, а, дәвә ојнајанда, гар јағар (һамы күлүр).

Арам—Гар јағсын да... кими горхудурсан, килабы дејилик ки, исланаг.

Драматург «Дөнүш» әсәриндә бәдии үслуб ифадәси олан «јарадычылыг оду илә јандырмаг» бирләшмәси тәркибиндә

ки **јандырмаг** сөзүнүн фразеоложи вә мүстәгил мә'насынын гаршылашдырылмасындан истифадә едир.

Күлсабах—Јолдаш Әлимухтар, тәгсир сиздәдир. Сиз өзүнүз оялары јарадычылыг оду илә јандыра билмирсиниз...

Әлимухтар—А киши, бәсдир сиз аллаһ, сиз дә... һәр ишә гатырмајын. Сәнинлә данышан јохдур ки, һәр нә олду бир гәпиклик гутаб кими өзүнүзү салырсыныз ортаја... **Јандыра** билмирсән. Кәл сән режиссор ол, вур пиләтәни башларына, һамысыны Гәмәр ханымын гызы кими **јандыр**...

Ч. Чаббарлы белә үсулларла сурәт данышыгыларынын чанлылығыны, сәһнә дилинин тә'сирлилијини артырмыш вә бөјүк сәнәткар кими, өз әсәрләриндә сөз ојунундан мәһарәтлә истифадә етмишдир.

II. Орта мектебдә әдәбијат тәдриси

БӘДИИ ӘСӘРЛӘРИН ДИЛИНИ ӨЈРӘНМӘК СИСТЕМИ ВӘ ПРИНЦИПЛӘРИ

Дурсун МӘММӘДОВ
педагожи елмләр намизәди, досент

Мектебләримиздә јени програмларын тәтбиги мүүллимләр гаршысында бөјүк вәзифәләр гојур. Чәмијјәтимизин индики инкишаф мәрһәләсиндә кәчләримизә сөз сәнәтиндән баш чыхармағы, ону дүмағы, доғма дилин әзәмәт вә көзәллијини дәрк етмәји мәнимсәтмәк бу күнкү мектебин башлыма тәләбләриндән биридир.

Көркәмли сөз устасы А. Толстој јазырды ки, сөз сәнәтини дүмағ, сөз әзабыны һисс етмәк, ону јаратмағ гәдәр чәтин бир мәсәләдир. Дүмағдан башланан сөз сәнәтинин әсас хүсусијәтләрини мектеб јашларындан шакирдләрә өјрәтмәк чох мүһүм вә чидди, һәм дә чәтин бир ишдир. Бу мүһүм мәсәләләрин һәлл едилмәсиндә әдәбијат бир тәлим фәнни кими мектебдә кениш имканлара маликдир. Үмумијјәтлә, совет әдәбијатшүнаслығы, дилчилији вә методикасы тарихиндә бәдиин әсәрләрин дил вә үслубунун өјрәнилмәсинин јашы о гәдәр дә чох дејилдир. 1954-чү илдә «Вопросы јазыкознанија» журналында үслуб мәсәләләри, 1958—1959-чу илләрдә «Вопросы литературы» журналында «Сөз вә бәдиинлик» мөвзусу әтрафында кедән музакирәләр бу саһәдә илк мүвәффәгијјәтли аддымлар һесаб едилә биләр.

Гејд етмәк лазымдыр ки, сон дөврдә Азәрбајчан филологијасы вә методикасында бу мәсәләнин өјрәнилмәси илә әлағәдар хејли иш көрүлмүшдүр. Бу бахымдан профессорлардан

Ә. Дәмирчизадә, М. Рәфили, А. Абдуллајев, З. Будагова, А. Гурбанов, М. Адилев, Р. Мәһәррәмова вә башгаларынын көзәл тәдгигатлары вардыр. Профессор А. Абдуллајевин «Үслубијјат мәшгәләләринин методикасы» китабы хүсусилә диггәти чәлб едир. Лакин бу јазыланлара бахмајарағ, бәдиин әсәрләрин дилинин өјрәнилмәси мәсәләси әдәбијат методикасынын һәлә дә «чатышмајан» чәһәти кими галмағдыр. Мектебдә «бәдиин дил» вә «үслуб», «мүүәллиф дили» вә «сурәтин дили» кими анлајышлары филологи чәһәтдән билмәдән, әдәбијат дәрсләриндә бәдиин әсәрләрин һәгиги бәдиин тәһлилини вермәк олмаз. Анлајышлары шакирдләрә өјрәтмәклә мүүәллим тәлимини нүвәсини һәлл етмиш олур.

Тәчрүбә көстәрир ки, бәдиин әсәрләрин дил вә үслубунун өјрәнилмәси бахымындан ашағыдакы мәсәләләрә хүсуси диггәт јетирилмәси лазымдыр.

1. Јазычынын дил һағгындакы фикирләринин өјрәнилмәси.
2. Мүүәллифин өз әсәрләринин дили үзәриндә нечә ишләмәси һағгында мәлүматын верилмәси.
3. Сәнәткарын конкрет әсәринин дил вә үслубунун өјрәнилмәси.

Мүүәллим јазычынын дил һағгындакы фикирләрини һансы дәрә саатында өјрәтмәлидир? Бу иш әсасән сәнәткарын дөврү вә һәјаты өјрәниләркән вә үмуми јарадычылығ јолу һағгында мәлүмат вериләркән көрүлмәлидир. Чүнки сәнәткарын бәдиин дилә мүнасибәти онун һәјаты вә дөврү илә бағлы олан бир мәсәләдир. Адәтән сәнәткар чох һалларда өз дөврүндә олан бу вә ја дикәр мүбаһисәли мәсәлә илә бағлы оларағ дил һағгында фикир сөјләмәли олур. Одур ки, сәнәткарын һәјаты, дөврү, үмуми јарадычылығы тәһлил олунаркән онун дил һағгындакы фикирләрини шакирдләрә чатдырмағ лазымдыр. Сәнәткарын бәдиин дил һағгындакы фикир вә мүлаһизәләринин мектебдә өјрәдилмәсинин бөјүк тәлим-тәрбијә әһәмијјәти вардыр. Азәрбајчан дилинин зәнкин сөз өһтијатындан бөјүк бир усталыгла истифадә етмәјин классик нүмунәсини бөјүк сәнәткарларымыз өз әсәрләриндә бүтүн парлағлығы илә көстәришләр.

Мәсәлән, Ч. Чаббарлы әдәби фәалијјәтә башладығы вахтан һәм бәдиин дилин нормалары, һәм дә она верилән тәләбләр һағгында чох гијмәтли вә фајдалы мүлаһизәләр сөјләмишдир. О, хүсусилә драматик әсәрдә дилин мөвгеји мә-

сөләсиндән даһа әтрафлы бәһс етмишдир ки, бу да тамаминла тәбиндир. Сәнәткар «Сосиализм реализми илә јоғрулмуш драматуркија угрунда» адлы мәгаләсиндә дилдән дүзкүн вә дәгиг истифадә етмәјин бөјүк әһәмијјәтини кәстәрир, драм әсәриндә дилин сәфәрбәрәдичи күчүндән данышыр. Мүәллим Ч. Чаббарлынын бәдии дил һаггындакы фикирләрини шакирдләрә изаһ едәркән сәнәткарын ашағыдакы сөзләринә диггәти чәлб едә биләр: «...һәр сөзү, һәр чүмләни ишлә вә тәһлил ет, көр сөз кимә вә нә мәгсәдлә сөјләнилир, һәр чүмләдә сөзүн тутдуғу јери тәјин ет. Дејилән сөзүн дахили мәнәсы нәдир? Ишарә иләми, кинајә вә гәзәбләми сөјләнилир? Сөз һансы әһвал-руһијјәдә дејилир? Чүмләдәки сөзләрдән һансыны хүсусилә гејд етмәк лазымдыр?»

Дејәчәјиниз сөзләр тамашачыда нә кими бир һал ојатмышдыр. Гәзәбми, истәһзамы, кинајәми, ачығмы вә ја торхуму¹. Мүәллим сәнәткарын бу фикирләриндән чыхыш едәрәк кәстәрәр ки, бөјүк драматургун бу гијмәтли сөзләриндән сиз дә өз ишиниздә, әмәли фәалијјәтиниздә истифадә етмәлисиниз. Јазынызда, данышығынызда һәр сөзә, һәр чүмләјә фикир вермәлисиниз, сөзүн-нә мәгсәдлә дејилдијинә диггәт јетирмәк лазымдыр.

С. Вурғунун јарадычылығыны өјрәнәркән онун поетик дил һаггындакы фикирләриндән данышмағ лазымдыр. Халг шаири дилдә хәлгилијә, садә вә ајдын јазмаға, мәнә көзәллијинә хүсуси диггәт јетирмәјә чидди әһәмијјәт верирди. С. Вурғун «Бөјүк сәнәт әсәрләри угрунда» адлы мәгаләсиндә өзүгүн бу сәһәдәки мөвгејини белә шәрһ едирди: «Јүксәк вә зәнкии дил мәдәнијјәти олмадан бөјүк фикирләри вә һадисәләри ифадә етмәк, һәм дә фүсункар бир тә'сирлә ифадә етмәк мүмкүн дејилдир»².

С. Вурғун кәстәрирди ки, гәһрәманларын данышығ дили илә ади, күндәлик данышығ дили арасында бәрабәрлик ишарәси гојанлар да сәһв едирләр. Бу дил ади данышығ дилиндән чох јүксәкдә дурмалы, даһа образлы вә парлаг олмалыдыр. Јазычы халг дилини чилаламалы вә инкишаф етдирмәлидир.

С. Вурғун Фүзули дилинин гүдрәтини, Үзејир мусиги дилини е'чазкар сиррини онларда халг мәнәвијјәти вә руһунун јашамасында көрүрдү. О, гәһрәманын дилиндән јүксәк ро-

¹ Ч. Чаббарлы. «Әдәбијјат» гәзети, 1947, № 7.

² С. Вурғун. Әсәрләри. V чилд, Бақы, 1972, сәһ. 376.

мантика, пафос, шаиранәлик тәләб едирди. С. Вурғунун бәдии дил һаггындакы фикирләриндән данышаркән шакирдләрә ашағыдакы сөзләри чатдырмағ јеринә дүшәрди: «Нә үчүн әрәб сәркәрдәси Отелло јүксәк шаиранә диллә даныша биләрди, бизим сәркәрдәләримиз исә белә диллә данышмамалыдырлар? Нә үчүн Дездемона, ја Татјана Ларина јүксәк емоционал дилдән истифадә едә биләрдиләр, бизим гәһрәманларымыз — колхозчу гадынлар, јахуд ишчи гадынлар исә бундан истифадә едә билмәзләр? Доғрудан да ахы, Пушкин чанлы Татјананын дилини чох көзәл билирди. Лакин о, Татјананын дилини һәрфән вермәјә чалышмырды: о, шүүрлу сурәтдә башга бир дил јарадырды—садәчә мүлкәдар Ларинин гызы Татјананын дејил, өз Татјана Ларинасынын дилини јарадырды»^{*}.

Бәдии әсәрләрин дил хүсусијјәтләрини өјрәнмәкдә башга бир мүһүм чәһәт сәнәткарын әсәрин дили үзәриндә нечә ишләмәси һаггында мә'луматын верилмәсидир.

Һәр бир сәнәткарын бөјүклүјү һәм дә онун сөз үзәриндә нечә ишләмәси, зәһмәт чәкмәси, алын тәри ахытмасы илә өлчүлүр. Бөјүк сәнәткарлар бир гајда оларағ һәмишә сөзә тәләбкарлығла јанашмыш, бу иши өзләринин али мәгсәдләри һесаб етмишләр. Мәсәлән, «Вагиф» әсәри өјрәниләркән С. Вурғунун пјесин дили үзәриндә нечә јарадычылығ иши апардығыны бир нечә характерик мисалла шакирдләрә чатдырмағын һәм тәрбијәви, һәм дә елми әһәмијјәти вардыр. Одур ки, мүәллим әсәр һаггындакы өз кириш сөһбәтиндә пјесин мөвзусу, тарихи драм мәсәләси, јазылдығы тарихи шәраптлә бәрабәр, драмын дили үзәриндә сәнәткарын нечә ишләмәсини дә данышмалыдыр.

Халг шаири Р. Рзанын «Ленин» поемасы тәһлил олунаркән шаирин әсәр үзәриндә нечә ишләмәси һөкмән гејд олунамалыдыр. Көркәмли совет јазычы вә тәнгидчиси М. Шакинјан «Ленин» поемасына һәср етдији «Мүһүм мөвзулар шаири» мәгаләсиндә кәстәрир ки, шаир һәр сөз угрунда вурушмушдур. Р. Рзанын әсәр үзәриндә нечә ишләмәсини изаһ етмәк үчүн мүәллим јалһыз әсәрин «Кириш» вә бә'зи характерик парчалары үзәриндә иш апара биләр. «Шаир Рәсул Рза чох кәзиб-долашмыш, чох рәнкарәнк тәсвир вә сәнәткарлығ арсеналыны топламыш, бу шәрәфли, бөјүк мөвзунун, нәчиб мәгсәднн һәллинә

^{*} С. Вурғун. Әсәрләри, VI чилд, Бақы, 1972, сәһ. 249.

киришмишдир»*. Р. Рзанын поема үзәриндә нечә бөјүк жарычылыгы сәһмәти чәкдијини көстәрмәк үчүн мүәллим әсәр мүхтәлиф јерләриндән вә мүхтәлиф нәшрләриндән нүмунәләр көтүрүб мүгајисәләр апара биләр.

Мәктәбдә бәдиә әсәрләрин дил вә үслубунун өјрәнилмәсиндән сөһбәт кедәркән истәр-истәмәз ортаја белә бир сәһмәт чыхыр: бәдиә әсәрини дил вә үслубуну һансы јолла, һансы принцип әсасында өјрәнмәк лазымдыр? Методикада бу мәсәлә илә алағадар оларат ики јол олдуғу көстәриләр: 1. Мүәллим тәһлилә һәср едилмиш бир дәрәс саатында әсәрдән конкрет сәһмәт парча көтүрүб онун дил вә үслубуну тәһлил етмәли вә сәһмәт нунла бүтөлүкдә әсәрини дил вә үслубу һағгында шакирдләр тәсәввүр јаратмалыдыр. 2. О, бәдиә әсәрләрин тәһлилинә һәср едилмиш дәрәс саатларынын ајры-ајры мәрһәләләриндә әсәрини дил вә үслубунун мүәјјән характерик чәһәтләрини тәһлил етмәлидир. Биз икинчи јолу даһа дүзкүн һесаб едирик. Чүнки бу јол әсәрини тәһлил просесиндә форма вә мазмун вәһдәтләрини әсәс көтүрүр. Дил вә үслуб әсәрини мазмуну илә, идеја илә бағлыдыр, онлары тәчрид олунмуш шәкилдә өјрәнмәк оларат маз.

Әввәлчә, ону демәк лазымдыр ки, һәр бир әсәрини сәнәткарлыгы бахымындан тәһлилинә башлыча оларат үч чәһәтә јанашмағ лазымдыр:

а) сәнәткарның ифадә етмәк истәдији фикир;

б) бу фикир үчүн јаратдығы бәдиә дил васитәләри (метафора, метонимија, тәшбих, епитет, пейзаж вә с.);

в) ифадә етмәк истәдији фикир үчүн ишләтдији сөзләрин синтактик әһәмијети (ујушмасы).

Мәктәбдә бәдиә әсәрләрин дилинни өјрәнилмәсини шәрһ олларат ики мәрһәләјә бөлмәк олар:

1. IV—VII синефләрин ибтидан әдәбијјат курсунда дил вә үслубу өјрәнилмәси.

2. VIII—X синефләрин әдәбијјат тарихи курсунда дил вә үслубу өјрәнилмәси.

Биз белә һесаб едирик ки, биринчи мәрһәләдә (IV—VII синефләр) бәдиә дил вә үслубу өјрәнилмәсиндә мүәјјән ардычылыгы олмаја да биләр. Чүнки IV—VII синефләрдә сәнәткарлыгы мазмун сәләләрини ајдынлашдырылмасы башлыча мөгсәд дејилди. Бурада бәдиә дил вә үслубу сөзүн кениш мәнәсында едилмә тәһлили дә тәләб олунмур. Бу синефләрдә бәдиә дил вә үслубу

* И. Ибраһимов. Әсәр вә сәнәткар. Баки, 1966, сәһ. 36.

үзәриндә апарылан ишләр кәләчәк системли әдәбијјат тарихи курсу үчүн замани һазырламалыдыр. IV—VII синефләрдә шакирдләр јазычының јарадычылыгының бәзи хүсусијјәтләри илә үмуми шәкилдә таныш олур. Дил вә үслуб үзәриндә һәләлик анчағ мүшаһидәләр апарырлар. Бу синефләрдә һәләлик чанлы сәјр кедир, сәјрдән, мүшаһидәләрдән алынған нәтичәләр абстракт тәфәккүрүн тәһлилинә вә орадан да практикаја верилмир. Бу иш икинчи мәрһәләдә јеринә јетириләр.

Икинчи (VIII—X) мәрһәләнин өзүнү ики һиссәјә бөлмәк олар:

1. VIII—IX синефләр. Бурада әдәбијјат тарихилик принципи әсасында бир систем һалында өјрәниләр вә әсәрини мөвзу, идеја, композисија, сүжет, дил вә үслуб хүсусијјәтләри даһа кениш вә әтрафлы тәһлил олунур.

2. X синеф. Орта мәктәбин бу сон синефи јазычы сәнәткарлыгына, дил вә үслубуна анд бүтүн аңлајышларын формалашдығы мәрһәләдир. Бурада һәр бир әсәрини дил вә үслубу үзәриндә даһа кениш шәкилдә иш апарылар. Бу синефдә бәдиә әсәрләрин дили үзәриндә даһа кениш иш апармағ, һәм дә бәдиә дилимизин мүәсир сәвијјәсини ајдынлашдырмағ бахымындан әһәмијјәтлидир. Чүнки шакирдләр ики ил (VIII—IX синефләрдә) анчағ классикләримизин әсәрләрини өјрәниләр вә онларын дил хүсусијјәтләри илә таныш олурлар. Совет дәврү бәдиә дилимиз илә тәсвир вә ифадә васитәләрини тутарлылығы, дүгәт тәркибинини кәмијјәт вә кејфијјәти етибарилә чох зәркинләшмишдир.

Она көрә дә X синефдә Азәрбајҗан совет сәнәткарларының дилиндәки експрессивлик, образлылыгы хүсусијјәтләри шакирдләрә даһа әтрафлы өјрадидмәлидир.

Јухары синефләрдә дил вә үслубу тарихилик бахымындан јанашмағ лазымдыр. Она көрә ки:

1) Јухары синефләрдә әдәбијјат мүхтәлиф тарихи дәврләри әһәтә едир. Мүәјјән тарихи дәврдә бәдиә әдәбијјатын өз характерик дил вә үслуб хүсусијјәтләри олур. Мәсәлән, «Китаби-Дәдә Горғуд» дастаны IX—XI әср Азәрбајҗан бәдиә дилинни лексик, фразеоложи, синтактик хүсусијјәтләрини, бәдиә тәсвир вә ифадә васитәләрини өзүндә әкс етдирир. М. Фүзули XVI, М. П. Вағиф XVIII, М. Ф. Ахундов XIX әср әдәби-бәдиә дилинни классик нүмунәсини јарадыр. XX әсрдә М. Ә. Сабир сатирик ше'р дилимизин даһа да зәркинләшдирир вә с.

Азәрбајҗан совет әдәбијјатынын җарадычылары олан Чаббарлы, С. Вурғун, С. Рүстәм, М. Ибраһимов, С. Рәһимов, М. Нүсејн, Р. Рза вә башгаларынын җарадычылығы бәдии, образлы дилимизин инкишафында јени, жүксәк бир мәрһәлә тәшкил едир. Онларын дили вә үслубу еосналист реализминин әсас хүсусијјәтләри вә принципләри илә бағлыдыр.

Сосналист реализминин әсас хүсусијјәтләринин һәјата кеңирилмәсиндә әсәрин дилинин ајдынлығы, садәлији, мүбаризлији, дәјүшкәнлији әсас мәсәләдир. Конкрет тарихи шәраитә ујғун сөzlәрин сечилмәси вә ишләдилмәси, охучунун естетик зөвгүнү охшајан образлы, поетик сөzlәрдән истифадә олунамасы да зәруридир. Бәдии әсәри өјрәниб тәһлил едәркән һәр бир дөврдә бәдии дил вә үслубда да ичтимаи-тарихи шәраитлә әлағәдар дәјишикликләр олдугуну изаһ етмәк лазымдыр.

Јухары синифләрдә бәдии дил вә үслубу өјрәнәркән дөвр вә заманын дилдә нечә әкс етдирилдијини изләмәк лазымдыр. Бу ишдә мүәллимин рәһбәрлији хүсусилә вачибдир. Әдәби-бәдии дилимизин нечә инкишаф етдијини, өз инкишафында не кими дәјишикликләрә уғрадығыны классик вә мүасир әдәбијјатын дилиндән мисаллар кәтириб, мүгајисә етмәклә шакирдләрә изаһ етмәк олар.

2) Јухары синифләрдә тәдрис едилән әдәбијјат тарихи курсунда мүхтәлиф әдәби җарадычылыг методлары вардыр. Мүхтәлиф әдәби чәрәјана, дүнјакөрүшүнә мәнсуб олан јазычыларын дил вә үслубунда да мүхтәлифлик олар. Һәмин вәзијјәт мүхтәлиф бәдии дил вә үслуб хүсусијјәтләри доғурдугундан бәдии тәһлил заманы диггәт мәркәзиндә олмалыдыр. Чүнки мүхтәлиф әдәби методларын романтизм, реализм вә с. өзүнәмәхсус дил хүсусијјәтләри олар.

3) Јухары синифләрдә өјрәнилән әдәби әсәрләр өз жанрына көрә дә мүхтәлифдир. Һәтта, ајрыча көтүрүлмүш бир синифдә, мәсәлән, X синифдә лирик, епик, епик-лирик, драматик әсәрләр бир гајда олараг бир-бирини әвәз едир.

Мүхтәлиф жанрлар да тәбни олараг мүхтәлиф дил вә үслуб хүсусијјәтләри доғурурлар.

4) Нәһајәт, фәрди үслубларын да олдугу унутулмамалыдыр. Тәсадүфи дејилдир ки, чох вахт «Фүзулинин дили», «Сабирин дили», «Чаббарлынын дили», «С. Вурғунун дили», «Р. Рзанын дили» кими ифадәләр ишләдирик. Ајдын мәсәләдир ки, һәр јазычынын өз дили јохдур. Анчаг фәрди үслубу, даны-

шыг тәрзи вардыр. Бу мәсәләләр бәдии тәһлил заманы изаһ едиллиб ајдынлашдырылмалыдыр.

Гејд етмәк лазымдыр ки, бүтүн гүдрәтли сәнәткарлар һәмишә сөзә бөјүк тәләбкарлыгга јанашмышлар. Низами сөзүн су кими ләтафәтиндән данышмыш, Фүзули сөзә ајрыча гәзәл һәср етмишдир. Л. Толстој «Һәрб вә сүлһ», «Анна Каренина» романларынын ајры-ајры фәсилләрини 7—12 вариантда, «Дирилмә» әсәринин башланғычыны 20 вариантда ишләмишдир. М. Горки җарадычылығы «Сөз әзабы», С. Јесенин буну «Һиссләрин вә фикирләрин зүлмү», А. Блок «Чәһәннәм әзабы» адаландырмышдыр. Академик В. Винсградов совет јазычыларынын II гурултајында бу мәсәләләрдән бәһс едәрәк демишдир: «Јазычынын өз әсәрләринин дили үзәриндә ишләмәси онун шәхси иши олмајыб, үмумхалг ишидир».

Дәрәдә бу мәсәләләрин өјрәнилмәси шакирдләрә ашағыдакы кејфијјәтләри ашыламаға хидмәт етмәлидир:

а) шакирдләр бәдии әсәрин ағыр җарадычылыг зәһмәти естетикәсиндә јарандығыны өјрәнирләр.

б) онлар јазычы тәрәфиндән едилмиш дүзәлишләрин бәдии әсәрләрин дәјәринә һансы чәһәтдән тәһсил етдијини мүәјјән едирләр.

в) шакирддә өз кәләчәк јазыларынын дилинә тәләбкарлыгга јанашмаг хүсусијјәти тәрбијә олунар вә с.

Орта мәктәбдә әдәбијјат тәдрисини күнүн бәдии-естетик тәләбләри сәвијјәсинә галдырмаг үчүн јухарыда гејд олуан тәләбләри нәзәрә алмаг лазымдыр.

* Вопросы культура речи, М., 1955, сәһ. 53.

IV—VII СИНИФЛӘРДӘ НӘСР ДИЛИНИН ӨҖРӘДИЛМӘСИ

Билал МУРАДОВ
педагожи елмләр намизәди

Нәср дили заһирән садә көрүнсә дә өз дахили мәзмунунә көрә мүрәккәбдир. Нәср дилинин садәлији естетик садәлик дир; бу исә примитивлик дежил, дәринлик, долғунлуг демәкдир, аз һәчмли «структур элементдә» «зәнкин дахили поетик мәзмунун» (В. Г. Белинский) ифадә олунмасы демәкдир.

Бәли, нәср садәлик тәләб едир. Зәнкин фикир вә һиссләр садә шәкилдә ифадә етмәк исә истәдада мәхсус кеҗфијјәтдир.

Әкәр ше'рдә тәрәннүм вә тәсвирләр, драмда диалог вә монологлар әсас јер тутурса, нәсрдә һәмин ифадә тәрзләри кениш тәтбиғ едилмәклә јанашы, диқәр ифадә тәрзләриндә (мәсәлән, тәһкијәдән) ејни дәрәчәдә кениш истифадә олунур. Буну да нәзәрә алмағ лазымдыр ки, ше'р вә драмын әсасыны тәшкил едән ифадә тәрзләри (тәрәннүм, тәсвир, диалог, монолог) нәср әсәрләриндә һәм форма, һәм дә мәзмунча дәјишиклијә уғрајыр, спесифик хүсусијјәтләрлә тәзаһүр едир.

Нәср дилинин данышығ дилинә ујғунлугу, естетик садәлији, ифадә тәрзләри чәһәтдән зәнкинлији кими хүсусијјәтләри нитги инкишаф етдирмәк үчүн кениш имканлар јарадыр. Нәср әсәринин дилинин өјрәнилмәси нитгин, хүсусилә шифаһи нитгин лексик тәркибинин, интонасија зәнкинлијинин, ифадә вә чүмлә рәиқарәнклијинин артмасы, долғунлашмасы үчүн ән әл-веришли васитәләрдән һесаб едилир.

IV—VII синифләрдә нәср әсәрләринә кифајәт гәдәр јер верилмишдир. 1972—1973-чү тәдрис илиндә һәмин синифләрдә 45 нәср әсәринин вә әсәрдән парчаларын тәдрисинә

саат вахт ајрылмышдыр. Хатырладағ ки, һәмин синифләрдә 50 нәзм әсәринин тәдриси үчүн 100 саат, 4 драм әсәринин тәдриси үчүн исә 15 саат нәзәрдә тутулмушдур. Програма дахил едилмиш нәср әсәрләринин хүсусијјәти дә әсасән гәнаәтләндиричидир.

Нәср дилинин әламәтләрини әһатә даирәсинә көрә ики група бөлмәк олар. Биринчи група аид әламәтләр ејни заманда ше'р вә драм дилинә дә аиддир. Сөзләрин форма вә мәзмун чәһәтдән ујғунлашмасы, аһәнкдарлығы, номинал мәнадан әлавә мәзмун ифадә етмәси, бәдһи мөгамдан асылы оларағ структурунун дәјишилмәси, бә'зи интонасија чаларлығлары белә әламәтләрдәндир. Ајдындыр ки, һәмин әламәтләр јалныз нәср дилинин нүмунәләри әсасында дејил, бәдһи дилин бүтүн үслубларынын өјрәдилмәси просесиндә мәнимсәдилир. Икинчи група аид әламәтләр исә әсасән нәср дилинә аиддир. Бунлар ашағыдакылардыр: а) данышығ дилинә ујғунлуг; б) естетик садәлик; в) хүсуси ифадә тәрзләри: тәһкијә вә тәсвир; г) спесифик структур дәјишиклији. Бунлар нәср үслубуна хас олдуғундан нәср дили нүмунәләри әсасында мәнимсәдилир.

Биз бурада јалныз икинчи групп әламәтләрин IV—VII синифләрдә өјрәдилмәси мәсәләләрини ајдынлашдырмағ истәјирик.

Нәср дилинин данышығ дилинә ујғунлугу һәм лексик, һәм грамматик, һәм дә интонасија хүсусијјәтләриндә өзүнү көстәрир. Мә'лумдур ки, бунлары бирдән-бирә, үмумиләшмиш шәкилдә шакирдләрә өјрәтмәк олмаз. Онлар ајры-ајры мөвзуларын тәдриси просесиндә, һабелә шакирдләрин дәрсдәнкәнар данышығына нәзарәт етмәклә, һәм дә даһа чох практик јолла өјрәдилмәлидир. Мәсәлән, сөзләрин нәср дилиндә нечә ишләдилмәсини ашағыдакы јолларла мәнимсәтмәк мүмкүндүр. Һәлә мәктәбәгәдәр дөврдә, һабелә I—III синифләрдә шакирдләрин охудуғу материалларын чохунда иди, имиш көмәкчи фе'лләри аид олдуғу сөздән ајрылығда ишләнир. Шакирдләр онларын аид олдуғу сөзләрлә бирликдә ишләндијини дә билирләр. Лакин бунларын нә сәбәбә ики шәкилдә—һәм ајры-ча, һәм дә битишик ишләнмәси шакирдләрә әсасән мә'лум олмур. Буна көрә дә IV синифдә «Ағ атлы оғлан» нағылы тәдрис олунаркән мүәллим ушағлара белә бир суал верир: Ушағлар, билдијимиз кими, иди, имиш сөзләри адәтән башга сөзләрдән ајры јазылыр. Лакин инди өјрәндијимиз нағылда һә-

мин сөз битишик—вармыш шәклиндә жазылыб вә бирликдә д
жиллр. Ким бунун сәбәбини изаһ едәр?

Шакирдләр мўәллимин рәһбәрлији алтында бу суалы а
дынлашдырмаг јолу илә белә бир үмуми рәјә кәлирләр
нағылда сөзләр данышыгда дејилдији кими ишләдилр.

Ч. Мәммәдгулузадәнин «Почт гутусу» (V синиф) һекајә
сини кечәркән исә шакирдләрин диггәти Новрузәлинин дилин
дә ишләнән «торба» (кисә), «нәчәлник», (началник), «чөјүр
(чевир), «кәтди» (кәндли), «дам-даш» (бина), «јорғуншуму
(јорғунлуғуму), «урус» (рус), «чүрәтнән» (чүр'әтлә) кими
сөзләрә чәлб олунур. Онлар әдәби дилдәки формалары ил
мүгајисә едилр вә нә үчүн бу шәкилдә ишләнмәсинин сәбәб
ајдынлашдырылыр.

Јахуд, Ч. Чаббарлынын «Фирузә» һекајәсини тәдрис едәр
кән мўәллим сорушур:

М ү э л л и м—Ким дејәр, Мәммәдин сәнәти (ихтисасы, пе
шәси) нәдир?

Ш а к и р д—Мәммәд мўһәндисдир.

М ү э л л и м—Бәс, һансы саһәдә ишләјир? Буну онун д
линдә ишләнән һансы сөзләрдән билмәк олар?

Ш а к и р д—Мәммәд нефт мә'дәнләринә кетмәсиндән да
нышаркән **кран, винт, компрессор, мотор** кими сөзләр ишл
дир. Бу да онун нефт сәнәјесинә илә јахындан таныш олдуғу
ну билдирр. Елә бурадан билмәк олур ки, о, нефт машин
лары мўһәндисдир.

М ү э л л и м—Доғрудур, Мәммәд машин мўһәндисин ол
дуғуна кәрә, нефт сәнәјесиндә истифадә олунан аваданлы
лары јахшы таныјыр вә данышығында да онлара аид сөзләр
ишләдир.

Бу гајда илә шакирдләрә кифајәт гәдәр фактик материал
мәнимсәдилдикдән сонра белә бир үмумиләшдирмә апармаг
олур ки, нәср әсәрләриндә һәр бир образ (истәр мўәллиф, ис
тәрсә дә әсәрдә иштирак едән сурәт) өз билијинә, хасијјәти
нә ујғун сөзләр ишләдир. Һәјатда нечә данышырларса, әсәрдә
дә онларын нитги о чүр олур.

Әлбәттә, адамларын һәјатдакы шифаһи данышығы ил
нәср әсәриндәки нитги арасында мўәјјән фәргләр вар. Лакин
һәммин чәһәтләр IV—VII синиф шакирдләринә мәнимсәдил
мир. Јалныз шакирдләр суал вердикдә, јахуд һәммин чәһәтләр

ри изаһ етмәк зәруријјәти гаршыја чыхдыгда мўәллим ади
шифаһи данышыг илә нәсрдәки образларын нитги арасында
кы фәргли чәһәтләрә тохуна биләр.

Нәср дилинин әсас әламәтләриндән бири олан **естетик са
дәлијин** шакирдләрә мәнимсәдилмәси бир гәдәр чәтиндир.
Чүнки бу әламәт кениш үмумиләшдирмә вә мўчәррәдләшдир
мә нәтичәсиндә тәсәввүр едилр. IV—VII синиф шакирдләри
нин исә бу саһәдәки габилијјәтләри естетик садәлији гаврамаг
сәвијјәсиндә олмур. Онларын јалныз бир гисми белә габилиј
јәтә маликдир. Бунунла бирликдә, јери кәлдикчә, дилин ес
тетик садәлијинин бә'зи әламәтләринә даир изаһат вермәк, он
лары шакирдләрин нәзәринә чатдырмаг лазымдыр. Һәм дә
әсасән естетик садәлијин конкрет чәһәтләри, һисси гаврајыш
ла әлагәдар чәһәтләри шакирдләрә мәнимсәдилмәлидир.

Абдулла Шаигин «Мәктуб јетишмәди» (V синиф) һека
јәсиндә ашағыдакы парчаја диггәт јетирәк: «Әлләри вә ајағ
лары ган ичиндә, әлкүн вә биһал башыны галдырды». Бу, за
һирән чох садә ифадәдир, сөзләр дә адидир («биһал»дан баш
га). Лакин онларын бир-бири илә әлагәјә кирәрәк һамысы
нын бирликдә ифадә етдији мәзмун нә гәдәр зәнкин вә дол
ғундур! Биз һәммин чүмләјә дәриндән диггәт јетириб онун мәз
мунуну дәрк етмәјә чалышдыгда тәсәввүрүмүздә чох парлаг,
ејни заманда дәншәтли, һисс вә дүшүнчәмизни тәлатүмә кәти
рәчәк бир мәнзәрә чанланыр: узагларда гојуб кәлдији аилә
синдән өтрү үрәји әсән, лакин онлары көрмәјә, јахшы долан
дырмаға имканы олмајан зәиф, көмәксиз, һәлим тәбиәтли ин
сан өз ганына булашмышдыр; о, јыхылдығы јердән ајаға дур
маға белә тагәтсиздир...

Јахуд, дикәр бир кичик парчаја нәзәр салаг: «Гулампза
нын мәнзилине јетишди. Гапы бағлы иди. Гәмкин вә фикирли
бир һалда дөндү». Јенә заһирән ади садәлик! Бунунла бир
ликдә, Гурбанын әһвалы, онун мўәјјән андакы вәзијјәти нечә
дә ајдын вә тә'сирли ифадә олунмушдур! Биз бу ајдынлығы
вә тә'сирлилији изаһ етмәкдә ачизик. Лакин ону бүтүн варлы
ғымызла дујуруг.

Нәср дилиндәки естетик садәлијин елми әсасларла IV—
VII синиф шакирдләринә мәнимсәтмәк мүмкүн дејил, јалныз
мўәјјән үсул вә пријомларла биз онларын диггәтини белә са
дәлијә чәлб едиб, конкрет һисси гаврајышла әлагәдар чәһәт
ләри дујдура биләрик, бә'зи һалларда исә мўәјјән чәһәти изаһ

етмәк дә олар. Бу мәгсәдлә синфә, јахуд мүәјјән шакирдлә белә суаллар верилир:

Мүәллим—Гурбан јыхыларкән јазычы онун вәзијәтини һансы чүмләләрлә әкс етдирир? Һәммин парчаны тапып охујун (шакирдләр мүвафиг парчаны тапып охујурлар).

Мүәллим—Бу парчада һансы сөз вә ифадәләр Гурбанын ағыр вәзијәтини парлаг шәкилдә көстәрир?

Шакирд—Ашағыдакы сөз вә ифадәләр Гурбанын вәзијәтини парлаг шәкилдә көстәрир: «Әлләри вә ајатлары гәһичиндә, өлкүн вә бифал башыны галдырды». «Солғун додатырындан бүтүн әзаб вә гәмләринә тәрчүман олан бир «оф» үдү».

Јухарыда мисал кәтирдимиз икинчи парча әтрафында белә иш апармаг олар:

Мүәллим—Бу чүмләләри охујун: «Гуламрзанын мәзилине јетишди. Гапы бағлы иди. Гәмкии вә фикирли бир һалда дөндү». Онларда ифадә олунап фикри өз сөзләринизлә 5-6 чүмләдә јазын.

Шакирдләр ашағыдакы вариантлары јазырлар:

1) «Гурбан өз јерлиләри Гуламрзанын евинә чатды. Гапыны итәләди, ачылмады. Гапыны дөјдү, лакин ичәридән сәс кәлмәди. Бир дә гапыны дөјдү вә Гуламрзаны чағырды. Бу дә сәс кәлмәди. Гурбан дилхор олду. Бурадан һалда кәдәчәјини фикирләшмәјә башлады. Сонра кери гајытды».

2) «Гурбан Гуламрза јашајан евә чатды. Көрдү ки, гапы ја гыфыл вурулуб. Демәли, Гуламрза евдә јох иди. Онун гәһичинлији артды. Фикирли һалда кери гајытды».

3) «Гурбан Гуламрзанын евинә кетди. Көрдү ки, гапы бағлыдыр. Дилхор олду. Бир гәдәр көзләди. Сонра фикирли керијә гајытды».

Бу вариантлары охудупдан сонра шакирдләрә белә бир суал верилир: Ким дөјәр, бу парчаларын һансы тә'сирлидир? Шакирдләр чаваб верирләр ки, јазычынын ишләтдији вариантла даһа тә'сирлидир.

Мүәллим јекун вуруб дөјир ки, демәли, тә'сирли данымәг үчүн һеч дә чох сөз ишләтмәк, јахуд фикри дөгиглик билдирмәк әсас шәрт ола билмәз. Бунун үчүн әсас шәрт һәммин иш фикри аз вә тутарлы сөзләрә ифадә етмәкдир.

Әсәрин мәзмунундан вә јазычынын мәгсәдиндән асылы олараг тәһкијә епик, лирик вә драматик планда олур. IV—VII синифләрдә тәһкијәнин бу типләрини шакирдләрә һәртәрәfli вә дәриндән өјрәтмәк мүмкүн дөјил. Шакирдләрин дигтәтини онларын бә'зи әләмәтләринә чәлб етмәклә кифәјәтләнмәк олар. Бу мәгсәдлә ашағыдакы шәкилдә иш апармаг мүмкүн дүр.

Мүәллим ја өзү мүвафиг тәһкијә парчасыны шакирдләрә көстәрир, јахуд да ону шакирдләрә тапдырыр. Сонра суал-чаваб вә ја да мүвафиг сөзләри сечдирип јаздырмаг јолу илә һәммин парчада лирик, епик, драматик, јахуд јумористик сөз вә ифадәләрдән һансынын үстүн олдуғуну шакирдләрин нәзәринә чатдырыр. Бу мәгсәдлә белә тапшырыглар верилир: «Бу парчадакы јумор ифадә едән сөз вә ифадәләри тапып дәфтәринизә јазын; охудуғунуз парчадан образларын һиссләрини, әһвалыны билдирән сөзләри тапып алтындан хәтт чәкин. Бу парчадакы кәркинлик ифадә едән сөз вә ифадәләри көстәрин».

Нәср әсәрләриндәки тәсвирләри шакирдләр һисбәтән јахшы гаврајырлар. Бу да тәбиидир. Тәсвирләр ајдын мәнзәрәләр, образлар јарадыр вә конкрет олдуғуна көрә даһа чох маараг доғурур; о, гавранылмагдан өтрү мүрәккәб вә кәркин фикри, һисси әмәлијатлар тәләб етмир. Елә буна көрә дә IV—VII синифләрдә тәсвирләрин өјрәнилмәсинә кениш јер верилир. Тәсвирләр объектә көрә мүхтәлиф олур. Образларын харичи көрүнүшүнүн тәсвири (портрет), тәбиәт тәсвири (пейзаж), һадисәләрин (јағыш, јанғын, мүһарибә сәһнәси вә с.) тәсвири, образын фәалијәт көстәрдији мүһитин (отағын, күчәннин вә саир) тәсвири, мүәјјән бир әшјанын (машынын, бинанын, јолун вә с.) тәсвири. Тәсвирләр ејни заманда, тәһкијә кими, мүхтәлиф тәрәдә (јумористик, лирик, епик, драматик вә с.) ола биләр. Тәсвирләрин дикәр хүсусијәтләри дә вар. Онлар чох заман мүстәгил мәгсәд күдмүрләр, әсәрдәки дикәр компонентләрин—идејанын, образларын характеринин ачылмасына хидмәт көстәрирләр.

Тәсвирләрин, демәк олар, бүтүн бу әләмәтләри IV—VII синифләрдә тәдричән, шакирдләрин јаш вә биллик хүсусијәтләринә ујғун гајдада өјрәдилер. Мәсәлән, IV синифдә тәсвирин объектә көрә нөвләри әтрафында иш апарылып. Шакирдләрин дигтәти әсасән тәсвирин бу хүсусијәти илә бағлы олан әләмәтләрә чәлб едилер. Бу чәһәтдән IV синфин дәрслијиндә

мәтиһләрин сонунда верилмиш суал вә тапшырыглар әлверишлидир: Нағылда гыш вә јаз нә шәкилдә көстәрилик (Н. Х. Андерсен, «Илин әлвалаты»). Күнәшин доғмасыны мушаһидә един вә бағышладығы тәсири данышын (М. Горький «Сәһәр»). Азәрбајчанын көзәллији тәсвир олуан һиссәни һекајәдән сечиб дәфтәринизә јазын (А. Шанг, «Көч»). һекајәдә илин һансы фәсли тәсвир олунар? Буна һекајәдән мисаллар көстәрин (И. Әфәндијев, «Шәһәрдән кәлән овчу»). Дағларда тәсвиринә аид олан һиссәни сечиб дәфтәринизә јазын (М. Исраһимов, «Гырмызы галстук»). һава шәранти нечә иди? (Ә. Әскәров, «Дәниз буруғунда»).

Сонрақы синифләрдә тәсвирин дикәр нөвләри, тәрзи (лирик, епик, јумористик, драматик планда олмасы) әсәрин дикәр компонентләри илә әлагәси, бәдин вәзифәси вә с. изаһ едилиб өјрәдиләр.

Нәср дилинә аид спесифик чәһәтләрдән бири дә сөз, ифадә вә чүмләләрин ади структурунун нәсрин ганунларына ујғун олараг дәјиширилмәсидир. Структур дәјишликлији дедикдә, биз морфемләрин, сөzlәрин, чүмләләрин бир-бирилә ади нормал әлагәсинин, һабелә грамматик гәјдаларын бәдишлик тәләбләринә ујғун олараг гәсдән позулмасыны нәзәрдә тутуруг. Ше'рдә бу позулма мувафиг ритм, аһәнкдарлыг, вәзирјаратмаға, онлары сахламаға, драмда образларын характеринин мүәјјән чәһәтини ифадә етмәјә хидмәт етдији һалда, нәср әсәриндә мүәјјән сөзүн ифадә етдији мә'нанын даһа гәбарыг ифадәсинә, онун хүсуси интонасија илә тәләффүз олунмасына, һабелә мувафиг сөз, ифадә вә чүмләнин мәзмунуну долғунлашыб, әләвә мә'на вә һиссләрлә зәнкинләшмәсинә хидмәт едир, бә'зән онларын мә'насына лирик, драматик, јумористик, сатирик рәнк верир.

Ади гәјдаларын гәсдән позулмасы һәм сөzlәрдә, һәм ифадәләрдә, һәм дә чүмләләрдә мушаһидә едилир. Мәсәлән, Ч. Мәммәдгулузадәнин «Почт гутусу» һекајәсиндә Новрузәлинин дилиндә ишләнән нәчәлик (началник), чөјүр (чевир), кәтди (кәндли), чүрәтнән (чүр'әтлә), һавахт (нә вахт) сөzlәринин гурулушундакы дәјишликликләр гәсдән едилмишдир. һәм мин дәјишликликләр сөzlәрин ишләндији мөгәмда тәбии олмасыны, өз лүгәти мә'наларындан әләвә, Новрузәлинин һәјәти

натурасынын дүзкүн, сәрраст әкс олунмасыны шәртләндирир. ејни заманда, Новрузәлинин характеринин мүәјјән чизкиләрини ифадә едир.

Нәср дилинин өзүнәмәхсус интонасија әләмәтләрини дә шакирдләрә өјрәтмәк ләзимдыр. Интонасијаны бир сыра вәситәләр јарадыр: вурғу (мәнтиги вә бәдин), пауза, нитгин сүр'әти, сәсин учалмасы-алчалмасы, емоционал тону (тембри) вә с. Конкрет нитгин хүсусијјәтиндән асылы олараг интонасија онларча вариантда тәзаһүр едир.

Әлбәттә, IV—VII синифләрдә бүтүн бу инчәликләри өјрәтмәк мүмкүн дејил. һәм синифләрдә интонасијанын јалныз мүәјјән чәһәтләрини, хүсусилә мәзмуна ујғун интонасија илә (лирик мәзмуну бир гәдәр һәјәчанла, епик мәзмуну сакичәсинә, јумористик мәзмуну тәмкинли вә сојугтанлы) охумаг; рәвбәт, нифрәт, һејрәт, кинајә вә с. һиссләри ифадә етмәк ки ми бачарыглар өјрәдилмәлидир.

ЭДӘБИЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ТЕЛЕВИЗИЈА ВЕРИЛИШЛӘРИНДӘН ИСТИФАДӘ

Нәриман ОРУЧӘЛИЈЕВ

Нахчыван Мүәллимләри Тәкмилләшдирмә Институтунун
штатданкәнар методисти

Мави экран мадди аләмә, биликләр сәлтәнәтинә, һәјатын мә'на вә көзәлликләринә ачылмыш елә бир сәһрли пәнчәрәдир ки, ону һеч бир вәсаит әвәз едә билмәз. О, милјонларла тамашачысы олан ән нәһәнк аудиторијаны идарә едә билир.

Телевизија бизи әһатә едән мадди аләм һаггында ән гижмәтли мә'лумат мәнбәји, шакирдләрин мә'нәви аләминә тә'сир едән ән күчлү вәситәдир.

Тәдрис телевизија верилишләри һәм күндүз дәрс заманы, һәм дә дәрсдәнкәнар вахтларда, ахшамлар тәшкил олунур. Ахшам верилишләри әсасән ев тапшырыгларынын ичрасында шакирдләрә көмәк етмәк, онларын дүнјакөрүшүнү, фәннә, мөвзүја марагыны артырмаг мәгсәдилә транслјасија едилир. Верилиш мәзмунуна вә вахтына көрә мәктәбдә тәдрис олунан материала мұвафиг олур. Мөвзунун мәзмунундан, хүсусијәтиндән вә гаршыја гојулмуш педагожи мәгсәддән асылы олараг, дәрсдәнкәнар вахтларда тәшкил едилмиш белә верилишләр мұхтәлиф формаларда тәдрис телевизија филмләринин нұмајиши, телевизија тамашасы, мұһазирә, екскурсија вә с. формада апарылыр.

Тәдрис телевизија верилишләриндән истифадә ашағыдакы һалларда даһа зәруридир:

а) мәктәб програмына јени фәнн, јени мөвзү әләвә едилдикдә;

б) мөвзү тәдрис едиләркән, кедилмәси чәтин олан объектләри көрмәјә еһтијач олдугда (бүтүн јазычыларыш

һәјат вә јарадычылығыны тәдрис едәркән буна еһтијач олур);

в) тәкрар дәрсләрдә кениш материалы гыса мүддәтдә тәкрарламаға еһтијач олдугда;

г) чәтин мөвзуларын тәдриси заманы мұәллимин телемүәллимә—тәчрүбәли методист вә алимә еһтијачы олдугда.

Телевизија верилишләри мәктәбләримиздә әдәбијат тәдриси просесиндә тәдбиг олунан техники тә'лим вәситәләринин диқәр нөвләриндән дидактик имканлары илә фәргләнир. Бу вәсаит ашағыдакы дидактик имканлара малиқдир:

1. Ади шәраитдә билаваситә мұшаһидә едилә билмәјән, әлчәтмәз чисим, һадисә вә просесләри синиф отағында нұмајиш етдирир.

2. Мүәллим вә шакирдин тә'лим әмәјини јүнкүлләшдирир. Мүәллими әјани вәсаит һазырламагдан, ону нұмајиш етдирмәкдән вә диқәр ишләрдән азад едир, зәиф шакирдләрлә фәрди ишләмәк имканыны артырыр.

3. Лазыми объектләри динамик һалда вә инкишафта нұмајиш етдирир.

4. Мүәллимин билаваситә рәһбәрлији олмадан да шакирдләр дәрсдән сонра, истираһәт вә тә'тил күнләриндә евдә дә баха билирләр.

5. Өлкәмин мұхтәлиф шәһәрләриндә кечирилән ушаг топланышларында, әдәби мәчлисләрдә вә диқәр тәдбирләрдә шакирдләрин «иштиракыны» тә'мин едир.

6. Дәрсин мұәјјән мәрһәләсиндә мұәллими әвәз едә билир.

7. Телевизија верилишләри шакирдләри билаваситә јазычыларын һәјаты, ичтимаи мұһити, иш отаглары, ајры-ајры әдәби гәһрәманларын һәјаты илә даһа әтрафлы таныш етмәк үчүн онларын көзү өнүндә объектив һәјат шәраити јарадыр. О, јазычыларла вә диқәр көркәмли шәхсләрлә шакирдләрин «көрүшүнү» тәшкил едир.

Әдәбијат тәдриси просесиндә телевизија верилишләриндән һәм дәрс мәшғәләләриндә, һәм дәрсдәнхарич мәшғәләләрдә, һәм дә ев тапшырыглары вермәклә истифадә олунур.

Телевизија верилишләриндән дәрс мәшғәләләриндә әдәбијат програмына мұвафиг тәшкил олунмуш хүсуси тәдрис характерли верилишләр транслјасија едилән заман истифадә олунур. Һәләлик республикамызда Азәрбајчан әдәбијатына һәср олунмуш хүсуси тәдрис телевизија верилишләри тәш-

кил едилмир. Она көрә дә дәрә мәшғәләләриндә бу васитәдән истифадә етмәк мүмкүн дејил; лакин синифдәнхарич мәшғәләләрдә вә ев тапшырыглары формасында истифадә етмәк олур вә бу, чох сәмәрәли нәтичәләр верир. Лазым кәлдикдә бәзи тәдрис әһәмијјәти олан телевизија верилишинин мәтнини мүүәллим магнитофон лентинә јазыб мәктәбин фонотекасында сахлаја вә истәдији вахт дәрәдә истифадә едә биләр.

Телевизија верилишләриндән сәмәрәли истифадә етмәк үчүн мүүәллим һәфтәлик програмы изләјир. «Мәктәбә көмәк» серијасындан олан вә дикәр тәдрис әһәмијјәтли верилишләрин адыны вә вахтыны мүүәјјәнләшдирир, верилиш һаггында програмда аннотасија верилибсә, онула таныш олур.

Телевизија верилишинә дәрәдән сонра мәктәбдә коллектив бахыш тәшкил едиләрсә, верилиш башламамышдан әввәл мүүәллим онун һаггында гысача изаһат верир вә шакирдләрин гаршысында конкрет суалларла тапшырыг гојур. Верилишин кедиши просесиндә мүүәллим јери кәлдикдә шакирдләрин дигтәтини истигамәтләндирмәк вә фикри фәаллығыны артырмаг мәгсәдилә репликалар вермәлидир.

Верилиш гуртардыгдан сонра мүүәллим шифаһи суал-чаваб апармагла ону тәһлил едир вә лазым кәлдикдә 3—4 суал јаздырыб һәмин суаллара евдә кениш чаваб јазмаларыны тапшырыр. Верилиш барәдә белә шифаһи вә јазылы сорғулар шакирдләри верилиши даһа дигтәтлә изләмәјә тәһрик едир.

Әдәбијјат тәдриси просесиндә телевизија верилишләри үзрә ев тапшырыглары вериләркән ашағыдакы мәгсәдләрдән истифадә етмәк олур:

- 1) кечмиш материаллары тәкрарламаг мәгсәдилә;
- 2) тәдрис едилән тәлим материалынын даһа дәриндән мәнимсәдилмәсинә көмәк мәгсәдилә. Белә верилишләр ән чох «Мәктәбә көмәк» серијасындан олур.
- 3) кәләчәкдә тәдрис олуначаг материалларын мәнимсәнилмәсини асанлашдырмаг мәгсәдилә. Белә верилишләр әсәсэн, күтләви характер дашыса да, тәдрис үчүн әһәмијјәтлидир;
- 4) шакирдләрин әдәбијјат вә еләчә дә инчәсәнәтин ајры-ајры саһәләри һаггындакы биллик вә көрүш даирәләрини артырмаг мәгсәдилә олан верилишләр;
- 5) синифдәнхарич тәдбирләрин јүксәк сәвијјәдә кечирилмәси үчүн.

Телевизија верилишләриндән һәр һансы мәгсәдлә истифадә едиләрсә едилсин, мүүәллим ев тапшырыгы вермәздән әввәл верилишин вахтыны вә мәгсәдини мүүәјјәнләшдирир.

Биз Нахчыван рајонундакы Чәһри кәнд орта мәктәбинин IX синиф шакирдләринә «Өлүләр» комедијасына даир телевизија верилиши үзрә ев тапшырыгы вердик. Верилиш, һәмин мөвзу тәдрис олунадан сонра М. Әзизбәјов адына Азәрбајчан Дөвләт Академик Драм Театрындан транслјасија едилди.

Шакирдләрә тапшырдыг ки, верилишин сизә нечә тә'сир бағышладығыны, әсәрин мөвзусу, идејасы, композијасы, ајры-ајры персонажларын характер хүсусијјәтләри вә онларын кечирдикләри мүхтәлиф һиссләрин мүүәјјәнләшдирилмәсиндә нә кими рол ојнадығыны сорушачағыг. Ушагларын дигтәтини әсәс мәсәләләрә јөнәлтмәк, мәгсәдли мүшаһидә апармаларыны тә'мин етмәк үчүн белә бир мүшаһидә планы да јаздырдыг:

1. Верилиш сизә нечә тә'сир бағышлады?
2. Әсәрин мөвзусу вә идејасы һаггында һансы јени мә'луматы алдыныз?
3. Шејх Нәсруллаһ сурәтинин һансы јени характер хүсусијјәтләрини өјрәндиiniz?
4. Искәндәр сурәтиндә һансы јени кејфијјәтләри ашкар етдиiniz?
5. Рәслары ојнајан актјорларын ифачылыг хүсусијјәтләри һаггында сизин рә'јиниз?

Шакирдләр верилишә бахдыгдан бир күн сонра, дәрәдән-кәнар вахтда верилиши бирликдә тәһлил етдик. Мүсаһибә заманы шакирдләрин вердији чаваблардан ајдын олду ки, телевизија верилиши онларын «Өлүләр» комедијасы һаггында дәрәдә алдыглары билији дәринләшдирир. Мә'лум олду ки, белә верилишләр шакирдләрин билликләрини дәринләшдирирмәклә јанашы, онларын рабитәли нитгини, театр сәнәти һаггында тәсәввүрләрини вә саир кејфијјәтләрини дә инкишаф етдирир.

Шакирдләрин вердији чаваблардан бир нечәсини мисал кәстәририк.

IX синиф шакирди А. Һәсәнов верилиш һаггында өз рә'јини белә билдирди:

— Мән «Өлүләр» әсәрини охумушам. Әсәрин мәркәзи сурәтләриндән олан Искәндәр вә Шејх Нәсруллаһын, бу ики идеја дүшмәнинин әсәс характер хүсусијјәтләрини билдирдим.

Лакин верилишә бахдындан сонра онларын характер хусуси-
јәтләри мәнә инчәликләринә гәдәр ајдын олду; мән әсәри оху-
јаркән онлары дуја билмәмишдим. Онларын харичи көркәми,
даньшыг тәрзи, сәсләринин аһәнки, дүшдүкләри психоложи
һаллары мұвафиг мусиги сәдалары, бу ики сурәт һаггында
тәсәввүрләримин артырды вә тамамлады. Мән Шејх Нәсрулла-
һын «өлүләр» аләминдәки фырылдагларыны билаваситә мұ-
шаһидә етдим. Тамашаја бахдыгча мәнним Искәндәр һаггында
дакы тәәсүф һиссләрим артды. Нә үчүн бу «өлүләр» мұһи-
тиндә Искәндәрин сәсинә сәс верән олмасын? Нә үчүн о, өзүнә
мәсләк вә идәја досту, јолдашы тапа билмәсин? Дәрин дүшүн-
дүкдә бунун сәбәбини јенә дә ичтимаи гурулушда, ичтимаи
мұһитдә ахтармалы вә көрмәли олдум.

Х синиф шакирдләриндән Р. Нифтәлијев исә өз рәјини
белә сөјләди:

— Мән әсәри охујаркән орада тәсвир олуан ичтимаи мұ-
һити, һадисәләри башга чүр тәсәввүр едирдим. Дүшүнүрдүм
ки, Искәндәр нә үчүн һәгигәти өз әтрафындакыларә изаһ едә
билмир. Тамашадан мәнә ајдын олду ки, доғрудан да Искән-
дәр зүлмәт сәлтәнәтиндә тәк бир улдуз кимидир. Шејх Нәс-
руллаһын бахышларындан, һәрәкәтләриндән, даньшыг тәр-
зиндән онун чүрүк мәнәвијјатыны ајдын охумаг олурду. Хү-
сусилә о, Шејх Әһмәдлә тәкликдә данышаркән фырылдагчы,
ријакар, әхлаг дүшкүнү олдуғу өзүнү ашкар көстәрирди. Ди-
рилтмәк үчүн өлән адамларын сијаһысынын тутулмасынә
көстәрән сәһнә «өлүләр» аләми һаггында дүрүст тәсәввүр ја-
радыр. Мән инди даһа ајдын билдим ки, Ч. Мәммәдгулуза-
дә белә бир мұһитдә јашајанлары нә үчүн «өлүләр» алдан-
дырмышдыр.

Биз М. Мүшфигин јарадычылығына һәср олуи муш «Му-
сигили әдәби верилиш», «Үфүгләрдән-үфүгләрә», М. Сән'ани-
јә һәср едилмиш «Сәһнә усталарымыз», Ү. һачыбәјовун «Әсли
вә Кәрәм» операсына һәср едилмиш «Опера сәнәти тарихи-
миздән» вә с. үзрә дә ев тапшырыглары вермишик.

Тәчрүбә көстәрир ки, шакирдләр белә ев тапшырыглары-
ны хусуси марагла јеринә јетирир вә мұзакирадә фәал ишти-
рак едирләр. Јалныз шакирдләри бу ишә алышдырмаг лазым-
дыр. Онлар илк тапшырыглар заманы верилишләр һаггында
нәтичәләр чыхармаг вә рәј сөјләмәкдә чәтинлик чәкирләр.
Лакин бу иш мұәллимин билаваситә мұдахиләси илә бир нечә
дәфә тәшкил едилдикдән сонра асанлашыр. Һәтта, елә һаллар

олур ки, шакирдләр өзләри мұәллимин тапшырыгы олмадан
белә, мұхтәлиф мәзмунлу әдәби верилишләрә бахырлар вә је-
ри кәлдикдә верилиш һаггында мұстәгил фикир сөјләјә би-
лирләр.

Белә мұзакирәләр шакирдләрдә охудутлары әсәрләрдән
дүзкүн нәтичәләр чыхармаг, мұстәгил фикир сөјләмәк бачары-
ғыны да хејли инкишаф етдирир ки, бу да әдәбијјат тәдриси-
нин гаршысында дуран мұһүм вәзифәләрдән биридир.

Телевизија верилишләри үзрә ев тапшырыгларыны чох
тез-тез вермәк мәсләһәт дејил. Тәчрүбә көстәрир ки, ев тап-
шырыглары тез-тез верилдикдә онларын сәмәрәси аз олур.
Елә етмәк лазымдыр ки, телевизија верилишләри үзрә ев тап-
шырыгларынын үмуми һәчми үчдән артыг олмасын.

Тәдрис телевизија верилишләринин ән әлверилиши имкан-
ларындан бири јазычыларла шакирдләрин «көрүшүнү» тәш-
кил етмәкдир. Шакирдләр охудутлары әсәрләрин мұәллифлә-
рини, һәјат вә јарадычылыгларыны, өјрәндикләри јазычыла-
ры экранда көрдүкдә, онларын чанлы сәсини ешитдикдә, һә-
рарәтли нәфәсини дүјдүгдә дәриндән тәсирләнирләр. Онла-
рын өз һәјаты, јарадычылыг планлары вә с. һаггында сөһбәт-
ләри бөјүк тәрбијәви тәсирә малик олур.

Тәәсүфлә гејд етмәк лазымдыр ки, Азәрбајчан телевизи-
ја студијасы һәлә дә өз һүдудсуз аудиторијасынын дидактик
имканларындан лазым сәвијјәдә истифадә етмир. Тәдрис ха-
рактерли, хусусән, «Мәктәбә көмәк» серијасындан олан вери-
лишләри аз тәшкил едир. Тәшкил олуи муш тәдрис характерли
верилишләр бәзән гүсүрлу олур. Мәсәлән, С. Вурғунун «Му-
ған» поемасы үзрә «Мәктәбә көмәк» серијасындан олан вери-
лишдә мұәллим чәркә илә отурмуш бир нечә шакирдлә поэма
үзрә мұсаһибә апарыр. Сонра да поэма әсасында чәкилмиш
2—3 кадр нүмајиш етдирилир. Верилиш чох сүн'и көрүнүр.
Истәр «Мәктәбә көмәк» серијасындан, истәрсә дә дикәр тәд-
рис характерли верилишләр стабил күн вә саатларда тәшкил
едилмәдији үчүн тәлим вә тәрбијә ишләриндә онлардан сә-
мәрәли сурәтдә истифадә етмәк имканы хејли азалыр.

Фикримизчә, әдәбијјат фәнни үзрә «Мәктәбә көмәк» се-
ријасындан олан верилишләр ашағыдакы кими тәшкил едил-
сә даһа фәјдалы олар.

1. Тәдрис характерли верилишләр үчүн стабил күн вә
саатлар да тәшкил едилсин.

2. Тәдрис характерли верилишләрин аннотасијалы програмы һазырланыб ән кечи 1—2 ај әввәл мәктәбләрә кәндәрилсин (иши планлашдырмаг үчүн бу чох вачибдир).

3. Мүәјјән бир јазычынын һәјат вә јарадычылығына һәср олунмуш телевизија верилиши тәхминән һәмин јазычынын һәјат вә јарадычылығы тәдрис олунан күнләрдә тәшкил едилсин.

4. Һәр һансы бир тәдрис характерли верилишин мәтнин јахшы ифачылыг табиліјјәтинә малик олан, камеранын вә микрофонун гаршысында сәрбәст даныша билән јүксәк ихтисаслы шәхсләр вә ја әдәбијјат мүәллимләри охусун.

5. Һадисә вә әһвалат һаггында бир аз мә'лумат верилдикдән сонра һәмин һадисә вә әһвалат экранда әкс етдирилсин.

6. Јазычыларын тәдрис характерли чыхышлары мүмкүн гәдәр тез-тез тәшкил едилсин.

7. Верилишләрин сонунда шакирдләрә суал вә тапшырыглар верилсин. Белә тапшырыглар шакирдләри нөвбәти верилишләрә даһа мараг вә диғгәтлә бахмаға тәһрик едир.

ӘДӘБИЈАТ ДӘРСЛӘРИНДӘ ТӘКРАР ЗАМАНЫ ӘДӘБИ ӘН'ӘНӘЛӘРИН ӨЈРӘДИЛМӘСИ ЈОЛЛАРЫ

Нәриман ӘЛИЈЕВ

Зәнкилан шәһәр орта мәктәбин
әдәбијјат мүәллими

Әдәбијјат дәрсләриндә биликләрин мөһкәмлијинә наил олмаг үчүн системләшдиричи тәкратланманын ролу бөјүкдүр. Кечиләни кетдикчә артан сәвијјәдә, һәм дә арасыкәсилмәдән вә мүнтәзәм сурәтдә тәкратламаг вачибдир. X синифдә шакирдләри совет әдәбијјатына аид јени материалла таныш едәркән, мән һәмишә онлара классик вә мүасир шаирләрин эпик әсәрләрини, бунларын арасында мөвчуд олан әлагәләри, чанлы, мүтәрәғти әдәби ән'әнәләрлә бағлы олан новаторлуғ мәсәләләрини мүшаһидә етмәји тапшырырам. Бундан башга, онлары нәтичәләр чыхармаға вә үмумиләшдирмәләрә, башлыча идејаны дәрк етмәјә, онун әсасында бүтүн тә'лим материалыны системләшдирмәјә, биликләри фәлсәфи, естетик чәһәтчә дүшүнүб гаврамаға доғру апарырам.

Јени програма әсасән орта мәктәбин VIII синфиндә Азәрбајчан классик әдәбијјатындан Низаминин «Хосров вә Ширин», «Искәндәрнамә», Фүзулинин «Лејли вә Мәчнун», рус классик әдәбијјатындан А. С. Пушкинин «Јевкени Онекин», дунја әдәбијјатындан Ә. Фирдовсинин «Шаһнамә»синдән «Рүстәм вә Сөһраб» дастаны, IX синифдә М. Ф. Ахундовун «А. С. Пушкинин өлүмү һаггында Шәрг поемасы» әсәрләри тәдрис олунур. X синифдә һәмин мөвзулары классик әдәби ирсин ән јахшы нүмунәләри кими вә онлардан кәлән чанлы ән'әнәләрин Азәрбајчан совет эпик ше'римизин инкишафы илә бағлылығыны (Ҷ. Чаббарлынын «Гыз галасы», Һ. Чавидин «Азәр», С. Вурғунун «Комсомол» поемасы, «Муған»,

«Занчинин арзулары», «Ајкүн», М. Раһимин «Өлмөз гәһрәман», «Ленинград көјләриндә», С. Рүстәмн «Јахшы јолдаш», «Гафурун гәлби», Р. Рзанын «Алманија», «Һилал», «Ленин» поемалары) дәриндән мәнимсәтмәк үчүн системләшдиричи вә үмумиләшдиричи тәкрарламаја кениш јер верирәм вә бунула да һәм әввәлкә илләрдә кечилән материаллар үзрә унутманын гаршысыны алыб, унутдуланлары бәрпа етдирмәклә јанашы, һәм дә шакирдләрин әдәбијјат фәнниндән алдыглары биликләрини тәкмилләшдирир, зәһни габилијјәтләрини инкишаф етдирирәм. Бунула да мүсбәт образларын характерик хүсусијјәтләринин шакирдләрин мә'нәви, әхлаги вә идеја-сијаси тәрбијәсинә тә'сир етмәсинә һанл олмаға чалышырам.

Х синифдә әдәбијјатдан ичмал мүһазирәләри үчүн материал сечәркән јени материалы әввәлләр кечилмиш материалла тутушдуурам. Мәсәлән, «Сәмәд Вурғунун поемалары» мөвзусуну кечәркән Низаминин, Фүзулинин, Пушкинин поемаларыны тәкрар едирәм. Сәмәд Вурғунун поемаларында тәсвир вә тәрәннүм олуан вәтәнпәрвәрлик, һуманизм, бејнәлмиләлчилик, әмәк вә әмәк гәһрәманларынын тәрәннүмү, характер јаратмаг, тәбиәт тәсвири кими хүсусијјәтләри Низаминин, Фүзулинин, М. Ф. Ахундовун эпик әсәрләриндәки ејни хүсусијјәтләрлә тутушдуруб мүгајисә едирәм вә һәмн мәсәләләрин совет эпик поезијасында јени кејфијјәтлә ифадә едилдијини мисалларла әтрафлы изаһ едирәм. Фактлары үмумиләшдирмәк, тарихилијн нәзәрә алмаг, мүгајисәләрдән вә әдәби гәһрәманларын характери һаггында дүзкүн нәтичәләр чыхармаг бачарығыны шакирдләрә ашыламаг үчүн ашағыдакы сүаллардан истифадә едирәм. Мәсәлән: «Классик эпик ше'рдә вә совет поемаларында ифадә олуан вәтәнпәрвәрлик, һуманизм, бејнәлмиләлчилик һансы хүсусијјәтләринә көрә фәргләнирләр?», «Әдәби гәһрәманларын характериндә һансы кејфијјәт фәргләри вардыр?», «Совет шаирләри классик иродән вә әдәби ән'әнәләрдән нечә истифадә едирләр?», «Һансы әдәби ән'әнәләр јашајыр вә новаторлуғ үчүн әһәмијјәтли тә'сир көстәрир?» вә и. а. .

Гәдим тарихә, зәнкин идеја-бәднн көкләрә, чанлы ән'әнәјә малик олан поезијамыз Совет һакимијјәти илләриндә башга жаирлара нисбәтән даһа сүр'әтлә инкишаф етмәјә башлады. Бу инкишаф өзүнү һәм лирик, һәм дә эпик әсәрләрдә көстәрдди.

Бу илләрдә кичик ше'рләрлә јанашы, эпик әсәрләр дә јаранмаға башланыр. Чәфәр Чаббарлынын «Гыз галасы» (1923), һүсејн Чавидин «Азәр» (1926—1936), Һ. Санылынын «Аран көчү» поемалары Совет һакимијјәтинин илк илләриндә поезијада јаранан илк эпик әсәрләр иди. Бунлардан «Гыз галасы» поемасы хүсусилә диггәти чәлб едир. Мөвзусу шифаһи әдәбијјатла бағлы, типләри вә сүжети узаг кечмишә аид олса да, дөврүн ичтиман-сијаси һадисәләри илә әлагәдар гисмән мүасир һәјатла сәсләнән вә Азәрбајчан совет эпик ше'ринин романтик кејфијјәтләри илә сечилән илк гүввәтли бир нүмунәси иди. Ингилабын һабилијјәтләрини горујуб сахламаг үчүн көһнәлијә, феодал дүнјасынын амансыз гајда-тануларына гаршы халгын нифрәтини даһа да чошдурмаг лазым кәлдији бир заманда, «Гыз галасы» поемасы чох әһәмијјәтли иди.

Өлүмә шуурлу сурәтдә, мәтанәтлә синә кәрмәк, һагсызлыға, өлүмә галиб кәлмәк идејасынын Дурна образында верилмәси, Низаминин «Хосров вә Ширин» поемасында Ширини хатырладыр. Чәфәр Чаббарлы бу поемада гәһрәманын мә'нәви сафлығыны ачмагла, мүсбәт идеалы чанландырыб жүксәјә галдырмышдыр. Һәм идеја мөзмуну, һәм дә сәнәткарлығ чәһәтчә «Гыз галасы» поемасы дөврүн јени әдәби һадисәси вә илк эпик поезија нүмунәси кими сәсләнмишдир. Поемада тәбиәтин бир образ кими иштирак етмәси вә гәһрәманларын мә'нәви аләмләринин ишыгландырылмасына көмәк етмәси һәм классик ән'әнә, һәм дә јениликлә бағлы олан марағлы хүсусијјәтдир.

Азәрбајчан совет әдәбијјатында Чәфәр Чаббарлынын «Гыз галасы»ндан сонра јаранан икинчи поэма һүсејн Чавидин «Азәр» әсәридир. Поеманын 1930-чу илә кими нәшр олуан бә'зи һиссәләриндә классик Јахын Шәрг поезијасынын тә'сири һисс олуандуғу кими, јенилик дүјгулары да мүәјјән дәрәчәдә өзүнү көстәрир.

Поеманын форма вә мөзмунундан көрүндүјү кими, һүсејн Чавид классик Азәрбајчан әдәбијјатынын тә'сириндән кәнарда дејил. Ваһид сүжетин олмамасы, кәздији јерләрин тәсвири, тәсадүф етдији ајры-ајры адамларла мүсаһибәси, достлар вә дүшмәнләр һаггында мүлаһизәләрин әкс етдирилмәси Хаганинин «Тәһфәтүл-Ирагејн» поемасыны хатырладыр. Поеманын «Азәрин чавабы» парчасында Азәрин, она әл ачыб пул истәјән кәнчә «Сана лајигми диләнмәк, ај оғул! Дурма

кет һајды чалыш бир иш бул» — дејә чаваб вермәклә оңу ишә вә әмәјә сәсләмәси, Низаминин «Сирләр хәзинәси»ндәки кәрпичкәсән точа илә оғланын әһвалатыны башга формада хатырладыр.

Азәр, поеманын гәһрәманы кими, мүасир дөврүн адамы, вәтәнин азад вәтәндашыдыр. О, һәссас гәлбә, инчә дүңгүя, зәһкин мә'нәвијата, бөјүк мәһәббәтә вә мүбариз әгидәјә маликдир.

Азәр јалныз ингилабын, јени һәјатын наилијјәтләри илә фәрәһләнмир, јени гүввәләри алгышламагла кифәјәтләнмир. О, керидә галанлары да тәрбијә етмәјә чалышыр. Поеманын «Мәзарлыгдан кечәркән» һиссәсиндә Азәр, көһнәлијин әсири, әли гојнунда ағлајыб-сызылдајан кәнчи хејирли ишә, тәшәббүскарлығы, јарадычы әмәјә, фәдакарлығы кәстәрмәјә чагырараг дејир:

Һаг да, һәгигәт дә көз өнүндәдир,
Јер алтында дејил, јер үстүндәдир;
Бәхтијарсан әкәр чәкдијин әмәк,
Чаһан сәркисинә версә бир чичәк*.

1926-чы илә кими јарадычылығы зиддијјәтли олан, ингилабын наилијјәтләринә, јени һәјатын тәләбләринә чаваб верән мөвзулардан бәһс етмәјән Н. Чавид «Азәр» поемасы, Азәр сүрәти илә нәнки јени дөврү алгышлајыр, һәтта бүтүн көһнәликләрә гаршы үсјан е'лан едир.

Отузунчу илләрдә Азәрбајчан совет епик поезијасы бир тәрәфдән классик вә шифаһи халг ше'ринин ән јахшы ән'әнәләрини давам етдирмәклә, диқәр тәрәфдән рус вә дүңгә классик ше'ринин, хүсусән рус совет ше'ринин мүтәрәгги ән'әнәләриндән кениш истифадә етмәклә социализм-реализми принципләри әсасында инкишаф етмәјә башлајыр.

Отузунчу илләрдә епик ше'рин инкишафында әсас тәмајүлләрдән бири јени гәһрәманы бөјүк тарихи-иқтимаи планда әкс етдирмәкдән ибарәт иди. Классик епик ше'рин монументаллыг вә драматизм ән'әнәләринә әсасланараг јарадылан јени поемаларын гәһрәманлары бу әсас тәмајүлү зирвәләрә галдырды.

* Н. Ч а в и д. Сечилмиш әсәрләри, 1968, Бақы, сәһ. 626.

Низаминин «Хосров вә Ширин», «Једди көзәл», «Лејли вә Мәчнун» вә «Искәндәрнамә» әсәрләриндәки мөһкәм, ајдын сүжет хәтти, камил композијия, парлаг инсан характерләри, үмумијјәтлә монументаллыг вә драматизм кими ән'әнәви епик поезија кејфијјәтләри Сәмәд Вургунун «Комсомол поемасы»нда даһа габарыг шәкилдә көрүнмәјә башлајыр.

Отузунчу илләрин әввәлләриндән башлајараг Сәмәд Вургунун истәр мүасир мөвзуда, истәрсә тарихи вә әфсанәви мөвзуларда јаздыгы поемаларын ән јахшы чәһәти азадлыг мүбаризәсинин, Азәрбајчан халгынын тарихи гәһрәманлығы ән'әнәләринин тәчәссүмү, Совет һакимијјәти илләриндә јаранан јени, хошбәхт һәјат, социализм гурулушу јолунда миллионларла әмәкчиләрин кәстәрдиқләри фәдакарлығы нүмунәләринин тәрәннүмдән ибарәт олмасыдыр.

Сәмәд Вургунун бу дөврдә гәләмә алдыгы илк епик әсәри олан «Комсомол поемасы»нын мөвзу вә әһатә دائрәсинин чох кениш көтүрүлмәси, әдәби вүс'әти чәһәтдән классик поемаларымыза јахынлашыр. «Комсомол поемасы»нын сәнәткарлығы чәһәтдән үстүнлүјү одур ки, Низаминин мөһкәм сүжетли вә парлаг инсан характерли поемаларында олдуғу кими, Сәмәд Вургун да бир рәссам сәнәткарлығы илә һадисәләрин лөвһәсини чәкмиш, инсан характерләри јаратмыш, нәтичәсини исә охучунун ихтијарына бурахмышдыр.

Классик епик поезијамызын чаһлы ән'әнәләринә әсасланан шаир, јени чәмијјәт уғрунда апарылан ингилаби мүбаризәнин бу чәтин дөврүнү кәнчлијин ән мүһүм хүсусијјәтләри илә вермәји бачармыш, онун мүбаризә вә һәјат романтикасына, мә'нәви ахтарыш вә зиддијјәтләринә мүвафиг јени епик форма тапа билмишдир.

Сәмәд Вургунун бу чүр новатор ахтарышлары шүбһәсиз мүтәрәгги ән'әнәләрлә бағлы олмасындан ирәди кәлмишдир. «Халгын индики һәјатыны әкс едән јени гијмәтли сәнәт әсәрләринин јаранмасы, мүәјјән дәрәчәдә новатор ахтарышларынын мүтәрәгги ән'әнәләринә бағлы олмасындан асылдыр. Сәмәд Вургунун «Комсомол поемасы» бу фикри парлаг сүбут едир. О, бир даһа сүбут едир ки, Азәрбајчан ше'ринин мин илләр әрзиндә јаранмыш реалист демократик ән'әнәләрини билмәк, сөвмәк вә мәнимсәмәк јарадычылыгда көзәл сәмәрә верир»*.

* М. И б р а һ и м о в. «Хәлгилик вә реализм чәбһәсиндән», Бақы, 1961, сәһ. 208.

Б. Сифариш 4604

Бу нөгтеји-нәзәрден классик эпик ше'римизин јени дәр-
дә ән јахшы ән'әнәләринин вә идеја мазмунуну инкишаф етди-
рән көркәмли халг шаири Сәмәд Вурғун јарадычылығын
Низами вә Фүзули сәнәткарлығы илә бағлылығы тәбии вә гау-
наујғун бир һалдыр. Академик Мәммәд Арифин дедији кими,
«Азәрбајҗан совет ше'ринин ән көркәмли нүмајәндәси олан
халг шаири Сәмәд Вурғундан данышанда јадымыза Низами
Кәнәви, Фүзули, Вагиф вә Сабир дүшүр. Бу, тәсадүфи дејил-
дир. Она көрә јох ки, Сәмәд Вурғун бу бөјүк шаирләри үрәк-
дән севмиш, онлара сәмими мәгаләләр, ше'рләр вә драмлар
һәср етмишдир, она көрә ки, Сәмәд Вурғунла бу шаирләр ара-
сында дахили бир бағлылык, мәнәви бир јахынлык вардыр.
Она көрә ки, классикләримизин инсана мәнәббәт, гуманизм
ән'әнәләри Сәмәд Вурғун јарадычылығында хүсуси бир шә-
килдә давам вә инкишаф етдирилмишдир»¹.

С. Вурғун өзү Низамидән бәһс едәркән јазыр: «Низами
инсанын күчүнә бөјүк е'тимад бәсләјир, онун әхлаги мәзијјәт-
ләринин галиб кәләчәјинә үрәкдән инаныр, јер үзүндә әгл вә
һәгигәтин гәләбә чалачағына е'тигад едир. Буна көрә дә биз
совет адамлары, өз ганымызла, ағлымыз вә әмәјимизлә халг-
ларын јашамаг һүгугунун кешижини чәкәндә, һәјат һәгигәти-
нин вә инсанын сон нәтичәдә галиб кәләчәјинә, коммунизм ча-
мијјәтинин һәгигәтинә үрәкдән инанырыг вә бүтүн бу е'тигад
бизим һафизәмиздә бөјүк шаирләримизин сурәтини, инсанпәр-
вәрлијин бу мисилсиз мүгәннисини, јер үзүндә инсана сәадәт
вә рифаһ верән бөјүк нәғмәкарын сурәтини чанландырыр»².

Сәмәд Вурғун вахтында вә чох дүзкүн дәрк етмишдир ки,
классик Азәрбајҗан поэзијасынын, хүсусән эпик ше'рин ән бө-
јүк мәзијјәтләринә, Низами, Фүзули сәнәтинин ән јахшы, гүд-
рәтли, чаплы ән'әнәләринә һәссас мүнәсибәт бәсләјиб, онла-
ры гаврамаг, гијмәтләндирмәк вә халг һәјатынын, зәманәнин
әһтијачларына ујғун истифадә етмәји бачармагла, сәнәткар-
лыгда өзүнәмәхсус јолла ирәлиләмәк олар, сәнәтдә новатор-
луг јарада биләр.

Мүасирлик, новаторлуг шаирин мөвзу сечмәсиндә дә өзү-
нү көстәрир. Азәрбајҗан халгынын ингилаби вә гәһрәман кәч-

¹ М. Ариф. «Әдәби-тәғйиди мәгаләләр», Азәрнәшр, 1958, сәһ. 26—27.

² С. Вурғун. «Азәрбајҗан совет әдәбијјаты вә Низами», «Әдәбијјат
гәзети», 12 ијун 1947, № 16.

миши, јени социалист һәјаты вә коммунизм уғрунда мүбаризә-
си, халглар достлуғу вә социалист бејнәлмиләлчилији, шанлы
Коммунист Партијасынын бәшәријјәт гаршысындагы хид-
мәтләри, мүстәмләкә халгларынын азадлыг һәрәкаты Сәмәд
Вурғунун көнүл дастанларынын әсас мөвзусу олмушдур. Ша-
ир халгымызын мәнәли вә ширин әфсанәләриндән дә истифа-
дә етмишдир. Сәмәд Вурғун бу кениш, зәнкин вә мүасир мөв-
зулары «Комсомол поемасы», «Өлүм күрсүсү», «26-лар», «Бәс-
ти», «Талыстан», «Муған», «Үсјан», «Зәнчинин арзулары», «Ле-
нинин китабы», «Заманын бајрагдары» кими поемаларында
зәнкин бәдии бојаларла, классик эпик поэзијамызын чанлы
ән'әнәләринә һәссас мүнәсибәт вә сәдагәтлә социализм епо-
хасынын новатор шаири кими ишләмиш вә Азәрбајҗан совет
поэзијасынын эпик хәзинәсини јени сәнәт әсәрләри илә зән-
кинләшдирмишдир.

Классик эпик поемада олан бу әдәби ән'әнә Сәмәд Вур-
ғунун «Комсомол поемасы»нда да өзүнү көстәрир.

Классик поемаларымыздагы бу хүсусијјәт, онлары кәти-
риб монументаллыға чыхарыр. Монументаллыг исә драматиз-
мә, конфликт кәркинлијинә, бунунла да мүрәккәб характерләр
мүбаризәсинә кениш мејдан ачыр, һадисәләрин инкишафы ма-
рағлы вә чәлбедичи олур.

Сәмәд Вурғун сонрақы лирик-эпик поемаларында да су-
рәтләрин дахили аләминдәки мүрәккәб характерләрин тәсви-
ринә чалышыш вә бу сәһәдә «Мурадхан», «Бәсти», «Зәнчи-
нин арзулары», «Муған» вә «Ајкүн» поемалары илә эпик пое-
зијамызы даһа да зәнкинләшдирмишдир.

ОРТА МӘКТӘБДӘ СҮЖЕТЛИ ШЕ'РЛӘРИН ТӘДРИСИНӘ ДАИР

Һималај ГАСЫМОВ

В. И. Ленин адына АПИ-нин мұәллими

Орта мәктәбин әдәбијјат програмына дахил едилән бәдии әсәрләр ичәрисиндә сүжетли ше'рләр дә хусуси јер тутур. Әдәбијјат програмы вә дәрсликләринә дахил едилән әсәрләр жанр етибарилә мұхтәлифдир. Бурада сүжетли лирика нүмунәләринин јер тутмасы шүбһәсиз, чох фәјдалы бир һалдыр. Белә әсәрләрдә ајдын вә јығчам сүжет хәттинин олмасы вә шаирин вачиб бир һадисәни, лөвһәни, сурәти тәсвир етмәси, охучуларда кәскин мараг доғуруп.

Мәсәлән, Низаминин «Султан Сәнчәр вә гары» һекајәси, «Кәрпичкәсән кишинин дастаны», Фүзулинин «Падшаһи мүлк...» гит'әси, Ашыг Әләскәрин «Дүшдү» гошмасы, В. Мајаковскинин «Совет паспорту», С. Вурғунун «Ананын өјүдү», «Шәфғәт бачысы», С. Рүстәмин «Ана вә почталјон», Ә. Чәмиллин «Тәмәл дашлары», «Чан нәнә, бир нағыл де...», «Нишан үзүјү», «Гачгынлар» вә с. сүжетли ше'рләринә програмда мұәјјән саатлар верилмиш вә дәрсликләрдә онлардан бәһс едилмишдир.

Сүжетли ше'рләрин орта мәктәбдә тәдрис едилмәси, ејни заманда, шакирдләрин әдәбијјат нәзәријјәсиндән алдыглары билијин мөһкәмләnmәси вә дәринләшмәсинә дә көмәк едир.

Шакирдләрә әдәби-бәдии әсәрин мөвзусу, идејасы, композисијасы, сүжети, нөв, жанр, лирика вә с. бу кими естетик категоријалар һаггында верилән мә'луматы, сүжетли лирика нүмунәләри васитәсилә даһа дәриндән ашыламаг олар.

Орта мәктәбләрин 8—10 синифләри үчүн јазылмыш «Әдәбијјат нәзәријјәси» дәрслијиндә сүжетли ше'рләр ејни заман

да нәзәри чәһәтдән дә әсасландырылыр: «Лирик ше'рләрин бәзи нүмунәләринә дә раст кәлирик ки, онларда шаирин һәјәти һәгигәтләрә шәхси мүнәсибәтини билдирән мисралардан башга, кичик бир сүжет хәтти үзәриндә олдуғча јығчам шәкилдә верилмиш јарымелик парчалар да олур. Кичик лирик ше'рләрдә белә бир сүжет хәттинин јарадылмасы бә'зән ону ади лирик ше'рләрдән фәргләндирир. Лакин белә әсәрләрдә әсас јери лирика тутдуғу үчүн биз онлары лирик жанра дахил едир вә сүжетли лирика адландырырыг»¹.

Сүжетли лирика синкретик формадыр. О, лириканын елә бир голудур ки, бурада характер һадисәнин (башга сөзлә десақ, сүжетин) лирик, епик инкишафы әсасында ачылыр. Жанр етибарилә сүжетли лирика, лириканын һәр бир ән'әнәви вә мұасир формаларында (шәкилләриндә, жанрларында) өзүнү көстәрә билир.

Н. А. Добролјубов лирик ше'рин сүжетә мејлини онун нүгитмаи һәјәта чан атмағы илә әлагәләндирир. Лакин мұәллиф о дөврдә бу форманын һәлә кениш јажылмадығыны тәәсүфлә етираф едир.

Б. Ејхелбаум һаглы олараг Лермонтовун сүжетли ше'рләринин Гафгаз поезијасы ән'әнәләри илә бағлајырды.

Сүжетли ше'ри «әһвалат ше'ри» илә гарышдырмаг олмам². Бу бахымдан сүжетли лириканы лирик-епик ше'р адландырмаг олар. Бу типли ше'рләрдә детал, предмет вә гәһрәманын фәалијјәти, тәһкијә вә образларын диалогу хусуси әһәмијјәтә маликдир. Бунлар сүжетли лириканын мәзмуну вә онун тәркиби һаггында дүзкүн тәсәввүр әлдә етмәјә имкан верир.

Сүжетли лирика, лирик ше'рин башга жанрларындан мөвзусуна, формасына, ифадә үсулларына вә һәјәтдән әхәстдији материалын характеринә көрә фәргләнир.

Һәр бир мұвәффәгијјәтли бәдии әсәр, конкрет тарихи шәраитин мәһсулу олуб, сәнәткәрын јарадычылыг принципини, сүжет вә композисија гурмаг үсулуну вә әдәби ән'әнәдән нечә бәһрәләндијини көстәрир. Сүжетли лирика Азәрбајчан совет ше'риндә 30-чу илләрдә даһа сүр'әтлә инкишаф етмәјә башлајыр. Бу инкишаф, сүжетли лириканын халг һәјәтыны даһа

¹ Ч. Х. Гачыев. «Әдәбијјат нәзәријјәси», Азәрнәшр, Бақы, 1958, сәһ. 154.

² М. Чәфәр. Әдәби гејдләр, «Әдәбијјат вә инчәсәнәт», 1962, 18 август.

дәрindən ифадə етмək мейли илə бағлыдыр. Профессор М. Ч. Чəфəров жазыр: «Ше'р, бə'зэн сүжетли ше'р, бə'зэн дə садəчə епик тəсвир шəклини алса да, һәр ики һалда бунларда охуму һәм обьектив варлығы, чанлы инсаны, ејни заманда шаирин өзүнүн «мән»ини көрмүш олур*».

Сүжетли лирика кичик формадыр. Бурада сүжет вэзијəтин жалныз бир моментини ифадə едир, гəһрəманын характеринин жалныз бир чəһəтини көстэрə билир. Сүжетли лирикада шаир шəрантин əсас көтүрүр. Бу заман о, ичтимаи варлыгдан елə детал сечир ки, бизə мүасирлəримизин гəлбинə кирмəјə, мүасир һадисэлəрдən баш чыхармаға имкан версин. Бурада деталлар, бир гайда олараг предметлидир, көрүнəндир. Саф лирикада исə һəмин деталлар, бир нөв, өз ичəрисинə чəкилир вə нəзэрə чарпмыр. Сүжетли лирика, лириканын мүнүм бир голудур вə лирик нөвə дахилдир.

Сүжетли ше'рлэр һəчм е'тибарилə ади лирик ше'рлəрдən бир о гэдэр дə фəрглэнмирлэр.

Сүжетли лирикада образ чох жығчам олур вə шаирин идеалы илə вəһдэт тəшкил едир. Һадисə исə үмумхалг тэрəфиндэн јашанылдығы үчүн лирик маһијјətли олуб билаваситə гəһрəманын гəлбинин ифадəsi кими өзүнү көстəрир. Бу кейфијјət исə сүжетли лирикаја епик характер верир.

Сүжетли лириканын мəзмунуну тəkчə дахили, субъектив һисс вə дүјғу дејил, ејни заманда чанлы, «обьектив» мүнəсибэтлəрин реал ифадəsi тəшкил едир.

Јухарыда дејилэнлəri эјани шəкилдə көстəрмək үчүн орта мəkтəблəрдə тəдрис олуна бə'зи сүжетли ше'рлəрин шəринини мəгсэдəмувафиг һесаб едирик. Мəsələn:

Чəршəнбə күнүндə чешмə башында,
Көзүм бир алакөз ханыма дүшдү.
Атды мүжкан охун дэјди синэмдэн
Назү гэмзэлəri ганыма дүшдү.

Ишарət ејлэдим дəрдими билди,
Көрдүм һәм көзэлди, һәм əһли-дилди.
Башыны булады, көзүндэн күлдү,
Күлэндə гадасы чаныма дүшдү.

* М. Ч. Чəфəров. Эсил сənət јолларында, «Эдəбијјət вə ичəсэнəт» гəзети, 1966, 19 феврал.

Əлəскəрəм, һәр елмдэн һалыјам,
Көзəl, сən дəрдлисən, мən јаралыјам.
Деди: «нишанлыјам, өзкə малыјам»
Сынды гол-ганадым јаныма дүшдү*.

Ашыг Əлəскəрин бу ше'ри бəдии сənət əсəri олмагла јашы, гошма кими лирик жанрда јарадылмышдыр. Һəмин сүжетли гошманын эн башлыча чəһəти одур ки, бурада əһвалаты вə мөвзуну əмэлə кəтирэн əсас сəбəб, образларын фəалијјəти вə онларын гаршылыгы мүнəсибэтлəридир. Хүсусилə, сүжетин кулминасија моментини олан «Деди: «нишанлыјам, өзкə малыјам», развјазка вə гət тə'сири бағышлајан «сынды гол-ганадым јаныма дүшдү» мисраларында һадисəнин «эркивлији илə бəрəбэр, пак инсан мəһəббəти, онун мə'нəвијјəты бөјүк усталыгла ифадə олунмушдур.

Јухарыда гошма жанрындан кəтирдимиз нүмунəдэн бəлə бир нəтичə чыхармаг олар ки, Азэрбајчан ше'ринин бу эн'ənəви формасында көзəl сүжетли ше'рлэр јазылмыш вə бу күн Азэрбајчан совет ше'риндə сүжетли лириканын кениш шəкилдə өзүнү көстəрмəsi шүбһəsиз, һəмин эн'ənэлəрин давамчы вə јени шəрантдə инкишаф етдирилмэсидир.

С. Рүстəмин сүжетли ше'рлəri ичəрисиндə эн мəшһуру шүбһəsиз ки, реал мүшəһидəнин мəһсулу олан «Ана вə почталјон»дур. Шаир мүһарибə дөврүндə чəбһə архасындакы һəјəтымыз үчүн типик, сəчијјəви олан бир һадисəни сечмиш вə ону тəфəррүəты илə чанландырмышдыр.

«Ана вə почталјон» ше'риндə чəбһədən оғлунун мəkтубуну көзлэјэн ана илə почталјон арасында баш верэн мараглы бир əһвалат тəсвир олунур. Ше'рин сүжети дə һəмин əһвалаты əмэлə кəтирэн образларын характеринин тəшкили үзəриндə гурулмушдур. Дəрд ајдыр ки, ана чəбһədəки оғлундə мəkтуб алмыр, никаранчылыг ичиндə көзлəрини јоллара дикиб, һəсрət нəзэрлəрлə гоншулара мəkтуб кəтирэн почталјонун əлинə бахыр:

Дəрд ај вардыр, ананын көзлəri јол чəкирди;
Башга бир дəрди јохду, оғул дəрдијди дəрди.
Сорурду: «Балам һаны?—Һәр чəбһədən кələндən,
Ондан хəбэр кəлмəјир, хəбэр кəлир өлəндən.

* Ашыглар. «Кəпчлик», Бақы, 1970, сəһ. 53.

Жерәми батды оғлум, көжәми чыхды оғлум.
Бәлкә мән јанылмышам, әзәлдән јохду оғлум...»¹

Ше'рдәки образлар, һадисә өзү јүксәлән хәтлә инкишаф етдирилир. Биринчи һиссәдә көрүндүјү кими, ана дөрд ајдыр оғлундан мәктуб алмыр. Бундан сонра ананын дүшүнчәләри, һәјәчанлары верилир. Ананын үрәжинә даммышдыр ки, оғлу сағдыр. Лакин о, сакитләшә дә билмир, «огул-огул демәкдән дили габар олур». Ананын нараһат гәлби композисијада кифајәт гәдәр өзүнә јер тутдугдан сонра, сүжет хәттиндә јени образ олан почталјонун көрүмәси вәзијјәти мүрәккәбләшди-рир вә ананын характерини реаллашдырыр. Шаир почталјону белә тәгдим едир:

Танымајан тапылмаз мәһләдә почталјону,
Һамы истәрди ону, һамы севәрди ону².

Мәһләдә һамынын чох јахшы таныдығы почталјона бир күн ананын ачығы тутур, «бир дә мәктуб кәтирмәсән, бу га-пыдан кирмә»—дејә ону говур. Почталјон ананын һәјәчанла-рынын сәбәбини чох көзәл баша дүшдүјүндән она чаваб гај-тармыр:

Дејирди өз-өзүнә ананын һаггы вардыр,
Кениш дүңја огулсуз онун гәлбинә дардыр³.

Бу кими мисраларда шаир ејни заманда почталјонун да дахили аләмини јарадыр. Почталјонун да бәдии материалы-на, онун образынын јарадылмасына әсәрдә кифајәт гәдәр јер верилмишдир. Бундан сонра ананын һәјәчанлары артыр. Әв-вәлләр о, тәкчә өз оғлунун дәрдини, интизарыны чәкирдисә, иинди гәлбини гырдығы почталјону да дүшүнүр, башга бир ин-санын һиссини дә јашајыр. Бу кими һуманист һиссин ифадә-синә шаир хүсуси бир парча һәср етмишдир:

Бу гоча почталјон да анаја бир дөрд олду,
Јолуну көзләмәкдән һәр күн көзү дөрд олду.
Ана дүшүндү: «Бәлкә гәлбини гырдым онун,

¹ С. Рүстәм. Әсәрләри, сәһ. 165.

² Јенә орада, сәһ. 166.

³ Јенә орада.

Бәлкә бир мачәра вар башында почталјонун,
Бәлкә онун да оғлу чәһәдә гәһрәмандыр.
Онун да мәним кими үрәји вар, инсандыр.
Хәстәдир, бахан јохдур, бәлкә дә почталјона,
Евини билсәјдим мән, бир баш чәкәрдим она.
Гоча ананын артды инди бирә он дәрди,
Бир доғма огул дәрди, бир дә почталјон дәрди¹.

Һадисәнин финалында ананын почталјонла јени көрүшү верилир. Лакин јени көрүшә гәдәр һәр ики образ сүжет хәт-тиндә мүәјјән гәдәр јер тута билмиш вә характерләринин әсас чәһәтләрини көстәрә билмишләр.

Әсәрин финалы характерин сүжет јолу илә тамамланма-сыны баша чатдырыр. Бурада образларын «сынаг» дөврү гуртарыр, мә'лум олур ки, почталјон һәссас инсан вә гајғы-кеш атадыр. О, өзү дә һәјәчанлы күнләр јашамыш, ананын арзусуну јеринә јетирмәк мәгсәдилә хејли мүддәт көзләмиш вә нәһајәт, оғлундан кәлән мәктубу анаја кәтирмишдир:

Бир күн күчә гапысы ачылды чох сүр'әтлә,
Гоншулар чыхды чөлә тәәччүблә, һејрәтлә,
Көрдүләр ки, почталјон әлиндә мәктуб кәлир,
Елә бил, чајнағында гартал ов тутуб кәлир.
Алдылар бир гырпымда почталјону дөврәјә,
Мәктуб кимәдир? Кимә? Нијә динмирсән нијә?
Дикләјиб көзләрини ананын көзләринә,
Почталјон ганад тахды өз үрәк сөзләринә,
Бундан нечә күн әввәл мәнән, күсән инчијән.
Мәктуб олмаса, бир дә бу евә кәлмә, дејән,
Мәһәмәтли, мөһтәрәм анајадыр бу кағыз,
Һамы бир сәслә деди: «Көзләрин ајдын, ај гыз!».
Ана, көзләри јашлы, әтир сачды дилиндән,
Тез өпдү почталјонун мәктуб верән әлиндән...².

¹ С. Рүстәм. Әсәрләри, сәһ. 167.

² Јенә орада.

Көрүндүжү кими, шаир һәјат материалыны кечичи эла-мәтләрдән ајырмыш, јаратдыгы характери, тәсвир етдији лөв-һәни конкрет вәзијјәтлә бағламышдыр. Белә ки, јухарыдакы мисраларын һәр бири реал вәзијјәтдән доғарағ билаваситә характери ифадә едир вә һадисәнин сүжетинә јени тәкан ве-рир. Һәр бир мисра өзлүјүндә сүжет үчүн мүәјјән детал тә-сири бағышлајыр. Бу типли композисија даһа чох сүжетли лирика үчүн характерикдир вә онун һәчминин артмасына им-кан вермир. Бу чүр композисијада лирик гәһрәман шәхси формада чыхыш етмәсә дә, үмуми композисијада лирик мәз-мун мүһүм јер тутур.

Бу китаблары охујун

ЈЕНИ ИНСАНЫН ЈЕТИШДИРИЛМӘСИ ЬАГГЫНДА

Јени инсанын јетишдирилмәси кениш зәһмәткеш күтләләриндә коммунист дүнјабахышы, әмәјә вә ичтиман мүлкнјјәтә коммунист мүнәсибәти формалашдырмағы, совет адамларынын мәдәни сәвијјә-синин, мә'нәви һәјәтннн даһа да јүксәдилмәсини, коммунист әх-лағына там јијәләnmәсини, кечмишин галығларына, буржуа идеоло-гијасына гаршы мүнтәзәм, барышмаз мүбаризә апармағы нәзәрдә тутур.

Бу чәһәтдән Ф. Көчәрлинин «Сов.ИКП XXIV гурултајы јени ин-санын јетишдирилмәси һаггында» адлы китабчасы дигтәти чәлб едир.

Китабчанын киришиндә дејилдир ки, бөјүк социалист Вәтәнимиз коммунизмин гәләбәсинә доғру инамла ирәлиләјир. Коммунизм гу-ручулуғунда партијанын башлыча вәзифәләриндән бири—јени инса-нын јетишдирилмәсидир. XXIV гурултаја Сов.ИКП МК-нын һесабат мә'рузәсиндә дејилдији кими, «Инсанын өзүнү һәртәрәфли инкишаф-етдирмәдән коммунизм гуручулуғу кими бөјүк бир иши ирәлиләт-мәк мүмкүн дејилдир. Инсанларын мәдәнијјәт, тәһсил, ичтиман шүүр, дахили јеткинлик сәвијјәси јүксәк олмаса, коммунизм мүмкүн дејилдир, нечә ки, мувафиг мадди-техники база олмадан да комму-низм мүмкүн дејилдир. Мәһз буна кәрә дә партијамыз совет чәмиј-јәтинин бүтүн мәрһәләләриндә иғтисадн-мәдәни гуручулутла јанашы, совет адамларынын өзүнүн јүксәлиши, мә'нәви-әхлағи тәрәггиси мә-сәләләринә хусуси дигтәт вермиш вә верир. Чүнки јени инсан јетиш-дирилмәдән социализм, коммунизм мүмкүн дејилдир».

Јени инсанын бүнөврәси бу күн әсасән мәктәбдә гојулур. Одур ки, муаллимләримиз истәр дәрсләриндә вә истәрсә дә дәрсдәнкәнар сөһбәтләриндә бу мәсәләни бир ан белә унутмамалыдырлар. Бу са-һәдә онлар һәмин китабчадан фајдалана биләрләр.

Китабчада «Јени инсанын јетишдирилмәси социализмин объек-тив гаунаујгулуғудур», «Коммунист дүнја көрүшүнүн формалашма-сы», «Әмәјә вә ичтиман мүлкнјјәтә коммунист мүнәсибәти», «Совет вәтәнпәрвәрлији вә социалист бејнәлмилләчилији тәрбијәси» вә «Кеч-мишин галығларына гаршы гәти мүбаризә» мәсәләләри шәрһ олу-нур.

Китабчаны «Елм» нәшријјаты бурахмышдыр.

рини марагла охучаглар. Халгымызын кечмишини, онун этнографиясыны өйрәнәләрә «Хатирәләрим» әсәри чох көмөк едә биләр.

Әсәрдә мөһәррәмлик бүсәти, ширләрин јаранмасы, хоруз вә гөз дәјүшдүрмәк, гөчүбазлыг, адам шаггаламаг вә саир һаггында үрәк ағырысы вә нифрәт һиссилә данышылыр. Мүәллимә, ата вә анаја мөһәббәт руһунун күчлү олмасы «Хатирәләрим»ин јахшы чөһәтләриндәндир. А. Шаиг өз мүәллимләри һаггында јазыр ки, «онларын бизим киши ади инсан олдугларына инана билмирдим». Көркәмли мүәллим өзүндәки ән көзәл инсани хүсусијјәтләри мүәллимләриниң ады илә баглајыр, онлардан һәр заман вә һәр јердә бөјүк мөһәббәт һиссијлә данышыр. Зәһмәт, әмәк онун үчүн нә гәдәр дә әзиздир. А. Шаигин девизи беләдир: инсаны зәһмәт учалдыр.

«Хатирәләрим»и охујан охучу, хүсусилә кәч охучу кечмишин һаггыз таунларына, касыб—дәвләтли мүнәсибәтләриниң доғурдугу әдаләтсизлијә дәрин нифрәт һиссилә аловланыр, индики азад совет һөјәтиәна, шәхсијјәтин гижмәтләндирилдији Јени гурулуша чошгун мөһәббәт һиссилә багланыр вә јашадыгы, тәһсил алдыгы социалист өлкәсиниң зәһмәткеш халга вердији кениш имканлара бахыб ону даһа дәриндән севири.

Узун, мүрәккәб вә зиддијјәтли һәјәт јолу кечән А. Шаиг ахтардыгы һәгигәти анчаг совет варлыгында, социализм гурулушунда тапмышдыр.

Јазычынын ушагылыг илләриндән Азәрбајјанда Совет һакимијјәтиниң гурулмасына гәдәрки дөврү әһәтә едән «Хатирәләрим» әсәри ихтисарла чап олуңмушдур.

«ӨЈРӘНИЛМӘМИШ СӘНИФӘЛӘР»

«Кәңчлик» нәшријјәти тарих елмләри һәмизәди Јагуб Маһмудовун «Өјрәнилмәмиш сәһифәләр» адлы китабыны нәшр етмишдир. Мүәллифин һәмин китабы Азәрбајјан тарихиниң демәк олар ки, өјрәнилмәмиш сәһифәләриндән биринә һәср олуңмушдур.

Азәрбајјанын гәдим, зәнкин тарихи вардыр. Белә ки, ән гәдиғ инсан мәскәһләриндән бири олан бу доғма дијарымызда, һәлә ерамыздан чох әввәл мадди мәдәнијјәт јүксәк инкишаф етмиш илк дәвләтләр јаранмышдыр.

Азәрбајјай ән гәдим заманлардан зәнкин сәрвәтинә, чох әһәмијјәтли чоғрафи мөвгәтинә көрә башга дәвләтләрин дигтәтини чөлб етмишдир. Чаһанкирлик иддиасында олан нечә-нечә мүстәбидләр бу торпагда мөһкәмләнмәк үстүндә мүбаризә апармыш, Азәрбајјаны гайлы вурушмалар мејданына чевирмишдир. Азәрбајјан халгыны әсрләрлә әсарәтдә сахламага чәһд көстәрмишләр. Лакин доғма торпагдан гүввәт алан бәбәкләр, короғлулар Вәтәниң ағыр күнләриндә гәһрәман халгына башчылыг едиб, јаделли зүлмкарлары Азәрбајјан торпагындан говмушлар. Иран, әрәб, монғол, түрк феодаллары өлкәмиздә мөһкәмләнә билмәмишләр. Тарихимизин бу гәһрәманлыг сәһифәләри охучуларә мәлүмдур. Лакин Азәрбајјан халгы һәмишә јаделлиларин әсарәти алтында олмамыш, тарихимиз дә анчаг әчнәбиләрин зүлмүнә гаршы азадлыг мүбаризәси тарихиндән ибарәт дејил. Елә заманлар олмушдур ки, Азәрбајјан әразисиндә гүввәтли феодал дәвләтләри јаранмышдыр. Ајры-ајры Азәрбајјан һөкмдарлары өз

һакимијјәтләрини горујуб сахламаг үчүн, мәнсуб олдуглары һаким синфин мөнафеји һәминә харичи тәһлүкәни габагламага чальшмышлар; өзүндән гат-гат гүввәтли дүшмәни мәғлуб етмәк үчүн мүхтәлиф өлкәләрлә дипломатик данышыглар апармыш јаделлиларин Азәрбајјан торпагыны истила етмәсинә имкан вермәмәк үчүн јоллар ахтармышлар. Бу јол илә өлкәнин үстүнү алмыш гара булудлары узагларә говмушлар. Бу да өз нөвбәсиндә, объектив оларәг мүтәрәғги әһәмијјәтә малик олмуш, доғма Вәтәнимизи харичи истилачыларын әлиһә дүшмәндән хилас етмишләр.

«Өјрәнилмәмиш сәһифәләр» әсәри Азәрбајјан тарихиниң белә сәһифәләриндән биринә — Аггојунлу дәвләтиниң дипломатик әләғәләринә һәср олуңмушдур.

Бурада Азәрбајјанын бејнәлхалг тиңарәт әләғәләриндән, Венеција республикасы вә б. Гәрб дәвләтләри илә дипломатик мүнәсибәтләрдән, о чүмләдән Авропа өлкәләри илә данышыглар апармыш Аггојунлу дипломатлары, Аггојунлу сарајында олмуш европалы дипломатларың Азәрбајјан һаггында мәлүматлары, Узун һәсәнин Гәрб һөкмдарларына мәтгублары, көркәмли дипломат Сара Хатунун фәалијјәтиндән вә с.-дән данышылыр.

Китаба, һабелә Рома, Венеција, Неапол, Маңарыстан, Польша вә б. өлкәләрдә апарылмыш дипломатик данышыглар барәдә дә марағлы мәлүмат верилди.

«КИТАБЛАР БАГГЫНДА КИТАБ»

Китаб — дүңја мәдәнијјәти хәзинәсиниң инчиләриндәндир. Чәмијјәтин инкишафы кедиши, онун мадди вә мәдәни һәмийјәтләри китабларда өз әксини тапмышдыр. Чәмијјәтин бүтүн мәнәви сәрвәтләриниң топланыб сахланмасында, онун нәсилдән-нәслә чатдырылмасында китаб бөјүк рол ојнајыр.

Көркәмли совет педагоғу Н. К. Крупскаја демишдир:

«Китаб — үнсидә, әмәкдә, мүбаризәдә күчлү силаһдыр. О, инсанлары чәмијјәтин һәјәт вә мүбаризәси тәчрүбәси силаһы илә силаһландырыр, онларын көрүш даирәсини кенишләндирир, биллик верири ки, бунун да көмәји илә инсанлар тәбиәти өзләринә хидмәт етмәјә мәчбур едирләр».

Хүсусилә бизим өлкәдә — Совет Социалист Республикалары Иттифагында китабын ролу чох бөјүкдур. Китаб инсанларын тәрбијәсиндә вә онларын шуурларынын формалашмасында ән күчлү вәсәтләрдән биридири. Јени совет адамынын јетишмәсиндә, онун идеја тәрбијәсиндә китабын мүстәсна әһәмијјәти вардыр. Бу чөһәтдән «Кәңчлик» нәшријјәтинын чапдан бурахдыгы «Китаблар һаггында китаб» әсәри дигтәти чөлб едир.

Бу китабда Азәрбајјан китабынын тарихиндән бәһс олуңур. Китабын киришиндән ајдың олур ки, Азәрбајјан китабынын тәхминән мин иллик бир тарихи вардыр.

«Китаблар һаггында китаб» әсәриндә јазынын вә китабын әмәлә кәлмәси, әлјазма китаблары, онларын хүсусијјәтләри, чап китабларынын инкишаф вә тәртибаты тарихиндән бәзи марағлы мәсәләләр јығчам шәкилдә шәрһ олуңур.

Әсәрин мүәллифи Б. Аллаһвердијевдир.

МОНОЛОЖИ ВƏ ДИАЛОЖИ НИТГ

Мə'лум олдуғу кими, нитгин ики формасы вардыр: монолог вə диалог. Монолог латын сөзү олуб, мə'насы һәр һансы бир шəхсл нитги демəкдир.

Диалож нитгə нисбəтəн монолог нитг аз тəдгиг едилмиш сəһəдир. Башга сөzlə десəк, харичи дилдə шакирдлэрə нитгин бу нөвүн өjrəдилмəsi јоллары, бу вə ја дикр һадисə вə мөвзу һаггында мүстəгил рабитəли фикир сөjləмөк вəрдишлэринин инкишаф етдирилмəsi мəsələsi һələ методик əдəбијјатда өзүнүн кениш əксини тапмамышдыр. Һалбуки нитгин бу нөвүнүн харичи дилдə данышма вəрдишлэринин инкишаф етдирилмəсиндə һəлледици ролу вардыр. Белə ки, харичи дилдə данышма вəрдишлэринин əсасыны рабитəли нитг вəрдишлери тəшкил едир. «Монолог нитг» анлајышы илк нөзбədə, фикрин даһа кениш вə ја мүхтəсər шəкилдə рабитəли тəрздə ифадəсини нөзəрдə тутур. Монолог нитгин əсас маһијјети ондан ибарəтдир ки, рабитəли вə кениш тəрздə сөjləнилən фикри өзүндə əкс етдирир.

Азəрбајчан мəктəплəриндə үмүмтəһсил фəнини кими алман дилинин əмəли өjrəдилмəсиндə шифаһи нитгин монолог вə диалож нөвлəринин бөјүк əһəмијјети вардыр. Шифаһи нитгин бу ики нөвү əн кениш јайылмыш үнсийјəт вəситəлэридир.

М. Ф. Ахундов адына АПДИ-нин баш мұәллими З. Гулијев өзүнүн јени јаздығы китабчасынын мөвзусуну монолог вə диалож нитгин өjrəдилмəсинə һəср етмишдир.

Азəрбајчан ССР Маариф Назирлијинин Програм-методика идарəsi З. Гулијевин «Монолог вə диалож нитгин өjrəдилмəсинə даир» китабчасыны бурахмышдыр.

Методик вəсаит хидмəтини күдөн һəмин китабчанын киришиндə дејилер ки, Азəрбајчан мəктəплəриндə харичи диллэрин тəдриси просесиндə монолог вə диалож нитгин өjrəдилмəsi вə тəдриси мəsələsi ишлənмəмишдир. Мəһз буна кərə дə харичи дил мұәллимлэринин əксəријјети бу нөв нитг вəрдишлэринин јарадылмасында бөјүк чəтинлијə раст кəлирлэр. Һəмин методик вəсаитин јазылмасыдан мəгсəd дə монолог вə диалож нитгин өjrəдилмəсиндə харичи дил мұәллимлэринə аз да олса кəмəк хидмəтини кəстəрмəкдөн ибарəтдир.

Китабчада «Монолог вə диалож нитгин маһијјети», «Монолог вə диалож нитгин мəктəб тəчрүбəсиндə тутдуғу мөвгə» мəsəlэлэриндэн бəһс олунур.

ОРФОГРАФИЈА ҮЗРƏ АПАРЫЛАН ИШЛƏРƏ ДАИР

Азəрбајчан ССР Маариф Назирлији Програм-методика идарəсини чапдан бурахдығы китабчалардан бири дə «Грамматиканын (морфолокијанын) тəдриси просесиндə орфографија үзрə апарылан ишлэр» адланыр.

Китабчада дејилер ки, шакирдлэрин дилимизин гəјд-гануналарыны мұкəммəl билмэлери вə ондан нитг тəчрүбəсиндə сəмэрəли истифадə етмэлери үчүн, бир сыра педагожи-дидактик шəртлэрлə ја-

нашы, грамматиканын мүхтəлиф бөлмэлэринин əлагəли тəдрис едилмəsi бөјүк əһəмијјэтə маликдир. Бу чəһət «Сəккизиллик вə орта мəктəб програмлары»нда да хусуси олараг гəјд едилмишдир. Белəликлə, грамматиканын тəдриси ејни заманда, дилин бир сыра сəһəлэрини дə əһətə едир. Бураја, башлыча олараг, нитги јазылы шəкилдə ифадə едөн вəситəлэр — орфографија вə дурғу ишарəsi гəјдалары, елəчə дə нитг инкишафы үзрə ишлэр дахилдир.

Грамматика илə орфографијанын əлагəли тəдриси орфографија тəлиминин башлыча методик тəлэблэриндэн биридир. Бурадан белə бир нəтичə чыхыр ки, үмүмтəһсил мəктəплəриндə орфографик гəјдалардан чоху грамматиканын əсасында өjrəдилдир. Бу да о демəкдир ки, һəмин гəјдалары шакирдлэрин əсаслы билмəsi лəзымдыр. Бу чəһəтдэн мұәллимлэриниз адыны јухарыда гəјд етдијимиз «Грамматиканын (морфолокијанын) тəдриси просесиндə орфографија үзрə апарылан ишлэр» адлы методик вəсаитдэн истифадə едə билтэрлэр.

Методик мəктүб педагожи елмлэр намизəди, досент М. С. Һəсанов тəрəфиндэн јазылмышдыр.

ӨJRƏДИЧИ ИНШАЛАР

Көркəмли рус методистлэриндэн А. В. Текучев вə В. И. Николски инша јазылардан бəһс едэрək кəстəрирлэр ки, инша јазылар вəситəsi илə шакирдлэр орфаф алəми нэянки дэрк едир, һəттə бөјүк бир сəјлə үмүми һадисэлəрдэн мұәјјən бир сүжети, епизоду ајырмағы (анализ) јахуд əксинə, ајры-ајры һөкм, факт вə нəтичэлери үмүмлэшдириб (синтез) шəрһ етмəји бачарыр. Одур ки, јени програмда IV—VIII синифлэрдə шакирдлэрин рабитəли нитгини инкишаф етдирмəк мəsələсинə хусуси јер вə саат верилдир, мөвзулар кəстəрилдир. Бу мөвзулардан ајдын олур ки, «IV—VIII синифлэрдə инша јазылар һəм һəјати мөвзуларда (шакирдлэрин мұшаһидəsi, шəхси тəчрүбəsi, экскурсијада көрдүклэри, мəктəб һəјаты, шəкил вə с. үзрə), һəм дə кечилмиш əдəби материалла əлагəдар мөвзуларда апарылып.

Истэр əдəби, истэрсə дə һəјати мөвзуларда апарылан иншалар шакирдлэрдə ардычыл, мəнтиги, рабитəли шəкилдə јазыб-данышмаг вəрдиши ашылајыр. Хусусən, IV синифдə шакирдлэр һələ əтраф алəм һаггында там тəсəввүрə малик олмадыгларына вə бир сыра грамматик анлајышлары систем шəкилдə мəнимсəмэдиклэринə кərə иншалар анчаг өjrəдичи характер дашыјыр. Өjrəдичи иншалар маһијјетинə кərə чальшмаларын дикэр нөвлэриндэн фəрглэннir.

Бүтүн јухарыда дедиклэримиз һаггында əсаслы мə'лумат өлдə етмəк үчүн охучуларымызын «Азəрбајчан дили дəрслэриндə өjrəдичи иншалар» (IV—VIII синифлэр үзрə) методик вəсаитинə мұрачнəг етмэлэрини мəслəһət билирик. Һəмин вəсаит педагожи елмлэр нəмизəди, досент Н. Һүсєјнов тəрəфиндэн тəртиб олунмуш, Азəрбајчан ССР Маариф Назирлијинин Програм-методика идарəsi тəрəфиндэн чапдан бурахылмышдыр.

ТЕХНИКИ ВАСИТЭЛƏРДЭН ИСТИФАДƏЈƏ ДАИР

Јени инсанын, коммунизм гуручусунун формалашмасында бəди и əдəбијјатын, əдəбијјат тəдрисинин дə имканлары чохдур. Белə

олдугу һалда ән'әнәви тәдрис үсуллары дөврүн тәләбини едәја билмир. Онларын бә'зиләринин тәкмилләшдирилмәси вә сәмәрләшдирилмәси заманын тәләбиндән доған зәрурәтдир. Инди әдәбијјат дәрәләриндә шакирдләрә верилән билликләрин һәчми дә хејли артмышдыр. Габагчыл мӯәллимләрин иш тәчрүбәси көстәрир ки, әјанилик инкишаф етмиш формасы олан техники тә'лим васитәләринин тә'бири әдәбијјат дәрәләриндә гаршыја чыхан чәтинликләри арадан галдырмаг үчүн реал имканлар јарадыр. Техники васитәләр әдәбијјат дәрәләринин психоложи чәһәтдән тәшкилине, тәдрис процесинин сәмәрләшдирилмәсинә, мӯәллим вә шакирдләрин тә'лим фәалијјәтинә мүсбәт тә'сир көстәрир, реал һәјат шәраитини синифдә шакирдләрини көзү гаршысында нүмајиш етдирмәјә, сәнәт әсәрләрини сирләрини ачмаға, объектив танунаујунлуғлары сүбүт етмәјә имкан јарадыр. һәм психоложи, һәм дә дидактик бахымдан тә'лим процесиндә мүстәсна үстүндүкләрә малик олан техники тә'лим васитәләри шакирдләрдә һалә потенциал һалда олан габилијјәт вә бачарығларын ишә салынмасы, инкишаф етдирилмәси, онларын сәмәрәли мүшаһидәләр апармалары, гаврадығлары чисим вә һадисәләри тәһлил-тәркиб етмәләри, дүрүст һәкм вә дәғиғ әғли нәтичәләр чыхармалары үчүн дә имканлар јарадыр.

Бу бахымдан Азәрбајчан ССР Маариф Назирлији Программетодика идарәсинин чапдан бурахдығы «Әдәбијјат дәрәләриндә техники васитәләрдән истифадә јоллары» адлы китабча диггәти чалб едир. Мӯәллимләрин истифадәсинә верилән бу методик вәсаитдә орта үмумтәһсил мәктәбләриндә әдәбијјат фәннинин тәдрисини күнүн тәләбләри сәвијјәсинә галдырмаг үчүн тәчрүбәдә сынағдан кечирилмиш бир сыра јени дидактик имканлар һағтында данышылыр. Мӯәллиф мүасир техники вәсаитдән истифадә етмәклә мӯәллимин ишини сәмәрләшдирмәк үчүн конкрет јолларын тәтбиғини фактик програм материаллары әсасында изаһ етмәјә чалышмышдыр.

Вәсаитин мӯәллифи Ј. Мәммәдәлијев адына Нахчыван Дөвләт Педагожи Институтунун мӯәллими Нәриман Оручәлијевдир.

АИЛӘ ВӘ ИЧТИМАИЈӘТЛӘ БИРКӘ ИШӘ ДАИР

Јени инсанын тәрбијә едилиб јетишдирилмәсиндә, совет үмумтәһсил мәктәбинин һәлләдичи ролу вардыр. Үмумтәһсил мәктәби өз шакирдләрини дөвләт програмынын тәләбләри һәчминдә елми билли вә практик вәрдишләрлә силаһландырмаға, онларын дүнјабахышығны формалашдырмаға вә мөдәни давраныш тәчрүбәсини мөһкәмләндирмәјә борчлудур. Мәктәб бу шәрәфли вә мәс'улијјәтли вәзифәни о заман мӯвәффәғијјәтлә јеринә јетирә биләр ки, анлә кениш ичтимаијјәтлә сых әләғә сахласын, Јени инсанын тәрбијә едилиб јетишдирилмәсиндә онларла әлбир фәалијјәт көстәрсин.

Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијинин Программетодика идарәсинин чапдан бурахдығы «Шакирдләрин тәрбијәсиндә мәктәбин ишә вә ичтимаијјәтлә биркә иши» адлы китабчада һәммин мөсәләдән бәһс олунур.

Китабчада «Мүасир дөврдә мәктәбин гаршысында дуран кәһи фәләр вә буиларын јеринә јетирилмәсиндә ишә тәрбијәсинин ролу».

«Педагожи тәблиғат мәктәбин валидәјиләрлә ән јахшы әләғә формасыдыр», «Мәктәб валидәји конфранслары», «Мәктәб лекторијалары», «Анлә илә апарылан фәрди ишин шакирдләрин тәрбијәсиндә әһәмијјәти», «Шакирдләрин тәрбијәсиндә ичтимаи тәшкилатларын ролу» башлығлары алтында сөһбәтләр апарылыр.

Китабчанын мӯәллифи С. Гулијевдир.

АТЕНЗМӘ ДАИР КИТАБЧА

Көјдән ендим ағаппаг,
Олдум ағ шал, ағ папаг.
Мејвәләри дүшүртдүм,
Дағлардан јуммаландым.
Күләклә комаландым,
Күн вурду бирдән-бирә
Әријиб кечдим јерә (ғар).

Јағыш јағанда чимәр, јујунар,
Јазда кејинур, гышда сојунар (ағач).

Илхыдан ат пәјладым,
Олса он гат пәјлајым.
Оручдан нә көрдүм ки,
Фитрә-зәкат пәјлајым.

Бу парчалары Азәрбајчан ССР Елмләр Академијасы Фәлсәфә вә һүғуғ Институтунун һазырладығы вә Азәрнәшрин чапдан бурахдығы «Азәрбајчан шифаһи халғ јарадычылығында атензм мотивләри» адлы китабчадан бураја көчүртдүк.

Китабчанын адындан да ајдын олдуғу кими, бурада халғ јарадычылығында атензм мотивләриндән бәһс олунур.

Шифаһи әдәбијјатда елм халғын досту, она көмәк әли узадан, чәтин вәзијјәтдән гуртаран, хошбәхтлијә јол ачан бир васитә кими көстәрилмишдир. Оун нүмајәндәләринә бөјүк һөрмәт вә еһтирам ифадә едилдији һалда, дин вә дин хадимләри тәғнид атәшинә тутулмушдур. Бурада һәм дә елмин дин, реал инсанларын ишә сәһрли гүвәләр үзәриндәки гәләбәси көстәрилмишдир.

Шифаһи әдәбијјат елмә үмид бәсләмәји аллаһа пәнаһ кәтирмәкдән үстүн тутур. Фолклорда анти-дини мотивләр әсасән аллаһа гаршы е'тираз вә руһаниләри, дини-әхлағи көрүшләри ифша мөзминунда олур. Аллаһа гаршы наразылығ вә шикајәт ифадә едән мотивләр өз әксини ән чох баятыларда вә аталар сөзләриндә тапыр. Бу мотивләрдә аллаһын мөвчудлуғу инкар едилмир, анчағ онун гүд-рәғипнә, инсафлы вә әдаләтли олмасына шүбһә илә јанашылыр, әдәләтсиз ишләринә көрә мәзәммәт едилир:

Алчах, фәләк!
Силаһын ал чах, фәләк!
Намәрди мәрди едибсэн
Намәрддән алчах фәләк!

Шифаһи халг әдәбијјатынын тәдғиги кәстәрир ки, инсанларын динә мүнәсибәти тарихән дәјишмиш, онларын һәјат тәчрүбәси, билији артдыгча, дини еһкамлара гаршы тәнгиди чыхьшлары да күчләнмишдир. Бүтүн истисмарчы чәмијјәтләрин тарихиндә һаким синифләр диндән ән күчлү идеоложи тә'сир васитәси кими истифадә етмиш, дини јашатмағ, мөһкәмләтмәк үчүн әлләриндән кәләни әсиркәмәмишләр. Лакин бунунла јанашы, ичтимаи тәрәғти елмин, техниканын, мәдәнијјәтин јүксәлиши бир гајда оларағ дини тәсәввүрләрә бу вә ја дикәр дәрәчәдә зәрбә вурмуш, она кетдикчә даһа чох тәнгиди мүнәсибәт јаратмышдыр. Әввәлләр өз һәјатында баш верән хејир ишә дә, шәр ишә дә гане олуб мүт'илик кәстәрән, һәтта башына кәлән бәдбәхт һадисәјә кәрә «аллаһ билән јахшыдыр», «бәлкә беләси хејирдир» — дејиб аллаһа тәшәккүр едән диндар кетдикчә хејири шәрдән сечир, шәр, бәдбәхт һадисәјә кәрә мүүјјән шәкилдә аллаһа гаршы өз е'тираз вә наразылығыны билдирир, дунја һадисәләринә реалист мүнәсибәт онун дини инам вә тәсәввүрләринә өз тә'сирини кәстәрир.

Көрүндүјү кими, китабчада әввәлдән ахыра кими шифаһи халг әдәбијјаты нүмунәләриндә дин, мөвһумат, бунлара чан-башла хидмәт едән руһаниләр чидди тәнгид олунур. Халга кәрә дин хадимләриндән узағ доланмағ, онлар олан мәчлисә ајағ басмамағ мәгсәдәүјгун һесаб олунур.

Китабчанын мүүллифи Р. Әлијевдир.

Редаксија һеј'әти: А. Абдуллајев (редактор), М. А. Асланов, А. Бабајев, Ә. Әфәндизадә, Ә. Әһмәдов, Ч. Әһмәдов, Ә. Рәчәбов (редактор мүүавини), А. Һүсејнов, З. Сәмәдов.

Чапа имзаланмыш 7/IX-1973-чү ил. Кағыз форматы $60 \times 84^{1/16} = 3,13$ кағыз вәрәғи, 5,81 чап вәрәғи. ФГ 10316. Сифариш 4604.
Тираж 12315.

Редаксијанын үнваны: Бақы, Низами күчәси, 58. Телефон 93-55-82.

Бақы, «Коммунист» нәшријјатынын мәтбәәси.